

สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

นางสาวนันทพร เลิศประเสริฐคง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF THAI LANGUAGE AND
CULTURE PROGRAM OF INTERNATIONAL SCHOOLS

Miss Nantaporn Lertprasertkong

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Education Administration

Department of Policy, Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรม

ไทยของโรงเรียนนานาชาติ

โดย

นางสาวนันทพร เลิศประเสริฐคง

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาดังกล่าว

..... คณบดีคณะครุศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ เอกชัย กี่สุขพันธ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย บุญประเสริฐ)

นันทพร เลิศประเสริฐคง : สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
ของโรงเรียนนานาชาติ. (STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINSTATION OF THAI
LANGUAGE AND CULTURE PROGRAM OF INTERNATIONAL SCHOOLS) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.ปองสิน วิเศษศิริ, 202 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน
นานาชาติในประเทศไทย ประชากรที่ใช้ คือ โรงเรียนนานาชาติที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ อนุบาล 1 ถึง ชั้นปีที่ 12
ทั่วประเทศ จำนวน 46 โรงเรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 46 คน และ
ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม
การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านนโยบายและการวางแผนมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดย
ใช้หลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มี
ความสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ มีการจัดวางแผนงานประจำปี โดย
ศึกษาจากนโยบายและเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาสำหรับ
โรงเรียนนานาชาติ

2) ด้านบุคลากรมีการวางแผนบุคลากร โดยพิจารณาจากกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบันตามคุณวุฒิ
ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน มีเกณฑ์การสรรหาซึ่งพิจารณาจากบุคลากรภายนอกที่มี
ความรู้ ความสามารถตรงสายงาน มีการพัฒนาบุคลากรในเรื่องเทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและ
วัฒนธรรมไทยและส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

3) ด้านหลักสูตรและการสอน มีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และจัดกิจกรรมเสริม
หลักสูตรที่เน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนสร้างเครื่องมือประเมินผลตาม
จุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ มีการสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นใช้เอง

ปัญหาใหญ่ๆที่พบ คือ ผู้ปกครองและผู้บริหารต่างชาติไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียน
ภาษาและวัฒนธรรมไทยเท่าที่ควร ไม่สามารถหาบุคลากรได้ตรงกับสายงาน และไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนใน
การทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ ผู้บริหารมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์
และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมากทำให้เกิดความ
ยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่
เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ

ภาควิชา.....นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....นันทพร เลิศประเสริฐคง
สาขาวิชา.....บริหารการศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....ปองสิน วิเศษศิริ
ปีการศึกษา 2552.....

5183342827 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS : Administration / Thai language and culture / International school

NANTAPORN LERTPRASERTKONG: STATE AND PROBLEMS OF THE ADMINISTRATION OF THAI LANGUAGE AND CULTURE PROGRAM OF INTERNATIONAL SCHOOLS. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. PONGSIN VISESHSIRI, Ph.D., 202 pp.

This research study aimed to analyze the situation and problems of administration of Thai Language and Culture Program within international schools in Thailand. Research population included forty-six international schools with kindergarten to twelfth grade classes. Data was collected from 46 Heads and 205 teachers of this program and analyzed with frequency distribution and percentage.

The research's results were as follows:

1) Policy and Planning: Policies and planning in administrating and supporting the program had been made based on the Ministry of Education's guidance and were focused on making sure that the students develop Thai language cultural skills, enabling them to be able to conduct day-to-day live. Yearly planning was made based on the policy and guidance as outlined by the Office for National Education Standards and Quality Assessment. 2) Human Resource: Planning in human resource based on the existing human resources and the qualifications, capabilities and expertise of each individual teacher. A criterion in the search for qualified external personnel was set and implemented. A general teaching techniques as well as techniques in delivering the Thai language and cultural contents were put into practice. There was an emphasis on enabling the multi-cultural and international body of teachers and administrators to work well and efficiently together. 3) Curriculum and Instruction: Analyzing and understanding of the importance and the use of the program, creating curricular activities that emphasize the importance of Thai traditions and cultural heritage, developing the evaluative tools to achieve teaching objectives, and encouraging teachers in creating their own teaching and learning aids were put into practice.

The main problems that this research had found are that parents and foreign school administrators did not necessarily give sufficient importance and support to this program. There was an insufficient and inadequate supply of human resources and teaching personnel, and most were unable to bridge remuneration gaps between Thai and foreign teachers within and out of this program. School administrators were overloaded with responsibilities, and were therefore unable to analyze the situation and problems, not able to develop a true understanding of the curriculum itself. Between them, students did have a large gap in the basic knowledge of the Thai language, and as a result creating much difficulty for school administrators to set up the right curriculum and courses. In turn, this hindered the evaluation and implementation of the right Thai language and cultural curriculum applicable for international schools.

Department : ..... Educational Policy, Management and Leadership .....

Student's Signature Nataporn L.

Field of Study : .. Educational Administration .....

Advisor's Signature Pongsin Visesiri

Academic Year : 2009 .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ข้อคิดเห็น และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่าง ซาบซึ้งในความเมตตาอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เอกชัย กิสุขพันธ์ ประธานกรรมการ สอภวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย บุญประเสริฐ กรรมการสอภวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการ ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ศรินทร วิหะศิรินันท์ และ ดร.อัปสร มีสิงห์ ที่ได้กรุณาสับสนุนช่วยเหลือและให้ยืมเอกสารที่ใช้ในการศึกษา เบื้องต้นเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่การวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำในการ สร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้แก่ผู้วิจัย จนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยและครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและ วัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล อันเป็น ประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ เพื่อน ๆ บริหารการศึกษาในเวลารุ่นที่ 46 นางสาวปภาสิริ อนันตชาติ (บริหารการศึกษาในเวลารุ่นที่ 44) ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือดูแลอำนวยความสะดวก ให้ กำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยในการค้นคว้าและทำวิทยานิพนธ์ ด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และคุณงามความดีอันเกิดจากประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอ มอบเป็นการบูชาและทดแทนคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจน ผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

นันทพร เลิศประเสริฐคง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ลำดับขั้นตอนการนำเสนอรายงานการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโรงเรียนนานาชาติ.....	9
ความเป็นมาของโรงเรียนนานาชาติ.....	9
มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนนานาชาติ.....	11
การขอใช้หลักสูตรโรงเรียนนานาชาติ.....	12
โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ.....	14
ที่มาของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	14
ข้อกำหนดการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียน นานาชาติ.....	15
การบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ.....	15
นโยบายและการวางแผน.....	19

บทที่	หน้า
บุคลากร.....	24
หลักสูตรและการสอน.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
งานวิจัยในประเทศ.....	56
งานวิจัยต่างประเทศ.....	58
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	60
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	60
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงาน โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร.....	68
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน.....	105
5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	128
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	128
อภิปรายผลการวิจัย.....	138
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	147
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	148
รายการอ้างอิง.....	149
ภาคผนวก.....	154
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	202

สารบัญญัตินำ

ตารางที่		หน้า
2.1	ประโยชน์ของการวัดประเมินผลการศึกษา.....	49
3.1	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
4.1	สถานภาพของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	63
4.2	สถานภาพครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	65
4.3	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	69
4.4	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	70
4.5	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	72
4.6	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามแผนงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	75
4.7	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารบุคลากรด้านการวางแผนบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	76
4.8	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวางแผนบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	77
4.9	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการสรรหาบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	78
4.10	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการสรรหาบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	79
4.11	จำนวนร้อยละของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ...	80
4.12	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	82
4.13	จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการรักษารักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	83

ตารางที่

4.14	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	84
4.15	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	85
4.16	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	86
4.17	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ.....	87
4.18	จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ.....	88
4.19	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	89
4.20	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการเตรียมบุคลากร ในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ.....	90
4.21	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน.....	91
4.22	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	92
4.23	จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	93
4.24	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	94
4.25	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการกำหนดนวัตปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	95

4.26	จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดครูเข้าสอนสำหรับ โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	96
4.27	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	97
4.28	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดตารางสอนในโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	98
4.29	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน นานาชาติ.....	99
4.30	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในกานวัดและประเมินผลการ เรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	100
4.31	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดระบบงานบริการสื่อการ เรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน นานาชาติ.....	101
4.32	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อ การเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน นานาชาติ.....	102
4.33	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	103
4.34	จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริม หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	104
4.35	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและ วัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ.....	105
4.36	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติ.....	106
4.37	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับ สภาพการวางแผนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ...	107

ตารางที่

4.38	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงาน.....	108
4.39	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการดำเนินการด้านพัฒนานุเคราะห์ในโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	109
4.40	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานุเคราะห์.....	111
4.41	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	112
4.42	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	113
4.43	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและ วัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	114
4.44	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและ วัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	115
4.45	จำนวนและร้อยละของผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับ สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	117
4.46	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา และวัฒนธรรมไทย.....	118
4.47	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับสภาพเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	119

ตารางที่

4.48	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	121
4.49	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	122
4.50	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อในการหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	124
4.51	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ.....	125
4.52	จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย.....	126

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตระหว่าง พ.ศ. 2500-2534 รัฐบาลไม่อนุญาตให้เด็กไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติ เนื่องจากกรณีที่ให้เด็กไทยได้รับการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติที่เกิดจากอุดมการณ์ในการสร้างประชากรที่พึงประสงค์ของชาติอื่นอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ แต่ผู้ประกอบการที่มีฐานะดียังมีความต้องการให้บุตรหลานได้มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงส่งบุตรหลานไปเรียนในต่างประเทศและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียเงินตราให้กับต่างประเทศจำนวนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับชาวต่างประเทศที่เข้ามาประกอบอาชีพในประเทศไทยก็เพิ่มขึ้นทุกปีเช่นเดียวกัน ทำให้จำนวนโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยไม่เพียงพอที่จะรองรับบุตรของชาวต่างประเทศเหล่านั้น ความต้องการที่มีมากขึ้นดังกล่าวเริ่มได้รับการตอบสนองเมื่อปี 2533 ในสมัยที่นายอนันต์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนนโยบายโรงเรียนนานาชาติและเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2534 มีมติอนุญาตให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ เพิ่มขึ้นได้เป็นรายๆ ไปตามเหตุผลและความจำเป็น ภายใต้หลักเกณฑ์การจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดภายหลังเมื่อปี พ.ศ. 2534 คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการให้โรงเรียนนานาชาติสามารถรับเด็กไทยเข้าศึกษาได้ ส่งผลให้สังคมในปัจจุบันมีเด็กไทยที่ได้รับการศึกษาผ่านหลักสูตรสากลเป็นจำนวนมาก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2544)

จากอัตราการเติบโตของโรงเรียนนานาชาติในรอบ 10 กว่าปีนี้ มีโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นจำนวน 111 โรงเรียน แบ่งเป็นส่วนกลาง 81 โรงเรียนและส่วนภูมิภาค 30 โรงเรียน โดยมีอัตราการเติบโตดังนี้ ในปี พ.ศ. 2539 – 2542 มีโรงเรียนที่จัดตั้ง 10 โรงเรียน ปีพ.ศ. 2543 – 2544 มีโรงเรียนที่จัดตั้งเพิ่มขึ้นเป็น 36 โรงเรียน ปี พ.ศ. 2545 – 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 63 โรงเรียน ปี พ.ศ. 2547 – 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 79 โรงเรียน ปี พ.ศ. 2549 – 2550 เพิ่มขึ้นเป็น 110 โรงเรียน และปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2552 มีโรงเรียนนานาชาติที่จัดตั้งในประเทศไทยทั้งหมด 111 โรงเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 23,103 คน ซึ่งเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนทั้งหมดเป็นเด็กไทย (สช., 2552) เนื่องจากหลักสูตรที่โรงเรียนนานาชาติใช้ทั่วไปเป็นหลักสูตรที่ใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เด็กเหล่านี้จึงขาดโอกาสและประสบการณ์ในการได้รับการอบรมบ่มนิสัย การปลูกฝังความเป็นไทย การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินชีวิตในฐานะคนไทย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

ให้แก่ักเรียนไทยจะช่วยปลูกจิตสำนึกความซาบซึ้งและความรักมั่นผูกพันในประเทศชาติและ
รากเหง้าความเป็นไทย (สำรวจ พฤษศยเสถียร, 2550 อ้างถึงใน พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์, 2551: 2)

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการจัดตั้งและดำเนินกิจการ
โรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา พ.ศ.2550 ในข้อ 8.2 กล่าวว่

“ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและ
วัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนของโรงเรียนทุก
ระดับชั้น กล่าวคือ นักเรียนต่างชาติกำหนดให้
เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชา
บังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับนักเรียนไทยทุก
คนให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยอย่าง
น้อยสัปดาห์ละ 5 คาบ กำหนดเวลา 1 คาบ
เท่ากับ 50 นาที ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่
กระทรวงศึกษาธิการกำหนด”

จากข้อมูลนี้ทำให้เห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการต้องการส่งเสริมให้เด็กต่างชาติและเด็กไทย
ในโรงเรียนนานาชาติได้เรียนรู้และเข้าใจถึงภาษาและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ซึ่งสำหรับเด็ก
ต่างชาติจะได้เป็นโอกาสได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถเข้าใจและเกิดความประทับใจ
ในศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นการก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยอย่างเข้าใจ สำหรับเด็กไทย
นั้นก็จะได้เป็นการช่วยให้เกิดจิตสำนึก มีความผูกพันและมีความภูมิใจในความเป็นไทย อย่างไรก็ตาม
ตามการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะเด็กไทย เนื่องจากเด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่
มาจากครอบครัวชาวไทยและเติบโตมาในบริบทสังคมไทย เมื่อเข้ารับการศึกษานานาชาติทำให้
เด็กไทยเหล่านี้ใช้ภาษาไทยน้อยลงและไม่ค่อยให้ความสำคัญกับภาษาและวัฒนธรรมไทย ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิดา ปกป้อง (2545:4) กล่าวว่า โดยหลักการแล้วเด็กไทยควรมี
ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และมีพื้นฐานภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มั่นคง แต่ในความเป็นจริงเมื่อเข้า
เรียนในโรงเรียนนานาชาติทำให้ได้ยินและใช้ภาษาอังกฤษตลอดทั้งวันที่เรียนที่โรงเรียน ประกอบ
กับผู้ปกครองไทยจำนวนมากเมื่อเตรียมลูกเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติ ตลอดจนเมื่อบุตรหลาน
เข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติแล้วก็ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเด็กตลอดเวลา เพื่อให้ลูก
สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อจะได้เรียนในโรงเรียน
ได้อย่างราบรื่น อีกทั้งเข้าใจว่าเมื่อเด็กเติบโตในสังคมไทยแล้ว อย่างไรก็ตามก็ต้องใช้ภาษาไทยได้และอยู่
ในสิ่งแวดล้อม

เดิมที่สังคมไทยเคยรับรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนานาชาติว่า เป็นโรงเรียนสำหรับเด็กต่างชาติหรือ
สำหรับเด็กไทยจำนวนหนึ่งที่จะไปศึกษาต่ออย่างต่างประเทศเท่านั้น สังคมไทยจึงไม่ได้ให้ความสนใจ

กับเด็กไทยกลุ่มนี้มากนัก แต่ปัจจุบันเหตุการณ์ไม่ได้เป็นเช่นนี้แล้ว เด็กไทยที่เรียนโรงเรียนนานาชาติจำนวนมากแม้จะจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติแล้วก็ยังคงศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศต่อไป (ปีพ.ศ. 2540: 138) ซึ่งอาจมาจากเหตุผลหลายประการเช่น ภาวะทางการเงินที่ผันแปร ค่าเงินบาทต่ำลง การส่งเด็กไปเรียนยังต่างประเทศต้องใช้เงินจำนวนมาก อีกทั้งปัจจุบันมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งเปิดหลักสูตรนานาชาติเพิ่มขึ้นมากมายทำให้เป็นทางเลือกอีกทางของเด็กที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติ การไม่ดูแลจัดการเรื่องการปลูกฝังภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจังจึงส่งผลกระทบต่อส่วนหนึ่งของประเทศกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสามารถทางภาษาไทย ไม่มีทั้งเจตคติ ความรู้และทักษะทางภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย กลายเป็นสมาชิกที่แปลกแยกในสังคมไทย ปล่อยให้เด็กไทยกลุ่มนี้ขาดความตระหนักถึงการเป็นสมาชิกกลุ่มหนึ่งของสังคมไทยทั้งที่ประชากรส่วนนี้เป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับสูง และมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ถึงขั้นที่จะเป็นผู้นำในสาขาวิชาต่างๆของประเทศในอนาคต

จากการตรวจเยี่ยมประกันคุณภาพภายในและจากข้อมูลย้อนกลับของผู้ปกครองและบุคลากรในสังคมเกี่ยวกับด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพบว่า บางครอบครัวไม่เห็นความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมไทย นักเรียนไทยไม่ทราบซึ่งในวรรณคดีไทย มีการสอนประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณีเพียงผิวเผิน นักเรียนขาดความเอื้ออาทรช่วยเหลือ ขาดมารยาทความเป็นไทย นักเรียนไทยจำนวนมากขาดความสามารถในการพูด อ่านเขียนภาษาไทย กลายเป็นคนต่างด้าวในประเทศของตนเอง หลักสูตรโรงเรียนนานาชาติจะดูกลืนเด็กไทยให้ซึมซับรูปแบบชีวิตของคนตะวันตกในทุกด้านทำให้ขาดสำนึกและความผูกพันกับวัฒนธรรมค่านิยมความเป็นไทย (สำรวจ พฤษเสถียร , 2550 อ้างถึงใน พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์, 2551) การที่เด็กเหล่านี้ไม่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้อย่างลึกซึ้ง เมื่อเติบโตขึ้นเด็กเหล่านี้ก็จะไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยได้อย่างเต็มที่ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการสื่อสารด้วยภาษาไทยและความเข้าใจในวิถีชีวิตและพื้นฐานทางความคิดของคนไทย (ศรีนคร วิทยะสิรินันท์, 2552)

นอกจากนี้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 เวลา 09:26:16 น. กล่าวว่า

“นับแต่ พ.ศ. 2534 ที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้นักเรียนไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้ โดยกระทรวงศึกษาธิการมีเพียงนโยบายให้ว่า เด็กไทยจะต้องเรียนภาษาไทยวัฒนธรรมไทย 5 คาบต่อสัปดาห์ โดยแนบหลักสูตรกลุ่มเนื้อหาสาระวิชาภาษาไทยของช่วงชั้นประถมจนถึงมัธยมมาให้เป็น

แนวทางเท่านั้น โรงเรียนนานาชาติแต่ละโรงเรียน จึงต้องหาวิธีจัดหลักสูตร จัดหาครู จัดหาสื่อการสอน จัดการวัดผลเอาเองตามลำพัง ในสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอน และตัวผู้เรียนที่ต่างไปจากโรงเรียนไทยทั่วไปอย่างสิ้นเชิง แม้สมาคมโรงเรียนนานาชาติ จะพยายามรวบรวมสรรพกำลังในหมู่ครูไทย ผู้บริหารคนไทยในโรงเรียนนานาชาติมาร่วมด้วยช่วยกันจัดทำหลักสูตรและช่วยเหลือกัน แต่ก็ไปไหนได้ไม่ไกล ยังขาดการจัดทำมาตรฐานกลาง ว่าความรู้ภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติควรเป็นอย่างไรมาโดยตลอด โรงเรียนนานาชาติมักเน้นการบริหารจัดการแผนภาษาไทย ที่สนองต่อ "วัฒนธรรมไทย" ที่โรงเรียนนานาชาติต้องการเป็นสำคัญ ส่วนมากใช้ตำแหน่งครูใหญ่ไทยทางบริหารนั้นเองให้เป็นผู้รับผิดชอบทางวิชาการ จัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียน ซึ่งควรต้องให้นักการศึกษาโดยตรงหลายสาขาวิชามาร่วมกัน ไม่ใช่ครูไทยคนไทยทั่วไปจะจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้และดี"

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติยังไม่มีหลักที่ชัดเจนและถูกต้องตามหลักการบริหาร จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพของการศึกษา พบว่าปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่จะถูกแยกให้มาบริหารกันเองตามลำพัง เนื่องจากผู้บริหารต่างชาติคิดว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ตนเองไม่รู้จัก และมองว่าภาษาไทยเป็นหลักสูตรที่แตกต่างจากหลักสูตรของโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งส่งผลทำให้ผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติไม่ได้ให้ความสำคัญกับภาษาและวัฒนธรรมไทย (อัปสร มีสิงห์, 2552)

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติที่เหมาะสมจะมีผลส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยจะศึกษาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับเด็กไทยที่ต้องเข้าเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เนื่องจากเด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชาวไทยและเติบโตมาในบริบทสังคมไทย เมื่อเข้ารับการศึกษานานาชาติทำให้เด็กไทยเหล่านี้ใช้ภาษาไทยน้อยลงและไม่ค่อยให้ความสำคัญกับภาษาและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติทั่วประเทศที่เปิดสอนตั้งแต่อนุบาล 1 ถึง ชั้นปีที่ 12 ไม่จำกัดว่าใช้หลักสูตรของชาติใดเป็นโรงเรียนที่มีชื่อขึ้นทะเบียนในสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนว่าอยู่ในกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ

2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาการบริหารโรงเรียนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ผู้วิจัยได้เลือกขอบข่ายการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติซึ่งประมวลมาจากหลักการดำเนินงานของโรงเรียนนานาชาติของสถาบันรับรองมาตรฐานสากล ได้แก่ Council of International School, NEASC , Wasc, Wes และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยสรุปงานหลักๆ 3 ด้าน

- 1) นโยบายและการวางแผน
- 2) บุคลากร
- 3) หลักสูตรและการสอน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย หมายถึง การบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติทั่วประเทศที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 12

สภาพการบริหาร หมายถึง ลักษณะการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมของโรงเรียนนานาชาติที่เป็นอยู่ซึ่งครอบคลุมงานหลัก 3 งาน ได้แก่ 1) นโยบายและการวางแผน 2) บริหารบุคลากร 3) บริหารวิชาการ

ปัญหาการบริหาร หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติซึ่งครอบคลุมงานหลัก 3 งาน ได้แก่ 1) นโยบายและการวางแผน 2) บุคลากร 3) หลักสูตรและการสอน

นโยบายและการวางแผน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และวางแผนงานโรงเรียนที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเพื่อความสำเร็จและการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

บุคลากร หมายถึง การบริหารงานให้การดำเนินงานด้านการวางแผนกำลังคน การสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การธำรงรักษาบุคลากร ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน หมายถึง การดำเนินการและการจัดการในงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยงานหลัก 5 งาน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล 4) สื่อการเรียนการสอน 5) กิจกรรมเสริมหลักสูตร

โรงเรียนนานาชาติ หมายถึง สถานศึกษานานาชาติในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นปีที่ 12

ผู้บริหาร หมายถึง ครูไทยหรือครูไทยที่ได้รับมอบหมายให้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 ถึง ชั้นปีที่ 12

ครูโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย หมายถึง ครูที่สอนภาษาและวัฒนธรรมไทย-โรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล1 ถึง ชั้นปีที่ 12

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัย ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องใช้ประกอบการพิจารณา นำมาปรับปรุงแก้ไขการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. ใช้เป็นแนวทางให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติในการประกอบการพิจารณาแก้ไขปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล1 – ชั้นปีที่ 12 จำนวน 46 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ

1. ผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติ	จำนวน 46 คน
2. ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	จำนวน 205 คน

รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น	จำนวน 251 คน
-------------------------	--------------

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้อำนวยการไทยหรือครูใหญ่ไทยหรือครูไทยที่ได้รับมอบหมายให้บริหาร
โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ

ฉบับที่ 2 สำหรับครูไทยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานในโปรแกรมภาษาและ
วัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

โดยแบบสอบถามการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและ
วัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

ผู้วิจัยติดต่อกับโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 12 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

1 โรงเรียนนานาชาติที่อยู่ในส่วนกรุงเทพฯและปริมณฑล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม โดย
ผ่านผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อขอความร่วมมือจาก
ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยตอบ
แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยกำหนดวันนัดหมายรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2 โรงเรียนนานาชาติที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์และ
รอรับแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยตารางประกอบคำบรรยาย

3.2 สภาพและปัญหาในการบริหารงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ
โรงเรียนนานาชาติ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการ
วิเคราะห์ด้วยตารางประกอบคำบรรยาย

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

รายงานการวิจัยนี้ นำเสนอเป็น 5 บทคือ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึง ความเป็นมาของโรงเรียนนานาชาติ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียน แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเพื่อส่งเสริมและดำรงความเป็นไทยในโรงเรียนนานาชาติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายจะเป็นรายการอ้างอิง ภาคผนวก และประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้ต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีเนื้อหาที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย
  - 1.1 ความเป็นมาของโรงเรียนนานาชาติ
  - 1.2 หลักสูตรและระบบการเรียนการสอน
2. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ
  - 2.1 ที่มาของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
  - 2.2 ข้อกำหนดในการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ
3. การบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
  - 3.1 นโยบายและการวางแผน
  - 3.2 บุคลากร
  - 3.3 หลักสูตรและการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

1.1 ความเป็นมาของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยเริ่มต้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2497 โดยในยุคแรกเริ่มเริ่มจากโรงเรียนจีนที่เปิดสอนภาษา และโรงเรียนมิชชันนารีซึ่งสอนนักเรียนที่เป็นบุตรหลานของชาวต่างชาติที่มาปฏิบัติงานในประเทศไทย ในระยะแรกมีโรงเรียนนานาชาติเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น เนื่องจากการขออนุมัติจัดตั้งต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าในปี พ.ศ. 2500 เอกอัครราชทูตอเมริกัน ได้หารือกับกระทรวงการต่างประเทศถึงความเป็นไปได้ในการตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กนานาชาติ (International Children's Center) ที่อยู่ในประเทศไทย และได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2500 เพื่อจัดการศึกษาสำหรับบุตรธิดาข้าราชการสถานทูตและผู้ได้รับเอกสิทธิ์

ทางการทูต โดยสมาคมการศึกษาเพื่อเด็กนานาชาติ ได้ขออนุญาตต่อกระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติภายใต้ชื่อโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (International School Bangkok) ซึ่งเป็นโรงเรียนนานาชาติแห่งแรกในประเทศไทย ปัจจุบันตั้งอยู่ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ต่อจากนั้น เนื่องจากประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างกว้างขวางมีการลงทุนจากต่างประเทศจำนวนมากทำให้ชาวต่างประเทศหลังไหลเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวเพิ่มมากขึ้น คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นเห็นความจำเป็นที่จะให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติขึ้นอีก ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ เนื่องจากขณะนั้นมีโรงเรียนนานาชาติเพียงโรงเรียนเดียว และไม่สามารถรับนักเรียนเพิ่มเติมได้ จึงมีการจัดตั้ง โรงเรียนร่วมฤดีวิเทศศึกษาขึ้นในปี พ.ศ. 2506 หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2507 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กรมวิเทศสหการรับเป็นเจ้าของโรงเรียนบางกอกพัฒนา ซึ่งได้จัดการเรียนการสอนให้กับบุตรหลานชาวต่างประเทศที่เป็นผู้เชี่ยวชาญประจำกรมต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการไทยในขณะนั้น ทำให้เกิดการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติเป็นกรณีพิเศษ ตามคณะรัฐมนตรีจำนวน 3 โรงเรียน ต่อมาสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นได้เสนอขอรัฐบาลไทยในปี พ.ศ. 2517 ให้มีการจัดตั้งโรงเรียนสำหรับสอนบุตรหลานญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นการเฉพาะ จากเดิมที่เคยจัดตั้งอยู่ภายในบริเวณสถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย คณะรัฐมนตรีจึงได้อนุมัติให้มีการจัดตั้งได้เป็นกรณีพิเศษ คือ โรงเรียนสมาคมไทย-ญี่ปุ่น ให้รับเฉพาะเด็กสัญชาติญี่ปุ่นเท่านั้น หลังจากนั้นเป็นเวลา 10 ปี คณะรัฐมนตรีเห็นว่าพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีชาวต่างประเทศทำงานอยู่ตามโครงการต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก มีความจำเป็นที่จะต้องจัดการศึกษา ให้แก่บุตรหลานของชาวต่างประเทศเหล่านั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติในปี พ.ศ. 2526 อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ ที่จังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นอีก 1 โรงเรียน โดยให้กระทรวงต่างประเทศเป็นผู้รับใบอนุญาต ทำให้มีโรงเรียนนานาชาติทั้งสิ้นจำนวน 5 โรงเรียน (สข., 2540)

ต่อมาในสมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวและเติบโตอย่างมาก จากผลของนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล ทำให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก นักลงทุนเหล่านี้ได้พาครอบครัวของตนติดตามมาพำนักในประเทศไทยด้วย ยังผลให้ความต้องการโรงเรียนสำหรับลูกหลานนักลงทุนเหล่านั้นเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว แต่ในขณะนั้นมีโรงเรียนนานาชาติไม่เพียงพอที่จะรับนักเรียนที่เพิ่มขึ้นได้ เนื่องจากรัฐบาลไม่อนุญาตให้ก่อตั้งโรงเรียนขึ้นใหม่หรือขยายกิจการโรงเรียนเดิมอย่างไรก็ตามเพื่อยังประโยชน์และอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้นได้ โดยมีโรงเรียนนานาชาติได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ อีก 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนนานาชาติดิษยะศริน โรงเรียนไทย – ชิกชนานาชาติ

โรงเรียนเซนต์จอห์น โรงเรียนนานาชาติใหม่ประเทศไทย โรงเรียนนานาชาติเอ็กมัย โรงเรียนประชาคมนานาชาติ และโรงเรียนนานาชาติ (สช., 2540) ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลสมัย นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายในให้มีการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติได้อย่างเสรีเป็นครั้งแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนนานาชาติ

เพื่อเป็นการรักษามาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่นักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้โรงเรียนนานาชาติต้องดำเนินการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

1. โรงเรียนนานาชาติทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามที่กฎกระทรวงกำหนดและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2. โรงเรียนนานาชาติทุกแห่งยกเว้นระดับก่อนประถมศึกษา ต้องสมัครเป็นสมาชิกขององค์กรรับรองมาตรฐานที่ได้รับการรับรองในระดับสากล (Oversea Accredited International School) ภายใน 12 เดือน นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนและเปิดดำเนินการ

3. โรงเรียนนานาชาติทุกแห่งยกเว้นระดับก่อนประถมศึกษาต้องได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสถาบันรับรองมาตรฐานสากล (Local Quality Assurance) ที่ได้รับการยอมรับจากกระทรวงศึกษาธิการ ภายใน 6 ปี นับแต่วันที่เปิดกิจการโดยต้องรายงานความก้าวหน้าให้สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทราบทุกชั้นตอน

กรณีที่โรงเรียนนานาชาติไม่สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุข้างต้นได้ ให้ยื่นคำร้องขอขยายเวลาได้อีกเพียง 1 ปี หากโรงเรียนไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จได้ ให้โรงเรียนงดรับนักเรียนและขอเลิกล้มกิจการภายใน 2 ปีรวมทั้ง ต้องจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่จบหลักสูตรสูงสุดของโรงเรียนต่อสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทุกสิ้นปีการศึกษาด้วย

สำหรับองค์กรต่างประเทศที่เข้ามาให้การรับรองมาตรฐานกับโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยมีหลายองค์กร อาทิ WASC (Western Association of School and Colleges), CIS (Council of International Schools), NEASC (New England Association of School and Colleges), ECIS (European Council of International Schools) WES (World – Wide Education Service) และ CITA (The Commission on International Trans Regional Accreditation) เป็นต้น

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ประกอบข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2547 ยังกำหนดให้ผู้ประกอบ

วิชาชีพทางการศึกษาในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ต้องอยู่ในบังคับให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการประกันคุณภาพมาตรฐานและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด อีกด้วย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2546)

การใช้หลักสูตรโรงเรียนนานาชาติ

ผู้ขอรับอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติ ต้องเสนอหลักสูตรให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุมัติก่อน โดยอาจใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือ หลักสูตรต่างประเทศที่นำมาปรับปรุง หรือ หลักสูตรที่โรงเรียนจัดทำขึ้นเอง และต้องจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนของโรงเรียนทุกระดับชั้น กล่าวคือ นักเรียนต่างชาติกำหนดให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับนักเรียนไทยทุกคนให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 คาบ กำหนดเวลา 1 คาบ เท่ากับ 50 นาที ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด (ศธ., 2548)

1.2 หลักสูตรและระบบการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย เป็นการนำหลักสูตรและระบบการศึกษาของประเทศต่างๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีหลายระบบ อาทิ ระบบอังกฤษ ระบบอเมริกัน ระบบนานาชาติ (International Baccalaureate Program) ระบบญี่ปุ่น ระบบเยอรมัน ระบบฝรั่งเศส ระบบสิงคโปร์ ระบบสิงคโปร์/อังกฤษ ระบบอินเดีย และระบบ/หลักสูตรที่โรงเรียนจัดขึ้นเอง แต่ระบบที่แพร่หลายและใช้กันอยู่ทั่วโลกมี 3 ระบบ ดังนี้

ระบบอังกฤษ มี UK Department for Education and Skills (DFES) เป็นผู้กำหนดหลักสูตรแห่งชาติซึ่งจะใช้กับโรงเรียนนานาชาติทั่วโลก นักเรียนจะเรียน 6 – 8 วิชาในระดับ 10 และ 11 เพื่อสอบให้ได้ O Level หรือที่เรียกว่า GSCE (The General Certificate of Secondary Education) ส่วนในระดับชั้น 12 และ 13 ต้องเรียนอีก 3 วิชา เพื่อสอบในระดับ A Level

ระบบอเมริกัน ในแต่ละรัฐของประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีอิสระในการกำหนดหลักสูตร ไม่มีหลักสูตรแห่งชาติแบบระบบอังกฤษ แต่มีหลักการที่สำคัญ คือ คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสร้างความรู้ โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ เป็นระบบที่โรงเรียนเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กในการสอบ SATs (Standard Assessment Tests) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในระบบนี้ จะเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กเพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกาด้วย

ระบบนานาชาติ (International Baccalaureate Program) เริ่มที่ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ มีความเป็นสากลและเป็นหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยทั่วโลกยอมรับ เป็นหลักสูตรที่เน้นกระบวนการที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามช่วงพัฒนาการของเด็ก โดยหลักสูตร Early Years และ Middle Years นี้ จะนำไปสู่หลักสูตร IB Diploma ขั้นต่อไปเพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนที่มุ่งเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย นักเรียนจะเรียนรายวิชาทั้งสิ้น 6 วิชา (รวมทั้งภาษาต่างประเทศหนึ่ง ภาษา เช่น ภาษาไทย) นอกจากนี้ ก็ยังมีการเขียน essay และการทำกิจกรรมสร้างสรรค์บริการ และช่วยเหลือสังคม (CAS: Creative Action and Services) อีกด้วย ระบบนี้จะเน้นที่ความเป็นนานาชาติและสากลเหมาะสำหรับนักเรียนที่ต้องย้ายถิ่นบ่อยๆ

ประโยชน์ของโรงเรียนนานาชาติที่มีต่อประเทศไทย

โรงเรียนนานาชาติสร้างคุณประโยชน์ให้กับประเทศไทยหลายประการดังนี้ (ผู้สดีตรงต่อการ, 2540:18)

1. ให้ความสะดวกด้านการศึกษาแก่บุตร ธิดาชาวต่างประเทศที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว
2. ช่วยให้ผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนตามระบบการศึกษาของต่างประเทศ โดยไม่ต้องส่งไปเรียนในต่างประเทศ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า
3. ช่วยเตรียมเยาวชนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารในระดับนานาชาติได้และรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
4. การเรียนการสอนในโรงเรียนนานาชาติ ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิด วิเคราะห์และกล้าแสดงออก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต
5. ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวที่ดี รู้จักการยืดหยุ่น มีความเคารพนับถือซึ่งกันและกันเกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างประเทศ รวมทั้ง นักเรียนได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขกับผู้ที่มีความแตกต่างกันทั้งทางเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ช่วยลดการสูญเสียเงินตราให้กับต่างประเทศ
7. การขยายตัวของโรงเรียนนานาชาติจะช่วยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา นานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
8. ช่วยกระตุ้นให้โรงเรียนทั้งภาครัฐและของเอกชนเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้ทัดเทียมในระดับสากล

บทบาทของโรงเรียนในการส่งเสริมความเป็นไทยให้นักเรียนไทย

นอกจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรข้างต้นแล้ว สมาคมโรงเรียนนานาชาติได้กล่าวถึงบทบาทของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ต่อนักเรียนโดยทั่วไปและนักเรียนไทย ดังนี้

บทบาทของโรงเรียนนานาชาติต่อนักเรียนทั่วไป ได้แก่

1. การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนตระหนักและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองพร้อมๆ กับที่ยอมรับและนับถือในวัฒนธรรมของผู้อื่น
2. การจัดการศึกษาโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรภายในบริบทของประเทศไทย เช่น การทำกิจกรรมศึกษาค้นคว้าในวิชาต่างๆ โดยใช้บริบทของประเทศไทย การจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนไทยเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนระหว่างทั้งสองโรงเรียนได้เรียนรู้และแบ่งปันแก่กันและกัน

บทบาทของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยต่อนักเรียนไทย

1. การจัดการเรียนการสอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมพิเศษ ทัศนศึกษาและโปรแกรมภาคฤดูร้อนตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียน การส่งเสริมความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างครูไทยกับนักเรียนไทย และนักเรียนไทยกับนักเรียนไทย และการสนับสนุนให้นักเรียนไทยเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมไทยนอกโรงเรียน
2. การเพิ่มพูนความรู้และทักษะ รวมทั้งการส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสมแก่ครูได้แก่ การให้คำแนะนำและพัฒนาครูผ่านหัวหน้าระดับและหัวหน้าโปรแกรม การส่งครูเข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานภายในและภายนอกโรงเรียน เช่น เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการของสมาคมโรงเรียนนานาชาติ ศึกษาดูงานโรงเรียนนานาชาติอื่นๆ
3. การให้การศึกษแก่ผู้ปกครองและสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้าร่วมในการส่งเสริมบุตรหลานด้านความเป็นไทย ได้แก่ การจัดประชุมชี้แจง ปฐมนิเทศ ครูพบผู้ปกครอง ฯลฯ การสื่อสารผ่านทางจดหมาย จดหมายข่าว ฯลฯ และการติดต่อสื่อสารเป็นรายบุคคลและหรือเป็นกลุ่มย่อย โดยการพบปะพูดคุย โทรศัพท์ โทรสาร (สมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย, 2545)

2. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ

2.1 ที่มาของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรสากลที่มีต้นแบบมาจากต่างประเทศและหลักสูตรเหล่านี้มิได้ครอบคลุมถึงวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องหาวิธีเปิดโอกาสให้เด็กไทยที่ศึกษาในโรงเรียนนานาชาติได้รับการ

พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการมีความห่วงใยในผลกระทบที่มีต่อเด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติซึ่งกำลังทวีจำนวนมากขึ้น จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติในทุกระดับชั้น คือ

2.2 ข้อกำหนดการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4)

1. หลักการ จุดหมาย โครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาของหลักสูตรไม่ขัดต่อศีลธรรม ความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และระบอบการปกครอง

3. นักเรียนต่างชาติเกรด 1-8 กำหนดให้เรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ เกรด 9-12 เรียนเป็นวิชาเลือก

4. สำหรับนักเรียนสัญชาติไทยทุกคนให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 คาบ กำหนดเวลา 1 คาบ เท่ากับ 50 นาที ยกเว้นนักเรียนระดับอนุบาล 1 คาบ เท่ากับ 20-30 นาที

การเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติแบ่งเป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีนักเรียนต่างชาติ ให้เรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 คาบ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนไทย ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ลัทธิศาสนาประจำชาติไทยและสามารถใช้ภาษาไทยง่ายๆในชีวิตประจำวันได้ อย่างมีความสุข สามารถติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้ โรงเรียนสามารถกำหนดขอบข่ายเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนได้ตามที่สมควร

กรณีนักเรียนไทย กำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 5 คาบ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความรู้ความภูมิใจในชาติไทย ได้เรียนรู้วัฒนธรรมและภาษาของตนเองจนสามารถใช้ภาษาไทยได้ดี ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในสถานศึกษาของประเทศไทยต่อไป

3. การบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

งานบริหารโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารได้ใช้ความพยายามต่างๆในการจัดสรรทรัพยากร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และการจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นักเรียนมีคุณภาพอันพึงประสงค์ของสังคม (สช., 2531: 2)

ศศิพันธ์ ทรงยางกูร (2546:12) กล่าวว่าการบริหารงานโรงเรียนหมายถึง การที่ผู้บริหาร การศึกษา ร่วมกับบุคคลหลายฝ่าย นำทรัพยากรต่างๆมาจัดสรรและดำเนินกิจกรรมต่างๆภายใน โรงเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักเรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2549:51) กล่าวว่า การบริหารงานโรงเรียนก็คือ การบริหาร การศึกษาในโรงเรียน ซึ่งหมายถึง กิจกรรมต่างกิจกรรมต่างๆที่บุคคลหลายคนร่วมมือกัน ดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรมเพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการของสังคม โยกระบวนกรต่างๆที่ อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคลและอาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างได้อย่าง เหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ดำเนินชีวิตอยู่

ภาวดี อนันต์นาวี (2551:2) กล่าวว่า การบริหารงานโรงเรียนหมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ บุคคลหลายๆคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาให้ได้และเยาวชน ประชาชน หรือ สมาชิกของ สังคมในทุกๆด้านให้มีความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม

จากข้อมูลที่ได้ศึกษามาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า การบริหารงานโรงเรียน หมายถึงภารกิจงาน ต่างๆภายในโรงเรียนของผู้บริหารและบุคคลหลายๆฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาคนให้มี ความรู้ ความสามารถ สามารถดำรงชีวิตที่สมบูรณ์แบบพึ่งพาตนเองและทำประโยชน์แก่สังคมได้

ขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนนานาชาติ

จากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนนานาชาติ พบว่า โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยส่วนใหญ่มีการดำเนินการบริหารงานให้สอดคล้องกับสถาบัน รับรองมาตรฐานสากล เนื่องด้วยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของ โรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2550 หมวด 3

ข้อ 14.3 กล่าวว่า โรงเรียนทุกแห่งยกเว้นระดับก่อนประถมศึกษา ต้องสมัครเป็นสมาชิก ขององค์กรรับรองมาตรฐานที่ได้รับการรับรองในระดับสากลภายใน 12 เดือน นับจากวันที่อนุญาต จัดตั้งและเปิดดำเนินการ

ข้อ 14.4 กล่าวว่า โรงเรียนทุกแห่งยกเว้นระดับก่อนประถมศึกษา ต้องได้รับการรับรอง มาตรฐานการศึกษา จากสถาบันรับรองมาตรฐานสากลที่ได้รับการยอมรับจากกระทรวงศึกษาธิการ ภายใน 6 ปี นับตั้งแต่วันที่เปิดกิจการโดยต้องรายงานความก้าวหน้าให้สำนักบริหารคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนทราบทุกชั้นตอน

สถาบันรับรองมาตรฐานสากลต่างๆที่โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยสมัครเป็นสมาชิก ได้มีการกล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนดังนี้

New England Association of Schools and Colleges (2007) ได้กำหนดหน้าที่หลักที่โรงเรียนต้องดำเนินการไว้ 15 งานดังนี้

1. กำหนดภาระหน้าที่ของโรงเรียน
2. ระบบการจัดการ
3. การรับสมัครนักเรียน
4. หลักสูตร
5. การพัฒนาผู้เรียน
6. ทรัพยากรสนับสนุนหลักสูตร
7. หลักสูตรพัฒนาเด็กเล็ก
8. สาขาวิชาที่เปิดสอน
9. กิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
10. หลักการบริหาร
11. การวัดและประเมินผล
12. ความปลอดภัย
13. การสื่อสาร
14. อาคาร สถานที่
15. การประกันคุณภาพ

Western Association of Schools and Colleges (2003) ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานโรงเรียนไว้ 5 งาน

1. โครงสร้างองค์การ
  - 1.1 วัตถุประสงค์
  - 1.2 ระบบการจัดการ
  - 1.3 ความเป็นผู้นำ
  - 1.4 บุคลากร
  - 1.5 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน
  - 1.6 ความก้าวหน้าของนักเรียน

- 1.7 การพัฒนาโรงเรียน
2. หลักสูตรและการสอน
  - 2.1 สิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้
  - 2.2 วิธีการสอน
  - 2.3 การประเมินผลการเรียน
3. การส่งเสริมการเรียนการสอน
  - 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน
  - 3.2 ความสัมพันธ์ชุมชน
4. การพัฒนาและการจัดการทรัพยากร
  - 4.1 การใช้ทรัพยากร
  - 4.2 การจัดสรรทรัพยากร

Council of International Schools (2003) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของการดำเนินการ
กิจการโรงเรียนนานาชาติไว้ดังนี้

1. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน
2. หลักสูตร
3. การควบคุมและการจัดการ
4. บุคลากร
5. สิ่งอำนวยความสะดวก
6. ทรัพยากร
7. นักเรียนกับความสัมพันธ์ชุมชน

World-wide Education Service (2007) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้
นั้น โรงเรียนต้องมีหลักการดำเนินงานที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอน
2. การจัดหลักสูตร
3. การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนนักเรียน
4. การให้ความร่วมมือกับผู้ปกครอง สถาบันการศึกษาอื่นๆ
5. ระบบการควบคุม
6. ความเป็นผู้นำ

7. การจัดการ

8. การพัฒนาการเรียนรู้

นอกจากโรงเรียนนานาชาติต้องมีหลักการดำเนินงาน การบริหารตามที่สถาบันรับรองมาตรฐานสากลเหล่านี้ได้กำหนดไว้แล้ว โรงเรียนนานาชาติที่จะขอรับการรับรองจากมาตรฐานสากลจะต้องผ่านการประเมินด้านโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาด้วยเช่นกัน

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้มีการกล่าวถึง การบริหารงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. นโยบาย
2. งบประมาณ
3. บุคลากร
4. หลักสูตร
5. การจัดการเรียนการสอน
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
7. สื่อการสอน
8. การประเมินผลการเรียน

จากข้อบ่งชี้ของการบริหารโรงเรียนนานาชาติที่สถาบันรับรองมาตรฐานสากลกำหนด และเกณฑ์มาตรฐานการจัดโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปข้อบ่งชี้ของการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมของโรงเรียนนานาชาติเป็นงานหลักดังนี้

1. นโยบาย และการวางแผน
2. บุคลากร
3. หลักสูตรและการสอน

1. นโยบายและการวางแผน

Western Association of Schools and Colleges (2003) กล่าวว่า การจัดการของโรงเรียน ต้องมีการกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีลักษณะสนับสนุนให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดงานไปยังสายงานต่างๆตามทีนโยบายกำหนดไว้ ผู้บริหารมีหน้าที่ควบคุมและคอยควบคุมดูแลผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินนโยบาย

ความหมายของการบริหารงานนโยบาย

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542: 39) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “นโยบาย” เป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่คาดหวังให้สมาชิกในองค์การปฏิบัติตามจุดหมายขององค์การ มิได้เป็นสิ่งบังคับให้ต้องทำอย่างชัดเจน แต่จะเป็นแนวทางการปฏิบัติงานอย่างกว้าง ๆ ซึ่งอาจมีส่วนขยายความถึงข้อจำกัด (constraint) ที่สำคัญไว้ด้วย โดยทั่วไป มักเป็นข้อความที่แสดงถึงการกระทำที่พึงปรารถนา

ประชุม รอดประเสริฐ (2543: 9) ได้ให้ความหมายว่า นโยบาย เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความตั้งใจของผู้บริหารในการที่จะกระทำสิ่งใดหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือในสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นหรือในอนาคต และเป็นแนวคิดอันจะนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพโดยเป็นที่ยอมรับกันว่าหน้าที่อันสำคัญประการแรกของผู้บริหาร คือ การกำหนดนโยบายในการบริหารงาน ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและข้อมูลในการวางแผน

นอกจากนี้ ประชุม รอดประเสริฐ (2543:18-19) ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนโยบายที่พึงประสงค์ดังนี้ คือ

1. นโยบายที่ดีจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และสามารถที่จะช่วยให้ดำเนินงานบรรลุถึงเป้าประสงค์ได้
2. นโยบายที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง มิใช่มาจากข้อคิดเห็นส่วนตัวหรือข้อมูลที่เกิดขึ้นตามโอกาสอันไม่แน่นอน
3. นโยบายที่ดีจะต้องได้รับการกำหนดขึ้นก่อนที่จะมีการดำเนินงาน โดยการกำหนดกลวิธีและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมแก่การดำเนินงาน ทั้งนี้ จะต้องไม่แจ้งรายละเอียดของกลวิธีในการปฏิบัติควรเปิดกว้างไว้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติพิจารณาตีความ แล้วนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับสถานการณ์และทรัพยากรที่มีอยู่
4. นโยบายที่ดีควรกำหนดขึ้นเพื่อสนองหรือส่งผลประโยชน์ให้กับบุคคลโดยส่วนรวมและมีการพิจารณาจัดลำดับตามความสำคัญและความจำเป็น
5. นโยบายที่ดีควรเป็นถ้อยคำหรือข้อความที่กระชับรัด ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และแถลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่สมาชิกทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน
6. นโยบายที่ดีมีขอบเขต และระยะเวลาในการใช้ ขณะเดียวกันสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อยุคสมัยได้
7. นโยบายที่ดีเป็นจุดร่วม หรือศูนย์ประสานสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์การ กล่าวคือ หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้นโยบายเป็นหลักในการปฏิบัติภารกิจของตน และสามารถประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ซึ่งมีภารกิจที่แตกต่างกันออกไปได้เสมอ

8. กำหนดขึ้นโดยคลุมไปถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยจะต้องได้ข้อมูลที่มีการวิเคราะห์โดยละเอียดรอบคอบแล้ว การกำหนดนโยบายไว้เพื่อเหตุการณ์ในอนาคตจะช่วยให้การดำเนินงานที่เป็นอยู่ปัจจุบัน และงานที่กำลังจะทำในระยะเวลาอันใกล้กับงานที่จะต้องทำในอนาคตมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน

9. สอดคล้องกับปัจจัยภายนอกองค์การ คือ จะต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ของสังคมโดยส่วนรวม และสอดคล้องกับความสนใจ หรือความคิดเห็นของสาธารณชน

สรุป นโยบาย คือ ขอบข่ายหรือกรอบของความคิดในการปฏิบัติงาน ช่วยชี้ทิศทางในการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน คุณลักษณะที่ดีของนโยบาย จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงกำหนดขึ้นก่อนที่จะดำเนินงาน ส่งผลต่อประโยชน์ส่วนรวม ถ้อยคำมีความชัดเจนและกะทัดรัด มีขอบเขตและระยะเวลาในการใช้ เป็นศูนย์รวมการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ครอบคลุมสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสอดคล้องกับปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามภาวะการณ์ที่จำเป็น

การวางแผน

การวางแผนมีความสำคัญต่อการบริหาร และเป็นภารกิจสำคัญที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติเป็นอันดับแรก เพื่อทราบว่าต้องทำอะไร อย่างไร ที่ไหนและเมื่อใด ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้บังเกิดผลและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความหมายของการวางแผน

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2542 : 4) กล่าวว่า การวางแผนเป็นจุดเริ่มต้นของการบริหาร คุณภาพของการวางแผนขึ้นอยู่กับการรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด หลากหลายและเป็นจริงที่สุด เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเลือกหนทางที่จะบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลถึงความยากง่ายในการปฏิบัติและเป็นไปได้ที่จะบรรลุผลด้วย โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและศักยภาพของหน่วยงาน กำหนดภาพอนาคต (วิสัยทัศน์) เป้าหมายและวิธีการ (กลยุทธ์) ที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางโดยเน้นความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นหลักและเน้นกระบวนการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารเพื่อใช้ในการบริหาร และการจัดการตามภารกิจของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประชุม รอดประเสริฐ (2543: 89, 107) ได้กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต การวางแผนประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ หลายขั้นตอนเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ที่ได้กำหนดไว้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวางแผน หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงาน พยายามกำหนดสิ่งที่จะกระทำในการดำเนิน โดยเลือกวิธีหรือแนวทางที่ดีที่สุดและเหมาะสม ที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบข่ายและขั้นตอนการวางแผน

นพพงษ์บุญจิตราดุลย์(2549:109) และ อุทัย ธรรมเตโช (2531: 49-51) ได้กล่าวถึง ประเภทของแผนการศึกษาว่ามี 3 ประเภทดังนี้คือ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. แผนระยะ 5 ปี ซึ่งจัดทำขึ้นโดยศึกษาเป้าหมายจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติในด้านการศึกษาระยะ 5 ปี

2. แผนพัฒนาประจำปี (ระยะ 1 ปี) โดยเป็นแผนที่ย่อมาจากแผนพัฒนาระยะ 5 ปีเพื่อ นำมาปรับปรุง จัดกระทำเพื่อการของบประมาณ

3. แผนปฏิบัติการประจำปี (ระยะ 1 ปี) เมื่อได้รับงบประมาณมาตามแผนพัฒนาประจำปี แล้ว ก็จะต้องจัดทำแผนใช้เงินให้มีประสิทธิภาพ เรียกว่า แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ

อุทัย บุญประเสริฐ (2532: 75-76) ได้เสนอขั้นตอนสำคัญของการวางแผนไว้ดังนี้ คือ

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

2. การกำหนดแผนงาน โครงการ และเป้าหมายของการปฏิบัติงานในระยะต่าง ๆ ซึ่งแสดงวิธีการดำเนินงานที่คาดว่าจะเหมาะสมที่สุด ที่จะให้บรรลุความมุ่งหมาย และ วัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. การกำหนด และประมาณการความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการ ดำเนินงาน

4. การจัดสรรทรัพยากร หรืองบประมาณ

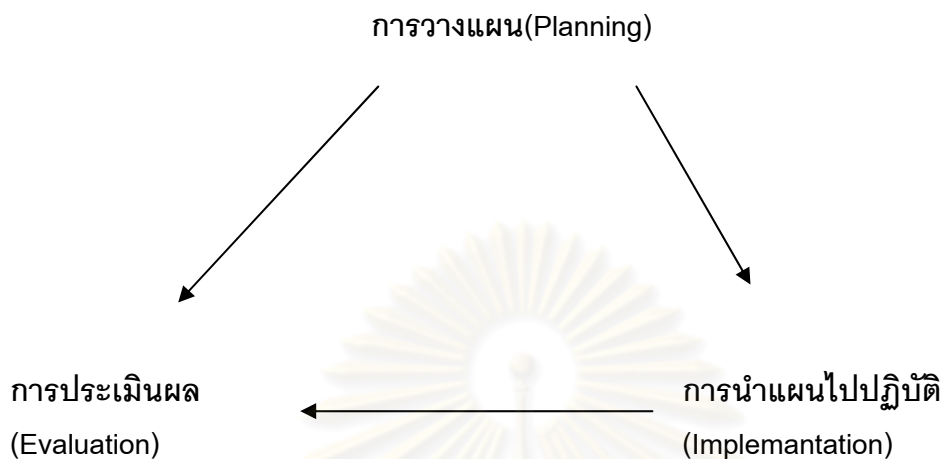
5. การจัดรูปงานและนำแผนออกปฏิบัติ

6. การจัดระบบติดตามควบคุมกำกับและประเมินผลการปฏิบัติแผน

7. การทบทวนตรวจสอบ และแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนซึ่งได้ กำหนดไว้แล้วเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

8. การหมุนเวียนสู่วงจรการวางแผนใหม่

ชญาพิมพ์ อุสาโห (2551) ได้เสนอกระบวนการวางแผนไว้ในเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวางแผนดังนี้ดังนี้คือ

การวางแผน หมายถึง การกำหนดแผนที่ต้องการให้ชัดเจน พิจารณาประเด็นต่อไปนี้เป็น

- มาตรฐาน หรือคุณภาพงานที่ต้องปฏิบัติ
- มีทางเลือก หรือกิจกรรมอะไรบ้างที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุตามต้องการ
- อุปสรรค หรือข้อจำกัดที่จะเกิดขึ้น และวิธีการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น ๆ
- ตัดสินใจเกี่ยวกับทางเลือกหรือกิจกรรมที่คิดว่าดีที่สุดและเหมาะสมกับสถานการณ์
- กำหนดขั้นตอนของการปฏิบัติงาน
- ทรัพยากรที่ต้องการเพื่อสนับสนุนการทำงานมีอะไรบ้าง
- เขียนเป็นแผนให้ชัดเจน โดยมีการกำหนดช่วงระยะเวลาเริ่มต้น สิ้นสุดและ ผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรม

การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การนำแผนที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติดังนี้

- กำหนดคนที่จะรับผิดชอบในการปฏิบัติและการควบคุมงานในแต่ละส่วน
- ประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามแผน ก่อนที่จะมีการมอบหมายงานให้รับผิดชอบไปปฏิบัติ
- จัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ
- กำหนดรูปแบบความร่วมมือ และการประสานงานกับหน่วยงานอื่น หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับแผน
- การนิเทศงาน ช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงาน
- การควบคุมกำกับ และติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน

การประเมินผลแผน หมายถึง การประเมินผล การปฏิบัติงานว่าได้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ การประเมินผลแผนนี้เป็นการประเมินเพื่อ Feedback กลับไปยังขั้นที่ 1 ของกระบวนการวางแผนนั่นเอง สำหรับกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติมีดังนี้

- ผลการปฏิบัติงานได้ตามที่ต้องการมากน้อยเพียงใด
- ปัญหา และอุปสรรคที่พบ
- ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผน
- สมควรที่จะมีการทบทวนแผนปรับแผนหรือไม่

สรุป การวางแผน เป็นกระบวนการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรในปัจจุบันเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในอนาคต การวางแผนมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อบุคคลและต่อองค์การ การวางแผนที่ดีจะต้องมีการพิจารณาถึง จุดหมายของการวางแผน วิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดทางเลือกในการวางแผน จัดสรรทรัพยากรในการวางแผน การสนับสนุนการนำแผนไปใช้และการควบคุมประเมินผลการปฏิบัติตามแผน

ในการวิจัยครั้งนี้ การบริหารงานนโยบายและแผนแผน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย แผนงานที่สนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อช่วยให้การดำเนินงานต่างสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บุคลากร

Council of Internation School (2003) กล่าวว่า ความสามารถและประสิทธิภาพของบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ หน้าที่หลักของบุคลากรคือการดำเนินการตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน บุคลากรต้องมีการเตรียมความพร้อม มีประสบการณ์ และมีทัศนคติในการดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมีการบริหารจัดการบุคลากรโดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่ชัดเจน มีการบริหารจัดการบุคลากรให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เคารพและยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน มีการประเมินผลควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากร

Castetter (2000: 5) ได้ระบุกระบวนการและขั้นตอนของการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษาไว้ 11 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.) การวางแผนบริหารงานบุคคล (Human Resource Planning)
- 2.) การสรรหา (Recruitment)
- 3.) การคัดเลือก (Selection)
- 4.) การนำบุคลากรเข้าสู่หน่วยงาน (Induction)
- 5.) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Appraisal)

- 6.) การพัฒนา (Development)
- 7.) การให้สิ่งตอบแทน (Compensation)
- 8.) การเจรจาต่อรอง (Collective Bargaining)
- 9.) ความยุติธรรมในการปฏิบัติงาน (Justice)
- 10.) การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง (Continuity)
- 11.) การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)

Seyfarth, John T. (2002: 3) ได้ระบุกระบวนการและขั้นตอนของการบริหารงานบุคคลทางการศึกษาไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.) การคัดเลือก (Selection)
- 2.) การนำเข้าสู่หน่วยงาน (Induction)
- 3.) การพัฒนาบุคลากร (Staff Development)
- 4.) สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Work Environment)
- 5.) การให้สิ่งตอบแทน (Compensation)
- 6.) นโยบายแก้ปัญหาความขัดแย้ง (Grievance Policy)

Rebore, Ronald W. (2007: 11-13) ได้ระบุกระบวนการและขั้นตอนของการบริหารงานบุคคลทางการศึกษาไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.) การวางแผนบริหารงานบุคคล (Human Resource Planning)
- 2.) การสรรหา (Recruitment)
- 3.) การคัดเลือก (Selection)
- 4.) การนำบุคลากรเข้าสู่หน่วยงานและตำแหน่ง (Placement and Induction)
- 5.) การพัฒนาบุคลากร (Development)
- 6.) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Evaluation)
- 7.) การให้สิ่งตอบแทน (Compensation)
- 8.) การเจรจาต่อรอง (Collective Negotiations)

พยอม วงศ์สารศรี (2544: 5) ได้สรุปการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างครบวงจรไว้ดังนี้

- 1.) การทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์
- 2.) ทราบนโยบายการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การ
- 3.) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์

- 4.) การกำหนดงาน การวิเคราะห์งาน การจำแนกตำแหน่ง
- 5.) การสรรหา
- 6.) การคัดเลือก
- 7.) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 8.) การจ่ายค่าตอบแทน
- 9.) การประเมินผลพนักงาน
- 10.) การธำรงรักษาทรัพยากรมนุษย์: สุขภาพ และความปลอดภัย
- 11.) การรวมพลังทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ
- 12.) การพ้นจากงานและบำเหน็จบำนาญ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551: 23) ได้สรุปการบริหารงานบุคคลไว้ 4 ประการคือ

- 1.) การคัดเลือกและสรรหาบุคลากร
- 2.) การธำรงรักษาบุคลากร
- 3.) การพัฒนาบุคลากร
- 4.) การให้บุคลากรพ้นจากงาน

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการบริหารบุคลากรที่เหมาะสมกับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มีดังนี้

การจัดวางแผนบุคลากร

ภารดี อนันตนาวิ (2551:298) และอุทัย ธรรมเตโช (2531: 185-186) ได้กล่าวว่า การวางแผนกำลังคน คือ การคาดคะเนความต้องการกำลังคนที่จะนำมาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าต้องการคนประเภทไหน จำนวนเท่าใด จะได้มาอย่างไรจากไหน รวมทั้งจะใช้คนเก่าที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพอย่างไร จัดเป็นศิลปะในการหาคนใหม่และใช้คนเก่าให้ดี ดังนั้น การวางแผนกำลังคน จึงประกอบด้วย

- การวางแผนความต้องการกำลังคน เป็นการคาดคะเนความต้องการไว้ล่วงหน้าว่าต้องการคนประเภทไหน ระดับใดจำนวนเท่าใด และเมื่อใด
- การวางแผนเพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคนที่ต้องการ เป็นการคาดว่าจะได้คนที่ต้องการมาได้อย่างไร จากแหล่งไหน
- การวางแผนเพื่อใช้กำลังคนที่มีอยู่ในหน่วยงานแล้ว ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวางแผนกำลังคนเป็นการคาดคะเนความต้องการกำลังคนในองค์การล่วงหน้า เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลวิธีที่จะให้ได้กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอ การวางแผนกำลังคนจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำโดยการรับรู้อย่างจริงจังของผู้บริหาร และต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลแวดล้อมอยู่ เช่น แนวโน้มพฤติกรรมและความคาดหวังของสังคม เป็นต้น เพื่อที่จะสามารถใช้กำลังคนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การสรรหาบุคลากร

พนัส หันนาคินท์ (2542) กล่าวว่า การสรรหาบุคลากรเป็นกระบวนการในการที่จะก่อให้เกิดความสนใจแก่ผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่เรากำลังต้องการ เสนอตัวให้เราเลือกคนที่ดีและเหมาะสมที่สุดต่อการทำงานในองค์การ ดังนั้นกระบวนการสรรหาจึงเริ่มต้นจากการพิจารณาว่าเราต้องการตำแหน่งใด เป็นจำนวนเท่าไร อันเป็นกิจกรรมส่วนใหญ่ในเรื่องการวางแผนกำลังคน

ยงยุทธ เกษสาคร (2546: 33-34) ได้กล่าวถึงการสรรหาและการคัดเลือกบุคลากรไว้ว่า วิธีดำเนินการที่จะให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งงาน อาจจะใช้วิธีการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก หรือสอบแข่งขันก็ได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน ซึ่งการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร จัดเป็นกระบวนการจงใจให้คนที่มีความรู้ความสามารถสูงสนใจที่จะเข้ามาสู่องค์การ ส่วนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ จะทำได้ดีจะต้องมีกระบวนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. การสำรวจแหล่งที่จะได้มาซึ่งบุคลากร
2. การประกาศรับสมัครที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ
3. การประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางด้วยระบบสื่อสารในยุคปัจจุบัน
4. การเลือกใช้ข้อสอบคัดเลือกหรือการวางแผนแนวทางสัมภาษณ์
5. การค้นหาบุคลากรมาจากแหล่งบุคลากรต่าง ๆ ทั้งภายในหน่วยงานเดียวกันและจากภายนอกหน่วยงาน
6. การบรรจุบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ จัดสรรให้เหมาะสมกับงาน
7. การปฐมนิเทศให้รู้ระบบงานหลักเกณฑ์ สถานที่ และบุคลากรในองค์การตลอดจนชุมชน
8. ติดตามดูแลผลการทดลองปฏิบัติงาน จนได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ

การพัฒนาบุคลากร

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ครู

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรจากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาบุคลากรได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การพัฒนาบุคลากรไว้หลายท่านดังนี้

สมาน รังสิโยภุชณีย์ (2533:79) ได้ให้ความหมายว่า การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานดีขึ้น

ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีในการทำงานอันจะเป็นผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งการพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย ทัศนคติและวิธีการในการทำงานอันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน

กุณฑล ธนาพงศธร (2538: 59) สรุปประโยชน์ของการพัฒนาบุคลากรไว้ 6 ประการคือ

1. ช่วยทำให้ระบบและวิธีการปฏิบัติงานมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้นการติดต่อประสานดียิ่งขึ้น
2. เป็นวิธีการที่จะช่วยทำให้เกิดการประหยัดลดความสิ้นเปลืองวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
3. ลดระยะเวลาของการเรียนรู้งานให้น้อยลง ลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานแบบลองผิดลองถูก
4. เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บังคับบัญชาในการให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าทำงานใหม่
5. ช่วยกระตุ้นบุคลากรต่างๆ ให้ปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ซึ่งผู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้วย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ยังมิได้รับการพัฒนา
6. ทำให้บุคลากรมีโอกาสได้รับความรู้ความคิดใหม่ๆ เป็นคนทันสมัยทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้และก่อให้เกิดผลดีต่อองค์กร

กรมวิชาการ (2543:21-25) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาบุคลากรไว้ดังนี้ คือ

1. การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและสอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาของครู สถานศึกษาและหน่วยงาน
2. การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ควรมีเป้าหมายสำคัญที่การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนครูให้สามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียนจนบังเกิดผลตามจุดหมายของหลักสูตร และการเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพให้แก่ครู
3. การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การเสริมแรงในเวลาและโอกาสที่เหมาะสม และการสร้างบรรยากาศการทำงานที่ทำให้ครูเห็นคุณค่าเห็นความสำคัญของตนเองที่มีต่องานขึ้นชมความสำเร็จในการปฏิบัติงานของตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา

การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาที่ควรดำเนินการ คือ (วิลาบ ดีเสมอ, 2548:34)

1. จัดแหล่งการเรียนรู้ให้ครูได้ศึกษาและพัฒนาตนเอง
2. จัดระบบการนิเทศภายในสถานศึกษา ให้รับการนิเทศจากภายนอกหรือการส่งเสริมสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาที่เป็นพี่เลี้ยงของสถานศึกษา
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษา กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และมีเสรีภาพทางวิชาการ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้ทำงานร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนสิ่งที่เรียนรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนและ พัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน
5. ส่งเสริม และสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเข้ารับการอบรมร่วมประชุมสัมมนา ฝึกปฏิบัติการที่หน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จัดขึ้น
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และประสบการณ์ในการทำงานกับบุคลากรในสถานศึกษาอื่น
7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองตามมาตรฐานวิชาชีพครู
8. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาได้สะสมประสบการณ์ทางวิชาชีพเพื่อการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ประยูรศักดิ์ มงคลประสิทธิ์ (2540: 65-66) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร 9 กิจกรรม ได้แก่ 1. การประชุมนิเทศ 2. ฝึกอบรม 3. การนิเทศภายใน 4. ประชุมเชิงปฏิบัติการ 5. การสัมมนาทางวิชาการ 6. การหมุนเวียนสับเปลี่ยนหน้าที่ 7. ศึกษาดูงานนอกสถานที่ 8. เผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้

การธำรงรักษาบุคลากร

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2549:53) กล่าวว่า เมื่อได้บุคลากรมาแล้วเราจะทำอะไรให้เขากับอยู่กับเราในโรงเรียนได้นานๆ ไม่หนีงานและทำงานด้วยความเต็มใจตามกำลังความสามารถของเขา เราก็จะต้องทำการบำรุงขวัญหลักของการบำรุงขวัญ ก็มีดังต่อไปนี้

1. การทำให้เขายอมรับในวัตถุประสงค์ของงาน
2. การทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน
3. การทำให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวกันในหน่วยงาน
4. การให้สิ่งตอบแทนในการทำงานที่เหมาะสม
5. จัดให้มีการนิเทศการปฏิบัติงาน

6. จัดให้มีการสื่อสารที่คล่องตัวและทั่วถึง
7. รักษาสุขภาพจิตและสุขภาพทางกายของคนในหน่วยดีอยู่เสมอ

ถ้าเราจัดสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับบุคลากรของโรงเรียนเรา ก็จะทำให้เขาอยู่ปฏิบัติงานกับเราได้ไม่นานไม่เหน็ดเหนื่อย รับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ และปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551:23) กล่าวถึง วิธีการจูงใจบุคลากรเพื่อเป็นการถ่วงรักษาบุคลากร ไว้ 8 ประการ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกาย
2. โอกาสของบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น ได้รับเกียรติยศ ให้อำนาจพิเศษส่วนตัว ให้ได้รับตำแหน่งอันทรงอำนาจ
3. สภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา เช่น ปรับปรุงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย เก้าอี้พิเศษ โต๊ะทำงานที่หรูหรา มีห้องทำงานที่ส่วนตัว
4. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ เป็นผลประโยชน์ที่มีอำนาจมาก แต่หน่วยงานหรือองค์กรหลายแห่งไม่รู้จักใช้หรือไม่ค่อยสนใจ หมายถึง ให้บุคลากรได้ทำงานสนองอุดมการณ์ของตนเอง เช่น ความภาคภูมิใจ ความรู้สึกพอใจที่ได้ทำงานเต็มที่ การได้แสดงความจงรักภักดีต่อหน่วยงานและชาติ
5. ความดึงดูดใจทางสังคม ให้รู้สึกไม่แบ่งพวก แบ่งเหล่า ไม่คอยจับผิด สภาพเศรษฐกิจ สภาพการศึกษาที่เป็นอุปสรรค สำเร็จการศึกษามาจากต่างสถาบันกัน สิ่งต่างๆเหล่านี้ก็เกิดปัญหาต้องสร้างความกลมเกลียวให้อย่าเกิดช่องว่าง
6. การปรับสภาพการทำงานให้ตรงกับวิธีการที่บุคลากรเคยทำเป็นนิสัยและตรงกับทัศนคติของบุคลากร คนทุกคนย่อมมีความเคยชินกับวิธีที่ตนเคยปฏิบัติและฝึกฝนมา
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมงานอย่างกว้างขวาง ให้มีโอกาสร่วมงานทุกชนิดอย่างกว้างขวาง ช่วยให้เห็นว่าตนมีความสำคัญต่อหน่วยงาน ทุกคนต้องการเกียรติ เมื่อผู้อื่นให้เกียรติเรา เราก็จะมีแรงมีกำลังใจทำงาน
8. สภาพการทำงานการอยู่ร่วมกันในหมู่บุคลากร ให้รู้สึกเป็นมิตร รู้จักกันอย่างกว้างขวางสนิทสนมกลมเกลียวกัน

3. หลักสูตรและการสอน

ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

รุจิร ภู่อาระ (2545: 2) อธิบายว่า หลักสูตร คือประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับภายใต้การดำเนินการที่โรงเรียนจัดให้

อุทุมพร จามรมาน (2545: 7-8) กล่าวว่า หลักสูตรคือสิ่งที่ผู้เรียนพึงได้รับ และได้เรียนรู้จากการจัดมวลงประสบการณ์และแผนการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลก่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนา ผู้อบรมผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ พัฒนาความสามารถในการดำรงชีวิตเพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต

กรมวิชาการ (2545ข: 5) ได้อธิบายหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึงแผน หรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับขั้นของมวลงประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเองมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคม และโลกอย่างมีความสุข

โดยสรุป หลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง หลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นตามสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และศักยภาพของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ตามธรรมชาติ ตามความถนัด และความสนใจ เพื่อให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

ความสำคัญของหลักสูตร

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2536: 29) กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาระดับชั้น เนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนด จุดหมายปลายทาง และแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น คุณภาพของการศึกษาย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 47) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับชั้น เพราะเป็นตัวกำหนดกรอบของแนวปฏิบัติที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่การเรียนการสอน การประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐ

กรมวิชาการ (2545ก: 5-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 2 ประการดังนี้

1. สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยความสุข ทำให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญๆ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล มีโอกาสใช้ข้อสารสนเทศและเทคโนโลยี สื่อสาร หลักสูตรช่วยส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้ อยากเห็น สร้างความมั่นใจและให้กำลังใจในการเรียนรู้ และสามารถเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

2. ช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจและศรัทธาในตัวเอง ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อวัตถุ สามารถพัฒนาหลักคุณธรรมและอิสระของผู้เรียน มีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจอย่างมีข้อมูล และอิสระ เข้าใจความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมโดยรวม สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรม มีความสามารถ มีความตระหนัก เข้าใจและยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับโลก

สรุปได้ว่า ความสำคัญของหลักสูตร คือ หลักสูตรเป็นส่วนที่ช่วยกำหนดการจัดการเรียนการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเองได้และช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขอบข่ายงานของหลักสูตรและการสอนที่สำนักงานรับรองมาตรฐานสากลให้ความสำคัญในการประเมินมีดังนี้

New England and Association of schools and colleges(2007) ได้กล่าวถึงงานหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตร
2. การประเมินผลการเรียน
3. การเรียนการสอน
4. สื่อที่ใช้การสอน

Council of International Schools (2003) ได้กล่าวถึงงานหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร
2. กิจกรรม
3. การประเมินผล
4. การสอน

Western Association of schools and Colleges (2003) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร

2. การเรียนการสอน
3. การประเมินผล

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้มีการกล่าวถึงงานหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไว้ดังนี้

1. หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การประเมินผลการเรียน
4. สื่อการเรียนการสอน
5. กิจกรรมส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมไทย

จากแนวคิดของขอบข่ายงานที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขอบข่ายของงานหลักสูตรและการสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีดังนี้

การบริหารหลักสูตร

อุทัย บุญประเสริฐ (2540: 38-40) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาที่ให้ได้บรรลุจุดหมายปลายทางตามที่ต้องการได้อย่างแท้จริงนั้น ต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำที่สำคัญ จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารวิชาการของโรงเรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร มีดังนี้คือ

1. ทำความเข้าใจหลักสูตรของโรงเรียน หลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ ให้ทราบเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตรอย่างแน่ชัด ในเรื่องหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการ มวลประสบการณ์ เวลาเรียน การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเอกสารหลักสูตรชนิดต่าง ๆ เพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือครูให้ได้ใช้และปฏิบัติตามหลักสูตรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. เป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้ จัดประชุมเพื่อวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ดูแลการดำเนินการ ประสานงานการดำเนินการใช้หลักสูตร ประชุมผู้เกี่ยวข้องและครูผู้สอนเพื่อชี้แจงแนะนำ ทบทวนหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียนหรือก่อนลงมือสอน ติดตามผลการปฏิบัติ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้หลักสูตร

3. จัดหาหลักสูตร เอกสารหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร แนวการสอน คู่มือครู แผนการสอน ให้เพียงพอและครบถ้วนทุกระดับชั้นเรียน ให้พร้อมและพอเพียงที่ครูจะใช้ เช่น แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม คู่มือประเมินผล และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร ทางโรงเรียนควรมีการจัดทำเอกสารเพื่ออธิบายรายละเอียดของหลักสูตร ให้ครูมีความเข้าใจหลักสูตรมากขึ้นอันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตาม

จุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด(สุจิต เพียรชอบ, 2534; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537; สัจด์ อุทรานนท์, 2532)

4. เตรียมครูให้พร้อมที่จะใช้หลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ อบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรและวิธีการใช้หลักสูตรให้สัมฤทธิ์ผลตามที่หลักสูตรกำหนด ช่วยให้ครูพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติที่เคยปฏิบัติอยู่แต่เดิม แบบเดิม สู่แนวของหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่ในขณะนั้น เนื่องจากครูหรือผู้สอนนับได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริง ๆ ดังนั้น การที่จะนำหลักสูตรไปใช้ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูให้พร้อมทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในการใช้หลักสูตร เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องนโยบาย จุดมุ่งหมายของการศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างรูปแบบ และข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตร (ธีระ รุญเจริญ,2550:324-325)

5. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบและเข้าใจ เพื่อจะได้มีส่วนช่วยส่งเสริมให้การใช้หลักสูตรเกิดผลในตัวเองได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจว่าการใช้หลักสูตรจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนรู้ เจตคติ ความสามารถในการแก้ปัญหา สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือสื่อ เช่น วิทยู โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์จะช่วยให้ได้มาก ควรทำติดต่อกันแต่ไม่ควรนานเกินในแต่ละครั้ง (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2538: 140-141)

6. จัดครูเข้าสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และให้จัดทำแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปได้สะดวกและอย่างราบรื่น การจัดครูเข้าสอน เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณากันอย่างรอบคอบ เพราะครูจะเป็นบุคคลสำคัญในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ต่างๆ ของเด็ก โดยทั่วไปการจัดครูเข้าสอนเป็นงานของหัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละแห่ง การจัดครูเข้าสอนนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะครูเป็นผู้เชื่อมต่อระหว่างหลักสูตรและการสอน ดังนั้นในการจัดครูเข้าสอน ควรจะคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคน เพื่อให้ครูได้ใช้ศักยภาพของตนในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (วิชัย วงษ์ใหญ่ ,2537)

7. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสม เช่น การจัดตั้งชุมนุมหรือชมรมวิชาการต่าง ๆ ชมรมกีฬา ชมรมยุวกสิกร ชมรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น ฯลฯ

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์(2549:56) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้จัดและทำเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ กิจกรรมนักเรียนที่มีความสำคัญ

มากเพราะจะช่วยเสริมให้เด็กพัฒนาบุคลิกภาพและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการฝึกฝนตนเองในด้านต่างๆที่หลักสูตรธรรมการสอนธรรมดามีอาจเกิดขึ้นได้ เช่น การฝึกความเป็นผู้นำ ความเสียสละ การทำงานเป็นทีม การบำเพ็ญประโยชน์ การพัฒนาทางด้านจิตใจ และความสามารถพิเศษต่างๆของเด็กซึ่งจะติดตัวไปในอนาคต

8. จัดการด้านการบริการการใช้หลักสูตรแก่ครูในโรงเรียน โดยจัดให้มีฝ่ายบริการหลักสูตร เช่น โสตทัศนศึกษา ห้องสมุด การแนะแนว สนับสนุนการใช้หลักสูตร จัดหาวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสถานที่ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ห้องเรียนห้องวิชาการต่าง ๆ สนามกีฬา แปลงเกษตร ฯลฯ ให้เหมาะสม ดังที่ อ่าง บัควรี (2542: 302-321) ได้กล่าวว่า การบริหารงานการใช้หลักสูตร การดำเนินงานการใช้หลักสูตรเป็นไปตามความมุ่งหมายที่วางไว้ได้ การสนับสนุน ส่งเสริม และการกำกับดูแล ด้านกำลังคน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และการเพิ่มขวัญและกำลังใจ การนิเทศการศึกษาและการแนะแนวการศึกษา ตลอดจนการกำกับดูแลคุณภาพหลักสูตร

9. นิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยการเยี่ยมและการสังเกตการสอนเป็นครั้งคราว เพื่อจะได้ทราบปัญหา จะได้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือตามที่ครูต้องการ เพื่อส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง และจัดให้มีการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ในระหว่างการใช้หลักสูตรจะต้องมีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาว่า ได้ดำเนินการถูกต้อง มีปัญหาใดเกิดขึ้นหรือไม่ หากมีปัญหาจะได้หาทางแก้ไขและให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูผู้ใช้หลักสูตร เพื่อให้ครูดำเนินการใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการนิเทศการใช้หลักสูตรหรือนิเทศการสอนต้องคำนึงถึงหลักสำคัญของงานนิเทศว่า เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ (สุนีย์ ภูพันธ์, 2546:227-238)

กมล ภูประเสริฐ (2544: 9-10) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร ได้แก่ การดำเนินงาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรหลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ ที่กำหนดเกี่ยวกับซึ่งการมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ไว้ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น

การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางนี้ มีประโยชน์ต่อโรงเรียน คือ ช่วยให้นักลากรในโรงเรียนได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางโดยละเอียด เพื่อการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการ

เรียนรู้รายปีและรายภาค นอกจากนี้ จะช่วยให้เกิดแนวคิดที่ว่า โรงเรียนจะมีแนวในการจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับชุมชนและท้องถิ่นของตนในส่วนตัวบ้าง

2. การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทรัพยากร สภาพการดำรงชีวิต และปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นโดยตรง แต่เนื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางจะเขียนไว้ครอบคลุมค่อนข้างมาก ถ้าโรงเรียนเห็นว่ามาตรฐานการเรียนรู้มีอยู่แล้ว อาจกำหนดเฉพาะสาระการเรียนรู้เฉพาะท้องถิ่นที่จำแนกตามช่วงชั้น

3. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการนำผลงานในข้อ 1 และข้อ 2 มาจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เป็นรายปี กำหนดเวลาเรียนให้เหมาะสม สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จะต้องกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้เป็นรายภาค และกำหนดหน่วยกิตที่เหมาะสม

4. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องนำเอกสารการเรียนรู้ตามข้อ 3 ที่เกี่ยวเนื่องกันมาบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การจัดการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กัน แต่ละหน่วยการเรียนรู้จะประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ และเวลาเรียน ซึ่งเมื่อรวมทุกหน่วยเข้าด้วยกัน จะสมบูรณ์ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้เป็นรายภาคหรือรายปี แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ต้องทำเป็นรายวิชา นอกจากนั้นยังต้องดำเนินงานอื่น ๆ ตามที่กำหนดด้วย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร เป็นการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การจัดหาหลักสูตร การเตรียมความพร้อมให้ครู การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรโดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก รวมถึงการจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การ

เรียนรู้คู่คุณธรรม ทั้งนี้ ต้องนำกระบวนการจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้ เนื้อหาและการบูรณาการ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ. 2545: 34)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 151-164) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของ สถานศึกษา อยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการและการ ดำเนินการด้านการเรียนการสอนจะเป็นไปด้วยดี ก็ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความ ร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะครูอาจารย์ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญ ที่จะทำให้การเรียน การสอนมีคุณภาพงานการจัดและการดำเนินการด้านการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งลักษณะงานการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การจัดครูเข้าสอน

การจัดเข้าครูสอนมีความสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้มาก เพราะการจัดการเรียน การสอนจะบังเกิดผลดีก็ต่อเมื่อครูที่สอนนั้นมีความรู้ ความสามารถ เหมาะกับงานที่รับผิดชอบ ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 156-157) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนควรพิจารณาตาม ความเหมาะสมและถูกต้อง โดยการดำเนินงานการจัดครูเข้าสอน มีดังนี้

1) การสำรวจความพร้อมของบุคลากรด้านครูอาจารย์ ก่อนเปิดหลักสูตรใหม่หรือ เปิดการสอนเพิ่ม

2) สำรวจภาระงานของครูอาจารย์

3) สำรวจคุณสมบัติของครูอาจารย์ เช่น วุฒิ ประสบการณ์ ความชำนาญใน การสอนของแต่ละวิชา

4) จัดตามความพร้อมของครูผู้สอน เช่น ความถนัดและความต้องการในการสอนซึ่ง ได้แก่

ก. จัดตามวุฒิทางการศึกษา

ข. จัดตามความสนใจและความถนัด

ค. จัดตามความเชี่ยวชาญและประสบการณ์

2. การจัดตารางสอน

ตารางสอน คือ ตารางกำหนด วัน เวลา สถานที่ วิชา และกลุ่มผู้เรียน ที่จะทำการเรียน การสอน การจัดตารางสอนเป็นกำหนดวิชาและเวลาที่เรียนโดยละเอียดประจำวันตลอดสัปดาห์ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนวิชาต่าง ๆ ครบตรงหลักสูตรนั้น ผู้จัดจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจจุดมุ่งหมายของ

หลักสูตรดีพอสมควร จะต้องรู้เนื้อหาวิชา อีกทั้งจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัย และพัฒนาการของเด็ก ในแต่ละระดับชั้นเป็นอย่างดี เพื่อจะได้จัดเนื้อหาวิชา และคาบเวลาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (อัมภา บุญช่วย, 2537: 67) ซึ่ง กิติมา ปรีดีดิลก (2532: 68) ได้เสนอหลักในการจัดตารางสอนไว้ดังนี้

- 1) จะต้องบรรจุวิชาเรียน และเวลาเรียนให้ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
- 2) กำหนดวิชาเรียนโดยแบ่งเป็นจำนวนคาบของแต่ละวิชา และแต่ละวัน
- 3) กำหนดวิชาที่เรียนลงในแต่ละคาบวิชา โดยคำนึงความเหมาะสมของแต่ละวิชา เช่น คณิตศาสตร์ควรอยู่ตอนเช้า หรือคาบแรกของตอนเช้า หรือตอนบ่าย วิชาภาษาอังกฤษควรอยู่คาบสุดท้ายของตอนเช้าหรือตอนบ่าย
- 4) วิชาที่ใช้ความคิดมากไม่ควรอยู่ซ้อนกันหลายคาบวิชาในวันเดียวกัน
- 5) วิชาที่มีการปฏิบัติมาก ๆ ควรจัดเป็น 2 คาบต่อกัน เช่น วิชาวิทยาศาสตร์
- 6) ควรจัดจำนวนคาบ หรือเวลาเรียนตอนเช้าให้มากกว่าตอนบ่าย เพราะตอนบ่ายอาจมีอากาศร้อน หรือเครื่องปรับอากาศในตอนเช้ามาแล้ว
- 7) ควรจัดวางวิชาในแต่ละคาบแต่ละวัน สัมพันธ์กับเวลาของผู้สอนด้วย
- 8) ควรเฉลี่ยปริมาณชั่วโมงสอนของผู้สอนให้ทัดเทียมกัน

จึงกล่าวได้ว่า ในการจัดทำตารางสอนที่ดีนั้น ควรจะต้องคำนึงถึงการเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ ในการใช้เวลาเท่า ๆ กัน ระดับความยากง่ายของการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ช่วงการเรียนรู้อาจต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนควรเหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน รวมถึงอัตราเวลาเรียนในแต่ละภาคเรียน ตลอดจนชั่วโมงสอนของครูในแต่ละวันไม่ควรจะมากเกินไป หรือสอนติดกันหลายคาบ เพราะครูอาจารย์มีภาระงานอื่น ๆ นอกจากการสอน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพดีเท่าที่ควร

3. การจัดทำแผนการสอน

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 161-163) กล่าวว่า ในการดำเนินงานใด ๆ ก็ตาม ถ้าต้องการให้งานนั้น ๆ บรรลุถึงเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ดำเนินการจะต้องมีการคิดวางแผนว่าจะทำกิจกรรมอะไรก่อนหลัง เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องตรงตามเป้าหมาย ยิ่งถ้ามีการเขียนแผนที่วางไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ก็จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปฏิบัติและประเมินแผนหรือกิจกรรมได้ดียิ่งขึ้น การนำหลักสูตรไปสู่แผนการสอนก็เช่นเดียวกัน หากมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าอย่างดี ก็จะช่วยให้อุทิศตนดีขึ้นและมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น เพราะการวางแผนเตรียมการล่วงหน้าจะช่วยให้ครูมีเวลาและโอกาสคิดถึงจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระ

กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเร็วขึ้น มีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตรงกับจุดประสงค์ รวมทั้งยังช่วยให้การสอนของครูมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกันเพราะครูสามารถทราบจากแผนการสอนว่าผู้เรียนได้เรียนอะไรไปแล้วบ้าง จะสอนอะไร ต่อไป รวมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสอนครั้งต่อไป

เอกสารที่ได้จากการวางแผนการสอน ได้แก่ แผนการสอนระยะยาวหรือกำหนด การสอน และแผนการสอน

การทำแผนการสอนระยะยาวหรือกำหนดการสอน เป็นการวางแผนการสอนตลอดปี การศึกษา โดยนำหลักสูตรวิชาใดวิชาหนึ่งมาแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย ๆ ให้ เหมาะสมและสัมพันธ์กับเวลาและจุดประสงค์ของรายวิชานั้น ๆ อย่างหยาบ ๆ เพื่อมองเป็น ความต่อเนื่องของสิ่งที่จะสอนตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา

ส่วนการทำแผนการสอน เป็นการวางแผนเตรียมการสอนระยะสั้นที่มีความ ละเอียดอ่อนซึ่งทำให้ครูผู้สอน หรือผู้นิเทศมองเห็นขั้นตอน หรือกิจกรรมในการสอนนั้น ๆ ได้ อย่างชัดเจน ดังที่ บารุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กิจนาวงศ์ (2527: 48) ได้ให้หลักในการจัดทำ แผนการสอนไว้ ดังนี้

การจัดทำแผนการสอนที่ดีจะต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์เนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอน และการประเมินผล ดังนั้น ครูจึงควร หาความรู้เกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอนที่ดี และในการทำ แผนการสอนที่ดีควรปฏิบัติ ดังนี้

1) ศึกษาตัวหลักสูตร โดยเริ่มจากหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร และรายละเอียดของหลักสูตรในกลุ่มวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

2) ศึกษาเอกสารหลักสูตรอื่น ๆ เช่น แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน แบบฝึกหัด ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ที่ส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นเตรียมไว้ให้ เอกสาร ต่าง ๆ เหล่านี้ ได้เตรียมไว้เป็นรายชั้นเรียน จึงมีรายละเอียดสมบูรณ์กว่าตัวหลักสูตร

3) ศึกษาวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน ตลอดจนแบบฟอร์มต่าง ๆ ตาม หลักสูตรจะต้องทำความเข้าใจแนวคิด เหตุผล และหลักการของการวัดผล

กมล ภูประเสริฐ (2547 : 53-56) ได้กล่าวถึง การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการ เรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน ซึ่งรูปแบบโดยทั่วไปที่ใช้กันอยู่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ (เนื้อหาและกระบวนการ) กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล ผู้สอน สามารถกำหนดแบบอย่างใดก็ได้ ขอแต่เขียนให้มีสาระสำคัญที่จะทำให้รู้ว่าการเรียนการสอน

หน่วยการเรียนรู้รายวิชานั้น ๆ จะต้องเตรียมการอะไร และจะดำเนินการอย่างไร ผู้บริหาร/คณะผู้บริหาร จะต้องจัดให้มีการดำเนินงานตามภารกิจนั้น ๆ ถ้าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดี จะช่วยให้การเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ภาวะในการบริหารการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียน

จึงอาจสรุปได้ว่า การจัดทำแผนการสอน เป็นการที่ครูผู้สอนวางแผนล่วงหน้าที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะสอนให้นักเรียนในวิชาหนึ่ง ๆ ซึ่งจะเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการสอน และยังทำให้การสอนของครูมีความต่อเนื่องกัน เอกสารที่ได้จากการวางแผนการสอน ได้แก่ แผนการสอน ระยะยาว หรือกำหนดการสอน และแผนการสอน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2539: 19) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาหลักสูตรกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีให้นักเรียน

หลักการจัดการศึกษาหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดย**มาตรา 7** ได้ระบุเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และใน**หมวด 4 มาตรา 22** ระบุเกี่ยวกับด้านการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ และ**มาตรา 24** ได้ระบุเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติจริง ให้คิดเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. ผสมผสานบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกกลุ่มวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และการเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

จากหลักการดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาความคิดของของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ มุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในสาระต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรมีวิธีการดังนี้

- มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย
- เน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ และการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- ใช้การทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้(ระบุใน**มาตรา 30** ว่าสถานศึกษาต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา) เน้นกระบวนการคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
- มีการบูรณาการเนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นองค์รวม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริงให้มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับครูหรือผู้สอน การปฏิรูปการศึกษาเน้นการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเป็นสำคัญ มีลักษณะการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 5 ประการ คือ

- 1.) มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
- 2.) ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้คิดเอง ได้ทำเอง และได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 3.) ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
- 4.) ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
- 5.) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

(นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช, 2544 อ้างถึงใน เจียมจิตร มะลิรส, 2547: 26)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องยึดหลักการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดแทรกการอบรมคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จัดตารางสอน จัดครูเข้าสอนประจำชั้นและ ประจำวิชา จัดแผนการสอน จัดครูเข้าสอน มีการกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนรับผิดชอบให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความถนัดของครู การจัดชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และปฏิบัติจริง จัดหาวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนเพื่อบริการแก่ครู จัดหาแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการพัฒนาครูให้ก้าวทันวิทยาการ จัดให้ครูดำเนินการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ติดตามผลการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อนำผลมาปรับปรุงการจัดการเรียนสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สื่อการเรียนการสอน

งานด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ได้แก่ งานจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด หนังสือ วารสาร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมอื่นๆ ที่เสริมการเรียนการสอน สิ่งสำคัญและมีบทบาทสำคัญมากในกระบวนการของ การเรียนการสอนซึ่งครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกสรรหรือสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการเรียนไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 250) ได้กล่าวสรุปถึงความมุ่งหมายในการใช้สื่อการเรียนได้แก่ เป็นการสร้างรูปธรรมในการเรียนรู้และประสบการณ์ตรง สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนและเนื้อหาวิชาต่างๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส อภา บุญช่วย (2537:99)

กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การนำวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการมาเป็นตัวกลางในการให้ การศึกษา ให้ความรู้แก่นักเรียน จากความหมายและความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน ดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่าสื่อการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร แต่สิ่งที่ครูผู้สอนควรจะต้องระมัดระวังในเรื่องของสื่อการเรียนการสอนก็คือ การใช้สื่อ นั้นต้อง สอดคล้องกับลักษณะวิชา กิจกรรมที่จัดให้กับผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ สูงสุด

กิดานันท์ มลิทอง(2540:79) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามที่ บรรลุเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีศึกษา เป็น สิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับการสอนของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้เป็นอย่างดี

James W.Brown, Richard B.Lewis และFred F.Harcleroad (1964 อ้างถึงใน วรณ พงษ์ ศิริเจียรนัย ,2545:28) กล่าวว่า วัสดุใดก็ตามที่นอกเหนือจากตัวหนังสือโดยตรง ซึ่งช่วยให้ เกิดการเรียนรู้แล้ว เรียกว่าสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น เช่น ของจริง หุ่นจำลอง โทรทัศน์ แผนที่ เน ตัน วัสดุเหล่านี้ไม่เพียงแต่กระตุ้นสัมผัสและจักขุสัมผัสเท่านั้น แต่อาจมีวิธีการที่กว้างขวางออกไป ในการสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

จากความหมายที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และวิธีการใดๆก็ตามที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อในการเรียนการสอน และเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้ ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้และช่วยทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดี ยิ่งขึ้น

คุณค่าของสื่อการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง(2540:88) กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สามารถใช้ ประโยชน์ได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนดังนี้

สื่อกับผู้เรียน

1. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะสื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เนื้อหา บทเรียนที่ย่างยากซับซ้อน เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้ใน ระยะเวลาอันสั้น
2. ช่วยกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดความสนุก และไม่เบื่อหน่ายต่อการ เรียน

3. ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน เห็นประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น สร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ตระหนักรู้ว่าผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้สอนด้วย
5. ช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการค้นคว้า และเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

สื่อกับผู้สอน

1. ช่วยให้ผู้บรรยายในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น เพิ่มความเชื่อมั่นในตัวเอง
1. ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา
2. ช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนติดต่ออยู่เสมอ ในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการ

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 8) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในโรงเรียน จำแนกประเภทตามลักษณะของสื่อการสอน ดังต่อไปนี้

1. หนังสือเรียน คือ หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ มีเนื้อหาถูกต้องและสอดคล้องกับหลักสูตร
2. แบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียน
3. คู่มือการเรียนการสอน คือ หนังสือที่ใช้สำหรับประกอบการเรียนการสอนของครูและนักเรียน
4. หนังสือเสริมประสบการณ์ คือ หนังสือที่จัดทำขึ้น โดยมุ่งเน้นถึงประโยชน์ของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ ตามหลักสูตรให้กว้างขวางขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 210-211) ได้แยกประเภทของสื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. สื่อทัศนวัสดุ ได้แก่ ภาพ เช่น ภาพเขียน ภาพถ่าย วัสดุฉายเส้น เช่น การ์ตูนฉายเส้น แผนภูมิ วัสดุมีทรง เช่น หุ่นจำลอง ของจริง สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
2. เครื่องมือสื่อทัศนูปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเสียง เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายสไลด์
3. กิจกรรมสื่อทัศนูปกรณ์ ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ การจัดสถานการณ์จำลอง

การจัดหาสื่อการเรียนการสอน

ส่วนการจัดหาสื่อการสอนนั้น วนิดา (นิ่มเสมอ) จึงประสิทธิ์ (2533: 24) ได้กล่าวไว้ว่ามี 4 วิธีใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การผลิตสื่อการสอนขึ้นมาใช้เอง เพื่อเป็นการประหยัดเพราะสามารถใช้วัสดุท้องถิ่น วัสดุเหลือใช้ วัสดุราคาถูก มาผลิตเป็นสื่อการสอนได้ ทั้งยังสามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ได้มากที่สุด และสื่อการสอนบางชนิดไม่มีขายตามท้องตลาด
2. การจัดซื้อ เป็นวิธีการจัดหาที่สะดวก เมื่อพิจารณาแล้วว่าสื่อการสอนนั้น ถ้าทำขึ้นเองจะแพงกว่า ใช้เวลานานมาก ต้องใช้วัสดุพิเศษหรือวิธีการผลิตเกินความสามารถในการผลิตเองได้ ในการจัดซื้อต้องพิจารณาลำดับความสำคัญ และความต้องการของผู้ใช้ ต้องมีการประเมินค่าสื่อการสอนที่จะซื้อ ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบคณะกรรมการประเมินสื่อการสอน
3. การขอยืม เป็นวิธีการจัดหาสื่อการสอนเพื่อการใช้ชั่วคราว มักใช้ในกรณีที่สื่อการสอนนั้นมีการผลิตที่ซับซ้อน ต้องการเครื่องมือและผู้มีความรู้ในการผลิตราคาแพงหรือบางครั้งไม่มีจำหน่าย ศูนย์บริการสื่อการเรียนการสอนควรมีบัญชีรายชื่อแหล่งที่จะให้บริการขอยืมสื่อ และควรมีบัญชีรายชื่อสื่อการสอนที่ให้บริการทั้งหมดในแต่ละแห่งด้วย
4. การขอบริจาค เป็นวิธีหนึ่งในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน แต่เป็นวิธีที่ไม่ควรคาดหวังว่าจะได้สื่อตามที่ต้องการ เนื่องจากแหล่งบริจาคสื่อมีน้อยและไม่ตรงความต้องการของผู้ใช้ ไม่มีคุณภาพ ไม่มีคุณสมบัติทางเทคนิคที่ดี สื่อราคาแพงมักไม่ได้รับการบริจาค วิธีการนี้จึงควรเป็นวิธีการสุดท้ายที่คำนึงถึงในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน

การเตรียมสื่อการเรียนการสอน

การเตรียมสื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้เกิดความพร้อมความสะดวกและความสำเร็จในการสอน ในการเตรียมสื่อการเรียนการสอนนั้นมีหลัก 3 ประการที่ควรคำนึงถึง (อำภา บุญช่วย, 2532: 101-102)

1. การเตรียมตัวครู การเตรียมสื่อการเรียนการสอน ครูควรศึกษาล่วงหน้าว่าบทเรียนมีเนื้อหาอะไรในแต่ละเรื่อง จะต้องใช้อะไรเป็นสื่อการเรียนการสอน สื่อที่มีอยู่ตรงกับเนื้อหากิจกรรมที่จะสอนหรือไม่ถ้าไม่ตรงจะจัดหามาด้วยวิธีใดและอย่างไร ในกรณีนี้ถ้าหากจะต้องจัดหาหรือจัดทำทางเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ วิธีการผลิตเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความประหยัดและความสะดวกในการจัดทำเป็นประการสำคัญ
2. การเตรียมนักเรียน ครูจะต้องศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนเพราะสื่อบางชิ้นนักเรียนอาจเคยเห็นแล้ว ทำให้ไม่ตื่นตาตื่นใจเมื่อครูนำมาสอนอีกประการหนึ่งครูควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อด้วย

3. การเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนนำไปใช้ ก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอนครูจะต้องเตรียมตัวโดยการศึกษานี้เนื้อหาจากบทเรียน เตรียมผู้เรียนและเตรียมสื่อให้พร้อมถ้าเป็นสื่อที่ต้องผลิตขึ้นเองก็ต้องจัดหาวัสดุที่เหมาะสม ไม่แพงเกินไป หาได้ไม่ยาก สะดวกในการจัดทำใช้แล้วคุ้มค่างบเวลาที่เสียไป สำหรับสื่อที่มีอยู่แล้วอาจนำมาทดลองใช้ในกรณีที่ยังไม่เคยใช้มาก่อน เพื่อให้เกิดความพร้อมเมื่อนำไปใช้จริง สื่อที่มีอยู่แล้วบางอย่างอาจชำรุดผู้สอนอาจจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้อยู่ในสภาพดีพร้อมที่จะใช้ นอกจากนั้นถ้ามีกิจกรรมที่ต้องใช้สื่อหลายอย่างอาจจะต้องจัดลำดับการใช้สื่อให้เหมาะสม การเตรียมสื่อก่อนนำไปใช้ก็เพื่อให้เกิดความพร้อมและสะดวกในการเรียนการสอนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้

การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 211) กล่าวถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนว่า สื่อการสอนมีมากมายหลายประการ เป็นหน้าที่ของครูอาจารย์ ที่จะต้องเลือกให้เหมาะสมโดยคำนึงถึง

1. ลักษณะวิชาที่สอนเป็นวิชาทฤษฎีหรือปฏิบัติการ ใช้สื่อชนิดใดจึงจะทำให้ นักเรียน นักศึกษามีความเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น
2. คุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ การเลือกให้เหมาะสมกับอายุระดับสติปัญญา ระดับชั้นเรียน จำนวนนักเรียน เวลาที่เรียน ลักษณะของห้องเรียน
3. การใช้สื่อการสอนในห้องเรียนที่มีนักเรียน นักศึกษามีบทบาทในการเรียนการสอน มีกิจกรรมการเรียนรู้และสามารถรับประสบการณ์ใหม่ๆด้วยตนเอง ซึ่งครูอาจารย์จะจัดในลักษณะสื่อประสม

การบริการงานสื่อการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 213) ได้เสนอแนวทางการบริการงานสื่อการสอนให้ได้ผลดี ควรพิจารณาดังนี้

1. ควรมีการติดตั้งศูนย์บริการสื่อ เพื่อสะดวกในการจัดหาและการใช้
2. แบ่งสื่อออกเป็นประเภท ๆ และเป็นรายวิชา เพื่อสะดวกแก่การใช้
3. จัดหาสื่อที่ทันสมัย และปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ใช้งานได้ดี
4. สำรวจ วิเคราะห์ความต้องการใช้สื่อการสอนของรายวิชาต่าง ๆ
5. ฝึกอบรมครูให้มีความรู้ ทักษะในการใช้และการบำรุงรักษา
6. กระตุ้นให้ครู และนักเรียนสนใจในการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอน

7. ควรมีบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหา และให้บริการให้มีประสิทธิภาพ
8. จัดอบรมให้ครูสามารถจัดทำสื่อขึ้นใช้เอง
9. บำรุงรักษาสื่อการสอน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าสื่อการเรียนการสอนมีความจำเป็นในการนำมาใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะครูจะต้องมีส่วนร่วมในการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาผลิตเป็นสื่อ รู้จักการเก็บบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอน นับว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในกระบวนการเรียนการสอน มีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของคุณไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เป็นผลให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายของการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนเพราะสื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของเด็ก สื่อยังช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและช่วยให้เด็กร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยอธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น

การวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตราที่ 26 กำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่กันไป ในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ และรูปแบบการศึกษา ดังนั้นการวัดและประเมินผลจะบรรจุเป้าหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดไว้หรือไม่นั้น สถานศึกษาจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ตามหลักการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งนักการศึกษาตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

ธำรง บัวศรี (2531: 227) ได้กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่แตกต่างกันแต่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การวัดผล เป็นกระบวนการซึ่งได้มาด้วยตัวเลข โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ และการใช้แบบทดสอบ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการที่นำเอาผลของการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วตัดสินตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2550: 99) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งๆ นั้น เช่น การวัดความสามารถทางด้านสมองต่าง ๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข ส่วนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าความจริง และการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลาย ๆ ทางโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบ ประกอบการพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการศึกษา หมายถึง การตัดสินคุณค่า คุณลักษณะ ตัดสินใจ ตัดสินผล เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์ ที่ได้ตกลงและยอมรับร่วมกัน กระบวนการตัดสินคุณค่าของข้อมูลทางการศึกษาที่วัดมาจากตามสภาพจริง การรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวัดแล้วมาตัดสินคุณค่า การนำข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดมาใช้ในการตัดสินใจโดยการหาข้อมูลสรุป / ตัดสิน / ประเมินค่า / ตีราคา โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เป็นการตรวจสอบอย่างมีระบบว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้เพียงใด โดยเทียบกับเกณฑ์หรือคุณค่าที่นำมาตัดสิน

หลักการวัดและประเมินผล

กรมวิชาการ (2545 ข : 4) ได้กำหนดหลักการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ไว้ดังนี้ คือ

1. สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
2. การวัดและประเมินผลการเรียนต้องสอดคล้อง และครอบคลุมมาตรฐาน การศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร
3. การประเมินผลการเรียนต้องประกอบด้วย การประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน
4. การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ต้อง ดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัด ธรรมชาติของวิชา และระดับช่วง ชั้นของผู้เรียน

แนวการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา มีดังนี้ (รุ่งชัชดาพร เหวะชาติ, 2550: 99-100)

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนวัดผล และประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม การเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้น การประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน
4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจาก สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด
5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการวัดผลและการประเมินผลต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามมาตรฐาน การศึกษาและเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนั้นการวัดผลและการประเมินผลจึงต้อง ใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนจัดขึ้น และมีวิธีการ ประเมินผลที่สามารถวัดความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนตามศักยภาพ โดยจะต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและสถานศึกษาจัดทำระเบียบปฏิบัติขึ้น

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการศึกษา

ภัทธา นิคมานนท์ (2540: 19-20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผล การศึกษาว่าการประเมินผลมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะผลจากการ ประเมินจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูและนักการศึกษาในการปรับปรุงการเรียนการสอน การแนะแนว การประเมินหลักสูตร แบบเรียน การใช้สื่อการสอน ตลอดจนการจัดระบบการบริหาร ทั่วไปของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมนึก ภัทธิตยณี (2541: 9) มัณฑณี กุฎาคาร (2542: 10-12) และสมบุญรณ์ ดันยะ (2545: 19) ที่เห็นว่าประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการศึกษา มีประโยชน์ ในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการศึกษา (ต่อ)

ด้าน	ประโยชน์
ผู้เรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ ความสามารถเด่น – ด้อยเพียงใด 2. มีความสามารถอยู่ในระดับใดและหากมี

ตารางที่ 2.1 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการศึกษา (ต่อ)

ด้าน	ประโยชน์
	<p>ข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไข</p> <p>3. ช่วยให้นักเรียนเห็นความสามารถและความถนัดของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองยิ่งขึ้น</p> <p>4. ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้น</p> <p>5. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะการสอบแต่ละครั้งนักเรียนจะต้องเตรียมตัวสอบเพื่อให้ได้คะแนนมาก ๆ จึงมีการทบทวนเนื้อหาวิชาที่จะสอบหรือมีการซักถาม ทบทวนกันระหว่างเพื่อนฝูง</p> <p>6. ทำให้นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนเพราะก่อนประเมินผลครูจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์การเรียนทุกครั้ง</p>
ครูผู้สอน	<p>1. ช่วยให้ครูทราบระดับความสามารถของผู้เรียนว่าเก่งอ่อนเพียงไร เก่งอ่อนด้านใดเพื่อหาทางช่วยเหลือและสนับสนุนให้ดีขึ้น</p> <p>2. ช่วยให้ครูทราบว่านักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ เพียงไร ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเทคนิควิธีสอนที่ครูใช้ว่าเหมาะสมเพียงไร</p> <p>3. ช่วยให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการสอนของครูว่ามีประสิทธิภาพเพียงไรจะได้พัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p>4. ช่วยให้ครูทราบแนวทางในการปรับปรุงเทคนิคการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p>5. หากมีการจัดกลุ่มเพื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้ครูสามารถจัดกลุ่มได้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>6. ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนยิ่งขึ้น</p>

ตารางที่ 2.1 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลการศึกษา (ต่อ)

ด้าน	ประโยชน์
	<p>7. เป็นข้อมูลให้ครูได้เตรียมการสอนได้ดีขึ้น</p> <p>8. ช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้ละเอียดมากขึ้น</p> <p>ช่วยให้ครูสามารถรายงานผลการศึกษานักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและสถาบันการศึกษาที่นักเรียนจะไปเรียนต่อได้ทราบ</p>
ผู้บริหาร	<p>1. ทำให้ทราบสถานภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น มาตรฐานความรู้ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด ดีขึ้นหรือเลวลง อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้</p> <p>2. ช่วยในการวางแผนการเรียนการสอนและการบริหารโรงเรียนให้ถูกต้อง</p> <p>ยิ่งขึ้น เช่น การจัดครูเข้าชั้น การส่งเสริมการสอนเด็กเรียนช้า การจัดการสอนซ่อมเสริม เป็นต้น</p> <p>3. ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ การเลื่อนชั้นการรับนักเรียนเข้าใหม่ การจัดชั้นเรียน และแนวทางการใช้หลักสูตรทำให้ทราบคุณภาพของครูในโรงเรียนว่ามีคุณภาพเพียงไร</p> <p>4. ใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้ประชาชนและผู้ปกครองทราบ</p> <p>5. ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ปัญหาและการดำเนินการด้านต่างๆ</p>
การวิจัย	<p>1. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย</p> <p>2. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลวิจัย</p>

แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียน

กรมวิชาการ (2545:13) ได้กำหนดแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับชั้นเรียนดังนี้

1. **การประเมินก่อนเรียน** เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละรายวิชา ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องประเมินผลก่อนเรียนเพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น สำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียนตามแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่จะไม่นำผลการประเมินนี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินผลการเรียน การประเมินผลก่อนเรียนประกอบด้วย การประเมินดังนี้

(1) การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนเป็นการตรวจสอบความรู้ ทักษะและความพร้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เป็นพื้นฐานของเรื่องใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความพร้อมและพื้นฐานที่จะเรียนทุกคนหรือไม่ แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุง ซ่อมเสริมหรือเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมและพื้นฐานพอเพียงทุกคน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี การประเมินพื้นฐานและความพร้อมของผู้เรียนก่อนเรียน จึงมีความสำคัญและจำเป็นที่ผู้สอนทุกคนจะต้องดำเนินการเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนทุกครั้งจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถคาดหวังความสำเร็จได้อย่างแน่นอน การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียนก่อนเรียนมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. วิเคราะห์ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานของเรื่องที่จะต้องเรียน
2. เลือกวิธีการและจัดทำเครื่องมือสำหรับประเมินความรู้และทักษะพื้นฐาน อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
3. ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียน
4. นำผลการประเมินไปดำเนินการปรับปรุงผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานอย่างพอเพียงก่อนดำเนินการสอน
5. จัดการเรียนการสอนในเรื่องที่จัดเตรียมไว้

(2) การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียนก่อนการเรียนเป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่จะทำการสอนเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้และทักษะในเรื่องที่จะเรียนนั้นมากน้อยเพียงไรเพื่อนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้เรียนแต่ละคนว่าเริ่มต้นเรียนเรื่องนั้น ๆ โดยมีความรู้เดิมอยู่เท่าไรจะได้นำไปเปรียบเทียบกับผลการเรียนภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนตามแผนการเรียนรู้แล้ว ว่าเกิดพัฒนาการหรือเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่เพียงไรซึ่งจะทำให้ทราบถึงศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งจะใช้เป็นประโยชน์ในการสนองตอบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มต่อไป แต่ประโยชน์ที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นของ

การประเมินผลก่อนเรียนก็คือ ผู้สอนสามารถนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดเตรียมวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนว่าจะต้องจัดอย่างเข้มข้นหรือมากน้อยเพียงไร จึงจะทำให้แผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการต่าง ๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้วยกันทุกคนได้ ในขณะที่ไม่ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้วเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและเสียเวลาเรียนในสิ่งที่ตนรู้แล้ว การประเมินความรอบรู้ก่อนเรียนมีขั้นตอนการปฏิบัติเหมือนกับการประเมินความพร้อม ต่างกันเฉพาะความรู้ ทักษะที่จะประเมินเท่านั้น

2. การประเมินระหว่างเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูได้วางแผนไว้หรือไม่ ทั้งนี้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของผู้เรียนและส่งเสริมผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถให้เกิดพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพการประเมินผลระหว่างเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. วางแผนการเรียนรู้และการประเมินผลระหว่างเรียน ผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้และแนวทางการประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งในแผนการเรียนรู้ควรระบุภาระงานที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. เลือกวิธีการประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้วิธีการประเมินที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ วิธีการประเมินที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการประเมินระหว่างเรียนได้แก่

2.1 ประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่ การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียน การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติ การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนการตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านพร้อมให้ข้อมูลป้อนกลับ

2.2 การประเมินจากการปฏิบัติ (Performance Assessment) เป็นวิธีการประเมินที่ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดการประเมินการปฏิบัติผู้สอนต้องเตรียมการในสิ่งสำคัญ 2 ประการคือภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ (Tasks) เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) วิธีการประเมินการปฏิบัติจะเป็นไปตามลักษณะงาน ดังนี้

- ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล / กลุ่ม จะประเมินวิธีการทำงานตามขั้นตอนและผลงานของผู้เรียน

- ภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติเป็นปกติในชีวิตประจำวัน จะประเมินด้วยการสังเกต จดบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับผู้เรียน
- การสาธิต ได้แก่การให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดจะประเมินวิธีการและขั้นตอนในการสาธิตของผู้เรียนด้วยการสังเกต
- การทำโครงการ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ผู้สอนต้องมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติโครงการอย่างน้อย 1 โครงการในทุกช่วงชั้น วิธีการประเมินควรประเมิน 3 ระยะเวลาคือ ระยะเวลา ก่อนทำโครงการ โดยประเมินความพร้อม การเตรียมการและความเป็นไปได้ ในการปฏิบัติงาน ระยะเวลา ทำโครงการ โดยประเมินการปฏิบัติจริงตามแผน วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้และการปรับปรุงงานระหว่างปฏิบัติ และ ระยะเวลา สิ้นสุดการทำโครงการ โดยการประเมินผลงานและวิธีการนำเสนอ ผลการดำเนินโครงการเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างเพื่อใช้ประกอบการ ประเมินการปฏิบัติ เช่นแบบวัดภาคปฏิบัติ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบ ตรวจสอบรายการ และเกณฑ์การให้คะแนน

2.3 การประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติจะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริงจึงเป็นงานที่ซับซ้อนและเป็นองค์รวมมากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนทั่วไปวิธีการประเมินไม่ต่างจากการประเมินจากการปฏิบัติแต่อาจจะยุ่งยากมากกว่าเนื่องจากเป็นสถานการณ์จริงหรือต้องจัดสถานการณ์ใกล้เคียงความจริง แต่จะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก เพราะจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ว่ามีจุดเด่นและข้อบกพร่องในเรื่องใด อันจะนำไปสู่การแก้ไขที่ตรงประเด็นที่สุด

2.4 การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นวิธีการประเมินที่ส่งเสริมการประเมินตามสภาพจริง โดยสะท้อนศักยภาพผู้เรียนมากขึ้น โดยการให้ผู้เรียนได้รวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริงมาจัดแสดงอย่างเป็นระบบโดยมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลปลายภาคเรียนหรือปลายปี

4. จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียน ผู้สอนต้องจัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียนอย่างเป็นระบบชัดเจนเพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมผู้เรียน ให้เป็นหลักฐานสำหรับการสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง

และใช้เป็นหลักฐานสำรวจตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้สอนซึ่งจะแสดงถึงความโปร่งใสและความยุติธรรมในการประเมินโดยให้เป็นไปตามระเบียบที่สถานศึกษากำหนด

3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือสิ้นสุดการเรียนรายวิชาปลายปี/ปลายภาคประกอบด้วย

1. การประเมินหลังเรียน เป็นการประเมินผู้เรียนในเรื่องที่ได้เรียนจบไปแล้ว เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียนแล้วผู้เรียนเกิดพัฒนาการขึ้นมากน้อยเพียงไร ทำให้สามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้เพียงไรและกิจกรรมการเรียนที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนเพียงไรข้อมูลจากการประเมินภายหลังการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ได้แก่

ก. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือ จุดประสงค์ของการเรียน

ข. ปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ค. ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการประเมินหลังเรียนถ้าจะให้สอดคล้องกับการประเมินก่อนเรียน เพื่อการเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนสำหรับ การวิจัยในชั้นเรียนควรใช้วิธีการและเครื่องมือชุดเดียวกันหรือคู่ขนานกัน

2. การประเมินผลการเรียนปลายปี/ปลายภาค เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีและสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาให้เกิดพัฒนาการและมีผลการเรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างครบถ้วนสมบูรณ์สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือได้อย่างหลากหลายให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมและช่วงเวลาในการประเมิน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์และสนับสนุนการเรียนการสอน จึงให้นำผลการประเมินระหว่างเรียนไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลการเรียนปลายปี/ภาคโดยสัดส่วนการประเมินผลระหว่างเรียนมากกว่าการประเมินผลปลายภาคเรียนหรือปลายปี

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผล คือกระบวนการที่ครูผู้สอนใช้ตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน โดยใช่วิธีการที่หลากหลายให้เหมาะสมกับการเรียนรู้พร้อมทั้งมีการดำเนินการวัดผล ประเมินการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนด้าน ความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุทธิดา ปกป้อง (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการการพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ ผลการวิจัยพบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับปฐมวัย 1) มีการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานก่อนการจัดทำ 2) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระและกิจกรรม โดยพิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางของโรงเรียน หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่จัดทำขึ้นโดยสมาคมโรงเรียนนานาชาติ 3) มีการกำหนดวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนโดยยึดระเบียบการประเมินผลตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ด้านการใช้หลักสูตร 1) โรงเรียนจัดเตรียมบุคลากรโดยให้ครูศึกษาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของสมาคมโรงเรียนนานาชาติ 2) ผู้บริหารเป็นผู้จัดครูเข้าสอน 3) ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอน 4) โรงเรียนมีห้องเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับปฐมวัยโดยเฉพาะ 5) โรงเรียนมีการจัดบริการวัสดุหลักสูตรแก่ครู ประเภทสื่อการสอน และ 6) ใช้แบบฝึกในการเรียนภาษาไทยและใช้วิธีลงมือปฏิบัติจริงในการเรียนวัฒนธรรมไทย 7) ประเมินผลโดยการสังเกตระหว่างการเรียนรู้ และ 8) ผู้บริหารให้คำแนะนำช่วยเหลือในการเขียนโครงการสอน ปัญหาที่พบคือ บุคลากรไม่เพียงพอ จัดครูไม่ตรงกับความสามารถ สื่อการสอนไม่เพียงพอ และนักเรียนมีหลายระดับความสามารถในชั้นเรียนเดียวกัน

ปัทมา นาคะสนธิ์ (2540) วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับอนุบาลสำหรับเด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติ ผลการวิจัยมีดังนี้ หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร และทฤษฎีการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม เป็นหลักสูตรที่บูรณาการเนื้อหาภาษาไทยเข้ากับเนื้อหาวัฒนธรรมไทย เป็นหลักสูตรเสริม เป็นหลักสูตรที่บูรณาการเข้ากับการสอน ในหลักสูตรปกติ ผลผลิตของการวิจัยได้แก่ เอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร หลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติ ความรู้และทักษะด้านภาษาไทยและด้านวัฒนธรรมไทยสูงขึ้น

พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์ (2551) ได้ศึกษา เรื่องการศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่างประเทศ ในกรุงเทพมหานคร 1.บุคลากรในโรงเรียนนานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่างประเทศ ในกรุงเทพมหานคร มีระดับการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานดำเนินการเรียนการสอน

ตามหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านงานบริหารและบริการหลักสูตร และด้านงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง 2. บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3. บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 4. บุคลากรที่อยู่ในประเภทของบุคลากรต่างกัน มีการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรและด้านงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านงานบริหารและบริการหลักสูตรไม่แตกต่างกัน 5. บุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย ต่างกัน มีการปฏิบัติงานการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านงานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรและด้านงานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านงานบริหารและบริการหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

สุภาววรรณ โชติผล(2547) ศึกษาเรื่องการบริหารงานโรงเรียนในเครือภคินีคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1.) งานนโยบายและการวางแผน บริหารงาน โดย กำหนดนโยบายการบริหารโรงเรียนยึดหลักความสอดคล้องกับนโยบายชาติ และนโยบายของโรงเรียนในเครือภคินีคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ในประเทศไทย เน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้คู่คุณธรรม ดำเนินการโดยใช้แผนปฏิบัติงานระยะ 5 ปี และแผนปฏิบัติงานประจำปี 2.)งานวิชาการ บริหารงานโดย วิเคราะห์และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบายปฏิรูปการศึกษา ชาติจัดการเรียนสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3.) งานบุคลากร บริหารงานโดย พิจารณาคุณสมบัติ คัดสรรบุคลากรตามความถนัดและตามความสามารถ พัฒนาบุคลากรให้เป็นนักอบรมตามเอกลักษณ์ของโรงเรียนในเครือภคินีคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ในประเทศไทย ส่งเสริมสนับสนุนและจัดสวัสดิการตามความเหมาะสม 4.) งานธุรการและการเงิน บริหารงานโดย กำหนดบุคลากรผู้รับผิดชอบ จัดทำข้อมูลสารสนเทศ ให้บริการและประสานความร่วมมือกับฝ่ายงานด้านต่างๆของโรงเรียนและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ชุมชนผู้มาติดต่อขอรับบริการ 5.) งานกิจการนักเรียน บริหารงานโดย จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ส่งเสริมกิจกรรมสถานักเรียนฝึกนักเรียนให้เป็นผู้เป็นผู้นำตนเองและมีบทบาทอย่างเหมาะสมในสังคม 6.) งานอาคารและสถานที่ บริหารงานโดย วางแผน จัดสร้าง จัดระบบการใช้สอย บำรุงรักษาและซ่อมแซม เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และคำนึงถึงความปลอดภัย ตลอดจนเปิดบริการแก่ชุมชนตามความเหมาะสม

ผู้สดี ตรงต่อกร (2540) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติ จากการศึกษาครั้งนี้มีระบบการบริหารงานวิชาการเป็น 2 ระบบ คือ ระบบการศึกษาแบบของประเทศสหรัฐอเมริกาและระบบการศึกษาแบบของประเทศอังกฤษ ซึ่งต่างก็มีความแตกต่างกันในด้านของแนวความคิดทางปรัชญาจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา และวิธีดำเนินการในระบบบริหารงานวิชาการแต่ละด้าน โรงเรียนนานาชาติที่จัดระบบการศึกษาตามแบบของประเทศสหรัฐอเมริกาจะเน้นพัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียน มุ่งเตรียมเยาวชนให้เป็นผู้มีทักษะในกระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างดี และมีความสามารถในการสื่อสารในระดับสูง ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นผู้รู้จักคิดและวิเคราะห์ รู้จักหาเหตุผลอย่างเป็นระบบ เน้นการพัฒนาด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์และสังคมอย่างสมดุล ฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบและรู้จักการเสียสละต่อสังคมส่วนรวม เห็นในคุณค่าของมนุษย์และวัฒนธรรมของประเทศเจ้าบ้าน

ส่วนโรงเรียนนานาชาติที่จัดระบบการศึกษาแบบของประเทศอังกฤษจะจัดหลักสูตรการเรียนตามกรอบหลักสูตรแห่งชาติ (National Curriculum) แห่งประเทศอังกฤษ ซึ่งจะเน้นการศึกษาด้วยตนเองมากที่สุด โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในเนื้อหาวิชาหลัก (Core Subjects) คือ วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ และมีรายวิชาพื้นฐาน (Foundation Subjects) ให้นักเรียนได้แก่ วิชาศิลปะ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ดนตรี ภาษาสมัยใหม่ พลศึกษา เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร และวิชาการออกแบบและเทคโนโลยี

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Msolla (1990: 15-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินการใช้ทักษะการบริหารงานและความรู้ของครู ผู้บริหารวิทยาลัยในแทนซาเนีย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูและผู้บริหารเผชิญในการปฏิบัติงานทั้งหมดเฉลี่ยแล้วอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาระงานที่ปฏิบัติมี 7 ด้านได้แก่ ด้านการเงินและโครงการพึ่งพาตนเอง ด้านจัดวัสดุและทรัพยากร ด้านสิ่งแวดล้อมและอาคารสถานที่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านกิจการนักศึกษา ด้านการบริหารงานบุคลากร และการวางแผนพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า งานที่ปฏิบัติได้ยากที่สุด ตามลำดับ มีดังนี้ ด้านการจัดการวัสดุและทรัพยากร ด้านสิ่งแวดล้อมและอาคารสถานที่ ด้านการเงินและโครงการพึ่งพาตนเองด้านบริหารบุคลากร และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

Hutchison (1997 : abstract) วิจัยเรื่อง การพัฒนาการบริหารในการศึกษาระดับสูงศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความตั้งใจในการพัฒนา ความชำนาญทางการบริหาร กลยุทธ์และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานในวิทยาลัยชุมชน โดยลักษณะงานของผู้บริหาร จากการวิจัย

พบว่า กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะ ไม่ใช่เป็นตัวทำนายที่ดีถึงความพึงพอใจในงาน และความตั้งใจในการทำงาน แต่การสนับสนุนจากองค์กรทำให้ผู้บังคับบัญชามององค์การในมุมกว้าง สามารถคาดการณ์ผลงานและความพึงพอใจของผู้ใต้บังคับบัญชา จากการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจที่สูง มีความสัมพันธ์กับความสามารถของผู้บังคับบัญชา การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของผู้ร่วมงาน ผลงานที่ได้สูง สัมพันธ์กับระดับความสนับสนุนของผู้บังคับบัญชาที่สูงและการสนับสนุนขององค์กรที่สูงด้วย

Cutler. (1995: Abstract) ได้วิจัยเรื่องการมีและการใช้อำนาจ ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารการศึกษา พบว่า ที่มาของอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาเป็นสิ่งสะท้อนถึงอำนาจที่จะทำให้องค์การบรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารสามารถพัฒนาเพื่อให้มีอำนาจด้วยปรัชญา ศีลธรรม คุณค่า และทักษะ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องมีการฝึกอบรมทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ

Parsons (1997: Abstract) วิจัยเรื่อง การรับรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญของผู้บริหาร จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ ทักษะการบริหารจะทำให้ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน ซึ่งมีทักษะที่สำคัญดังนี้ คือ ความรู้ในด้านเทคนิค การตัดสินใจ การวิเคราะห์ข้อมูล การมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และการมีวิสัยทัศน์ในเรื่องต่าง ๆ จะทำให้สามารถเป็นผู้บริหารที่มีประสิทธิผล

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัยประชากร การสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นโรงเรียนนานาชาติทั่วประเทศที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 – ชั้นปีที่ 12 จำนวน 46 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือ

1. ผู้บริหารไทยโรงเรียนนานาชาติ	จำนวน 46 คน
2. ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	จำนวน 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบปลายเปิด (Open-ended) มีจำนวนทั้งสิ้น 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารไทยหรือครูที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ฉบับที่ 2 สำหรับครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียน ตามกรอบแนวคิดการบริหารงานโรงเรียน 3 งาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานโรงเรียน

2. จัดทำร่างกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาและกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมประเด็นในการศึกษาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติมีงานหลัก 3 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการวางแผน บุคลากร หลักสูตรและการสอน

3. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติจำนวน 3 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่ระบบอังกฤษ 1 โรงเรียน ระบบอเมริกัน 1 โรงเรียน และระบบอื่นๆ 1 โรงเรียน เพื่อให้ได้แนวทางในการสร้างเครื่องวิจัยให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ได้แก่ โรงเรียนนานาชาติไชวส์เบอรี สถานศึกษานานาชาติ โรงเรียนนานาชาติ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล

4. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดที่กำหนด

5. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจ ปรับ และแก้ไข

6. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและภาษา

7. สรุปรวบรวมข้อเสนอแนะ และนำแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับแก้ไข โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรของการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยทำบันทึกเสนอบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขอให้ทำหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีรายชื่อปรากฏอยู่ในกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 28 โรงเรียน ดังแสดงในตารางที่ 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ผู้วิจัยติดต่อกับโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 12 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2.1 โรงเรียนนานาชาติที่อยู่ในส่วนกรุงเทพฯและปริมณฑล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม โดยผ่านผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยกำหนดวันนัดหมายรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

2.2 โรงเรียนนานาชาติที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์และรอรับแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์

ตารางที่ 3.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มประชากร	จำนวน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	
		จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	46	38	82.61
ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	205	166	80.98
รวม	251	204	81.27

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่ามีแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด จำนวน 251 ฉบับ และได้รับคืน จำนวน 204 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.27 ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 82.61 และครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 80.98

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

การแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร ค่าร้อยละของแต่ละรายการ} = \frac{\text{จำนวนผู้ที่เลือกคำตอบนั้น} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ของ ผู้บริหาร และครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.1 - 4.2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.3 – 4.34

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4.35 – 4.52

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N=38)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	13.16
หญิง	33	86.84
อายุ		
น้อยกว่า 31	1	2.63
31 - 35 ปี	6	15.79
36 - 40 ปี	11	28.95
41 - 45 ปี	10	26.32
46 - 50 ปี	4	10.53
มากกว่า 50 ปี	6	15.79

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N=38)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ปัจจุบัน		
1-5ปี	18	47.37
6-10ปี	10	26.32
11-15ปี	8	21.05
16-20ปี	1	2.63
มากกว่า 25 ปี	1	2.63
วุฒิทางการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	14	36.84
ปริญญาโท	23	60.53
ปริญญาเอก	1	2.63

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า

เพศ

ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 86.84 และเพศชาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16

อายุ

อายุผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวม มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 รองลงมามีอายุในระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 และพบว่าอายุผู้บริหารโปรแกรมน้อยที่สุด มีอายุน้อยกว่า 31 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วง 1-5 ปี มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาอยู่ในช่วง 6-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 และระยะเวลาที่ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยดำรงตำแหน่งน้อยที่สุด อยู่ในช่วง 16- 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ระดับวุฒิการศึกษา

ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวม มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 60.53 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอก จำนวน 14 คน และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ 2.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 สถานภาพครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N=166)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	21	12.65
หญิง	145	87.35
อายุ		
น้อยกว่า 31	47	28.31
31 - 35 ปี	57	34.34
36 - 40 ปี	21	12.65
41 - 45 ปี	15	9.04
46 - 50 ปี	13	7.83
มากกว่า 50 ปี	13	7.83
วุฒิทางการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	3.61
ปริญญาตรี	99	59.64
สาขา		
- การสอนภาษาไทย	24	14.46
- ภาษาอังกฤษ	18	10.84
- ธุรกิจระหว่างประเทศ	17	10.24
- ศึกษาศาสตร์	11	6.63
- การศึกษาปฐมวัย	9	5.42
- ประถมศึกษา	6	3.61
- เทคโนโลยีศึกษา	4	2.41
- นาฏศิลป์	3	1.81
- การศึกษาจิตวิทยา	2	1.20
- คหกรรม	2	1.20

ตารางที่ 4.2 สถานภาพครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (N=166)	ร้อยละ
- วารสาร	2	1.20
- ฝรั่งเศส	1	0.60
ปริญญาโท	54	32.53
สาขา		
- หลักสูตรและการสอน	13	7.83
- บริหารการศึกษา	9	5.42
- ภาษาไทย	9	5.42
- การสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ	8	4.82
- การศึกษานอกระบบ	5	3.01
- การศึกษาประถม	3	1.81
- อักษรศาสตร์	1	0.60
- การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ	1	0.60
- นิเทศ	1	0.60
- เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	1	0.60
- ภาษาและการสื่อสาร	1	0.60
- Linguistics Education Policy	1	0.60
- จิตวิทยาการแนะแนว	1	0.60
ปริญญาเอก	-	-
อื่นๆ		
ป.บัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ	8	4.82
ประสบการณ์ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย		
1-5 ปี	63	37.95
6-10 ปี	58	34.94
11-15 ปี	32	19.28
16-20 ปี	5	3.01
20-25 ปี	3	1.81
มากกว่า 25 ปี	5	3.01

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า

เพศ

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมเป็นเพศหญิง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 87.35 และเป็นเพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65 ตามลำดับ

อายุ

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยรวมมีอายุอยู่ระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 34.34 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 31 ปี จำนวน 47 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.31 และอายุของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยที่พบน้อยที่สุด มีอายุอยู่ในระหว่าง 46-50 ปี และ มากกว่า 50 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83 เท่ากัน

ระดับวุฒิการศึกษาสูงสุด

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยรวม มีระดับวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มากที่สุดจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 59.64 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 และ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 ตามลำดับ

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทย มากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.46 รองลงมา คือสาขา ภาษาอังกฤษ และธุรกิจต่างประเทศ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 10.84 และ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83 รองลงมา คือ บริหารการศึกษาและภาษาไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.42

ประสบการณ์ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีประสบการณ์ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย อยู่ในช่วง 1-5 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 37.95 รองลงมาอยู่ในช่วง 6-10 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 34.94 และครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มี

ประสบการณ์การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยที่พบน้อยที่สุด อยู่ในช่วง 20-25 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	1	2.63
- มี	37	97.37
ดำเนินการโดย		
- หลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ	32	86.5
- หลักความสอดคล้องกับหลักปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน	28	75.68
- หลักความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง	17	45.95
- หลักความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	10	27.00
ผู้รับผิดชอบกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ผู้บริหารโรงเรียน	29	78.30
- ครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	29	78.38
- ครูผู้สอนทุกคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	25	67.57
- คณะกรรมการบริหารโรงเรียน	8	21.62
นโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเน้นเรื่อง		
- พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้	32	86.49
- พัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าและเข้าใจวัฒนธรรมของไทย	31	83.78
- พัฒนาผู้เรียนให้คงบุคลิกลักษณะของเชื้อชาติของตนเองไว้ได้โดยผสมผสานเข้ากับลักษณะนิสัยที่เป็นไทย	20	54.05

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
- พัฒนาผู้เรียนให้มีความซาบซึ้งและทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่ดีของท้องถิ่น	20	54.05
- พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	19	51.35
โรงเรียนมีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ		
- ไม่มี	5	13.16
- มี	32	84.21
ดำเนินการแจ้งนโยบายโดย		
	(n=32)	
- ประชุมชี้แจงแก่บุคลากรในโรงเรียน	21	65.63
- จัดประชุมพบปะผู้ปกครองในโอกาสเปิดภาคเรียน	19	59.38
- จัดทำป้ายนิเทศติดในบริเวณโรงเรียน	9	28.13
- จัดพิมพ์แผ่นพับ พิมพ์หนังสือคู่มือให้แก่บุคลากรและนักเรียนทุกคน	8	25.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการบริหารนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่าผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ข้อมูล โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ไม่มีกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

หลักการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

ลักษณะของการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยพบว่าโรงเรียนการกำหนดสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยการโดยการยึดหลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 86.50 รองลงมายึดหลักความสอดคล้องกับหลักปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 75.68 และยึดหลักความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน พบน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

ผู้รับผิดชอบการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

ผู้รับผิดชอบการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่ามีผู้รับผิดชอบกำหนดโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็น ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนทุกคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.30 เท่ากัน รองลงมาเป็นครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57 และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน น้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62

จุดเน้นในการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

การกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า โรงเรียนมีจุดเน้นด้านการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 86.49 และรองลงมาเน้นด้านการพัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าและเข้าใจวัฒนธรรมของไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 และ เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 51.35

การแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

การดำเนินการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า โรงเรียนมีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคลากรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบโดยประชุมชี้แจงแก่บุคลากรมากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมา จัดประชุมพบปะผู้ปกครองในโอกาสเปิดภาคเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 และจัดทำป้ายนิเทศน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.31

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน		
- ไม่ประสบปัญหา	18	48.6
- ประสบปัญหา	19	51.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารนโยบาย
สนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ประสบปัญหาในเรื่อง	(n=19)	
- ขาดการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก	12	31.58
- ขาดการศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง	8	21.05
- วัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ไม่ชัดเจน	6	15.79
- ผู้กำหนดนโยบายขาดความรู้ ความสามารถ	5	13.16
- การกำหนดนโยบายไม่ตรงตามนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ	5	13.16
- ดำเนินการในระยะเวลาสั้น ทำให้ข้อมูลที่ใช้ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์	4	10.53
ปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	14	36.84
- ประสบปัญหา	24	63.16
ประสบปัญหาในเรื่อง	(n=24)	
- ขาดการตรวจสอบและประเมินระหว่างการทำงาน	12	50.00
- ขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย	10	41.67
- ขาดความร่วมมือจากบุคลากร	5	20.83
- ไม่ได้ปฏิบัติตามปฏิทินการดำเนินงาน	1	4.17

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารประสบปัญหาการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้บริหารไม่สบปัญหา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ปัญหาในการสนับสนุนนโยบายโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า โรงเรียนมีปัญหาการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่อง วัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ไม่ชัดเจนมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมา คือ ขาดการศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และ

ปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือ ดำเนินการในระยะเวลาสั้น ทำให้ข้อมูลที่ใช้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า การปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนประสบปัญหาด้านขาดการตรวจสอบและประเมินระหว่างการทำงานมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และไม่ได้ปฏิบัติตามปฏิทินการดำเนินงานเป็นปัญหาที่พบน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย(ต่อ)

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
แผนปฏิบัติงาน		
- ไม่มี	0.00	0.00
- มี	38	100.00
ประเภทของแผน		
- แผนปฏิบัติงานประจำปี	33	86.84
- แผนปฏิบัติงานด้านโครงการต่าง ๆ	22	57.90
- แผนปฏิบัติงานเฉพาะกิจ	19	50.00
- แผนปฏิบัติงานระยะ 5 ปี	7	18.42
การเตรียมการเพื่อการวางแผน		
- ไม่มี	2	5.26
- มี	36	94.74
ดำเนินการเตรียมการโดย	n=36	
- ศึกษาจากนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานของ สำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพ ภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ	32	88.89
- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียน นานาชาติตามกฎหมาย ระเบียบของ กระทรวงศึกษาธิการ	23	63.89

-	ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	22	61.11
-	ศึกษาจากนโยบายของสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย	22	61.11
-	ศึกษาจากความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน	16	44.44
ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน			
-	ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคน	32	84.21
-	ครูหัวหน้างานในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	26	68.42
-	กลุ่มผู้บริหาร	25	65.79
-	คณะกรรมการวางแผน	9	23.68
-	ผู้ปกครอง	8	21.05
ขั้นตอนการวางแผน			
-	ทบทวนนโยบายและกฎระเบียบของกระทรวง	25	65.79
-	วิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบัน	25	65.79
-	กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย / ตัวชี้วัด	23	60.53
-	ทบทวนภารกิจของโรงเรียน	22	57.89
-	กำหนดยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ	14	36.84
ดำเนินการปฏิบัติตามแผนโดย			
-	ประชุมชี้แจงนโยบายและให้ครูผู้สอนได้ทราบ	34	89.47
-	ควบคุม กำกับ และติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน	27	71.05
-	ควบคุม กำกับ และติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน	27	71.05
-	กำหนดผู้รับผิดชอบ	26	68.42
-	จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ	25	65.79
โรงเรียนมีการประเมินแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน			
	ไม่มี	9	23.68
	มี	29	76.32

ดำเนินการโดย	(n=29)	
- ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้	18	62.07
- ประเมินผลตามระยะเวลาที่กำหนดไว้	16	55.17
- จัดประชุม รายงานการประเมินผล	15	51.72
- วิเคราะห์เทียบวัตถุประสงค์ของแผนงานกับการประเมินการ ผลการปฏิบัติงานของครู	8	27.59

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวข้องการวางแผนงานของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มีแผนปฏิบัติงานของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

แผนการปฏิบัติของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

ประเภทของแผนปฏิบัติงานสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า เป็นแผนปฏิบัติงานประจำปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 86.84 รองลงมาเป็นแผนปฏิบัติงานด้านโครงการต่างๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 และเป็นแผนปฏิบัติงานระยะ 5 ปี ที่พบน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42

การเตรียมการเพื่อกำหนดแผน

การเตรียมการเพื่อกำหนดแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการโดย ศึกษาจากนโยบายและเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ ศึกษาจากนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนนานาชาติตามกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 63.89 และศึกษาจากความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน ส่วนใหญ่ คือ ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคนที่พบมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 รองลงมา คือ ครูหัวหน้าโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 และพบน้อยที่สุด คือ ผู้ปกครอง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ขั้นตอนในการวางแผน

ขั้นตอนในการวางแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการ โดย ทบทวนนโยบายของโรงเรียนและวิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบันมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 65.79 เท่ากัน รองลงมา คือ ทบทวนภารกิจของโรงเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.89 และ กำหนดยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ พบน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84

การดำเนินการปฏิบัติตามแผน

การดำเนินการปฏิบัติตามแผน พบว่า มีประชุมชี้แจงให้ครูผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ มาก ที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 รองลงคือ กำหนดผู้รับผิดชอบ จำนวน 27 คน คิดเป็น ร้อยละ 71 และ จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอที่สุด จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 65.79

การประเมินแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

การประเมินแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการ ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 62.07 รองลงมาคือ ประเมินผลตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 55.17 และวิเคราะห์เทียบวัตถุประสงค์ของ แผนงานกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามแผนงาน โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงาน		
- ไม่ประสบปัญหา	15	39.47
- ประสบปัญหา	23	60.53
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=23)	
- ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ	17	73.91
- ไม่ได้ประเมินแผนงานตามระยะเวลาที่กำหนด	8	34.78
- ความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน	6	15.79
- การกำหนดงานไม่ครอบคลุมตามแผนที่กำหนดไว้	5	21.74

- ไม่ได้อธิบายให้ครูเข้าใจอย่างชัดเจนตามเป้าหมาย	2	8.70
--	---	------

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามแผนงานพบว่า ผู้บริหารประสบปัญหาการปฏิบัติตามแผนงาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 60.53 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.47

ปัญหาการปฏิบัติตามแผนงาน พบว่า ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมา คือ ไม่ได้มีการประเมินตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ไม่ได้อธิบายให้ครูเข้าใจอย่างชัดเจนตามเป้าหมาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารบุคลากรด้านการวางแผนบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การวางแผนบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	1	2.63
- มี	37	97.37
ผู้ดำเนินการวางแผนบุคลากร		
(n=37)		
- ผู้อำนวยการโรงเรียน	27	72.97
- ครูใหญ่ไทย	24	64.86
- ครูผู้รับผิดชอบโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน	21	56.76
- ผู้ช่วยครูใหญ่	10	27.03
- คณะกรรมการแผนงานบุคลากรของโรงเรียน	8	21.62
ลักษณะของการวางแผนพิจารณาเรื่อง		
(n=37)		
- กำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน คุณวุฒิ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน	31	83.78
- งานที่ทำในปัจจุบัน และงานที่จะทำในอนาคต	23	62.16
- ระบุจำนวนคนตามภาระงาน	16	43.24
- คำนวณโดยใช้จำนวนนักเรียนต่อครูเป็นเกณฑ์	12	32.43
- คำนวณตามแนวโน้มจำนวนนักเรียนที่จะเข้าเรียน	11	29.73

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนบุคลากร สำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารโปรแกรมภาษา และวัฒนธรรมไทยมีการวางแผน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.37 และไม่มี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ผู้ดำเนินการวางแผนบุคลากร

ผู้ดำเนินการวางแผนบุคลากร พบว่า เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 72.97 รองลงมาคือ ครูใหญ่ไทย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 และ พบน้อยที่สุด คือ คณะกรรมการแผนงานบุคลากรของโรงเรียนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62

ลักษณะของการวางแผน

ลักษณะของการวางแผน พบว่า มีการพิจารณาจากกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน คุณวุฒิ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 83.78 รองลงมา คือ งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันและงานที่จะทำในอนาคต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 62.16 และ พบว่า คำนวณตามแนวโน้มจำนวนนักเรียนที่จะเข้าเรียนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวางแผนบุคลากรในโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=37)	ร้อยละ
ปัญหาการวางแผนบุคลากร		
- ไม่ประสบปัญหา	17	45.74
- ประสบปัญหา	20	54.05
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=20)	
- อัตรากำลังคนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน	9	45.00
- เก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ	6	30.00
- ไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง	2	10.00
- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดแผนอัตรากำลังครูมีความรู้ น้อย	1	5.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวางแผนบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารประสบปัญหาการวางแผนบุคลากร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.74

ปัญหาการวางแผนบุคลากร พบว่า ผู้บริหารประสบปัญหา อัตรากำลังคนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา คือ เก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดแผนอัตรากำลังครุมีความรู้ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการสรรหาคณาจารย์สำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การสรรหาคณาจารย์สำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	1	2.63
- มี	37	97.37
เกณฑ์การสรรหามีดังนี้		
- บุคลากรจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสายงาน	29	78.38
- บุคลากรจากภายนอกมีจรรยาบรรณครูและมี "จิตวิญญาณครู" อย่างเด่นชัด	24	64.86
- บุคลากรภายในที่ได้รับการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมสามารถรับงานใหม่ได้	24	64.86
- บุคลากรจากภายนอกที่ยอมรับนโยบายของโรงเรียนได้	22	59.46

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการสรรหาคณาจารย์ พบว่า ผู้บริหารมีการสรรหาคณาจารย์สำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.37 และ ไม่มี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

เกณฑ์การสรรหาบุคลากร

เกณฑ์การสรรหาบุคลากร พบว่าผู้บริหารมีการสรรหาบุคลากรจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสายงานมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.38 รองลงมา คือ บุคลากรจากภายนอกที่มีจรรยาบรรณครูและมีจิตวิญญาณครูอย่างเด่นชัด และ บุคลากรภายในที่ได้รับการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมสามารถรับงานใหม่ได้ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 64.86 และบุคลากรจากภายนอกที่ยอมรับนโยบายของโรงเรียนได้ น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการสรรหาบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาในการสรรหาบุคลากร		
- ไม่ประสบปัญหา	10	26.32
- ประสบปัญหา	28	73.68
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=28)	
- ไม่สามารถหาบุคลากรตรงตามสายงาน	16	57.14
- ไม่สามารถหาบุคลากรได้ตรงตามความต้องการ	12	42.86
- โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อสรรหาบุคลากร	8	28.57
- ขาดหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการสรรหาบุคลากร	4	14.29
- เกณฑ์การคัดเลือกไม่ดึงดูดใจผู้สมัคร	4	14.29
- การกำหนดบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งไม่มีความชัดเจน	3	10.71
- ผู้ที่มีหน้าที่สรรหาบุคลากรมีความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอในการดำเนินการสรรหา	1	3.57

จากตารางที่ 4.10 แสดงและจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการสรรหาบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารประสบปัญหาการสรรหาบุคลากร จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32

ปัญหาการสรรหาบุคลากร พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่สามารถหาบุคลากรตรงตามความต้องการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ ไม่สามารถหาบุคลากรได้ตรงตามสาย

งาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ ผู้ที่มีหน้าที่สรรหาบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ไม่เพียงพอในการดำเนินการสรรหาพบน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

ตารางที่ 4.11 จำนวนร้อยละของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการ พัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	2	5.26
- มี	36	94.74
ดำเนินการพัฒนาโดย (n=36)		
- สำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด	29	76.32
- ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากร	21	55.26
- จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร	19	50.00
- จัดประชุมให้คำปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่บุคลากร เกี่ยวผลการปฏิบัติงาน	16	42.11
- ใ้กับประมาณในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากร	8	21.05
พัฒนาในเรื่อง (n=36)		
- เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	30	83.33
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย	29	80.56
- เรียนรู้การผลิตสื่อการสอนด้วยตัวเอง	26	72.22
- ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตามความถนัดและ ความสามารถพิเศษ	24	66.67
- การมีใจรักในวิชาชีพ หมั่นพัฒนาตนให้ทันความต้องการของยุค สมัยอยู่เสมอ	22	61.11
- จรรยาบรรณวิชาชีพครู	22	61.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนร้อยละของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร	(n=36)	
- จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียน	31	81.58
- ทำศนศึกษาดูงาน	22	57.89
- ติดตามให้ความช่วยเหลือแนะนำระหว่างการปฏิบัติงานจากผู้บริหารหัวหน้างาน และครูในสายงานเดียวกัน	21	55.26
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ	12	31.58
- ปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียนใหม่	8	21.05
ในรอบปีที่ผ่านมา มีการส่งบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไปร่วมอบรมสัมมนา กับหน่วยงานภายนอกจำนวน		
- 1-5 ครั้ง	28	77.78
- มากกว่า 5 ครั้ง	8	22.22

จากตารางที่ 4.11 แสดงและจำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการพัฒนาบุคลากร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 94.74 ไม่มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

การดำเนินการพัฒนาบุคลากร

การดำเนินการพัฒนาบุคลากร พบว่า ผู้บริหารได้สำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใดมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 รองลงมา คือ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 55.26 และพบว่า ใ้กับประมาณในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

การพัฒนาบุคลากร พบว่า มีการเน้นพัฒนาเทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย มากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ ส่งเสริมการใช้

เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 80.56 การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตามความถนัด และความสามารถพิเศษการมีใจรักในวิชาชีพ หมั่นพัฒนาตนให้ทันความต้องการของยุคสมัยอยู่เสมอ เป็นเรื่องที่พัฒนา น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 เท่ากัน

ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร

ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร พบว่า มีการจัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียนมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 81.58 รองลงมา คือ จัดทัศนศึกษาดูงาน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 และ จัดปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียนใหม่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ในรอบปีที่ผ่านมา มีการส่งบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไปร่วมอบรม สัมมนา กับหน่วยงานภายนอกจำนวน 28 ครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และ มากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=36)	ร้อยละ
ปัญหาการพัฒนาบุคลากร		
- ไม่ประสบปัญหา	8	21.05
- ประสบปัญหา	28	73.68
ประสบปัญหาในเรื่อง	(n=28)	
- ไม่สามารถจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม	22	57.89
- ครูไม่สนใจพัฒนาตนเอง	11	28.95
- ไม่สามารถจัดหาวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญตรงตามความต้องการในการพัฒนาบุคลากร	10	26.32
- บุคลากรไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาอย่างทั่วถึงและเหมาะสม	6	15.79
- การพัฒนาบุคลากรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้	5	13.16
- ขาดงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	2	5.26

จากตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ปัญหาการพัฒนาบุคลากร พบว่า ไม่สามารถจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมา คือ ครูไม่สนใจพัฒนาตนเอง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95 และขาดงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

ตารางที่ 4.13 จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การดำรงรักษาบุคลากร		
- ไม่มี	6	23.68
- มี	32	76.32
ดำเนินการโดย		
	(n=32)	
- ส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น	26	81.25
- ให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในงานทุกชนิดอย่างกว้างขวาง	25	78.13
- ให้โบนัสเมื่อสิ้นปีการศึกษาเป็นรางวัลจากการพยายามปฏิบัติหน้าที่อย่าง รับผิดชอบสม่ำเสมอ	19	59.38
- สนับสนุนการเลื่อนขั้นบุคลากรเมื่อมีผลการปฏิบัติงานดี	12	37.50

จากตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 ไม่มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68

การดำรงรักษาบุคลากร พบว่า มีการส่งเสริมให้บุคลากรต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา คือ ให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในงานทุกชนิดอย่างกว้างขวาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 78.13 และที่พบน้อย

ที่สุด คือ สนับสนุนการเลื่อนขั้นบุคลากรเมื่อมีผลการปฏิบัติงานดี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

บุคลากร	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาด้านดำรงรักษาบุคลากร		
- ไม่ประสบปัญหา	8	25.00
- ประสบปัญหา	24	75.00
ประสบปัญหาเรื่อง		
- ไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนในการทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ	21	87.50
- งบประมาณของโรงเรียนไม่สามารถจัดสวัสดิการบางอย่างให้แก่ครูไทยได้	16	66.64
- บุคลากรในโรงเรียน มีหลายเชื้อชาติ หลายวัฒนธรรม ยากต่อการที่จะทำให้บุคลากรไทยจะเข้าใจและสื่อสารกับครูต่างชาติในโรงเรียนได้	10	41.67
- สถานที่การทำงานไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน เช่น ไม่มีห้องเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะ	5	20.38

จากตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการดำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริหารประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำรงรักษาบุคลากร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ปัญหาเกี่ยวกับการดำรงรักษาบุคลากร พบว่า ไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนในการทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ งบประมาณของโรงเรียนไม่สามารถจัดสวัสดิการบางอย่างให้แก่ครูไทยได้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 66.64 และสถานที่การทำงานไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน เช่น ไม่มีห้องเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะพบน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.38

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
วิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ		
- ไม่มี	2	5.26
- มี	36	94.74
ดำเนินการโดย (n=36)		
- เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ	32	88.89
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	28	77.78
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดทำขึ้น	27	75.00
- ศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารการอบรมครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมจากโครงการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	26	72.22
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเอง	25	69.44

จากตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 94.74 และไม่มี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

การวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติดำเนินการโดยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ		
- ไม่ประสบปัญหา	10	27.78
- ประสบปัญหา	26	72.22
ประสบปัญหาในเรื่อง		
- ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร	21	80.77
- ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	8	30.80
- ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	5	19.20
- เนื้อหาในเอกสารประกอบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยยากแก่การเข้าใจ	4	15.40

จากตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และไม่ประสบปัญหาคิดเป็นร้อยละ 27.78

ปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 รองลงมา คือ ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และเนื้อหาในเอกสารประกอบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยยากแก่การเข้าใจ พบน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ		
- ไม่มี	2	5.26
- มี	36	94.74
ดำเนินการโดย (n=36)		
- จัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	31	86.11
- จัดประชุม อบรม สัมมนาให้ครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	27	75.00
- อธิบาย/ ให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	24	66.67
- สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	16	44.44

จากตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการส่งเสริมครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 96.74 และไม่มี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

การส่งเสริมครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ พบว่า ดำเนินการโดย จัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 86.11 รองลงมา คือ จัดประชุม

อบรม สัมมนาให้ครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย พบน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตารางที่ 4.18 จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ		
- ไม่ประสบปัญหา	10	27.78
- ประสบปัญหา	26	72.22
ประสบปัญหาในเรื่องใด	(n=26)	
- ขาดผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้	21	80.77
- ขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	9	34.62
- ขาดเอกสารที่จะให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ	8	30.77

จากตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และไม่ประสบปัญหาจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78

ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่า

ขาดผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ มากที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 และขาดเอกสารที่จะให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	6	15.79
- มี	32	84.21
มีการเตรียมบุคลากรโดย (n=32)		
- สํารวจข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	22	68.75
- คัดเลือกครูเข้ารับการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	20	62.50
- จัดให้ครูใหม่เรียนรู้งานจากครูหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยจากครูที่มีประสบการณ์และสอนได้ดี	20	62.50
- คัดเลือกครูไปศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่ประสบความสำเร็จ	10	31.25

จากตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 และไม่มี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

ผู้บริหารมีการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมา คือ คัดเลือกครูเข้ารับการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและจัดให้ครูใหม่เรียนรู้งานจากครูหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยจากครูที่มีประสบการณ์และสอน

ได้ดีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และพบน้อยที่สุด คือคัดเลือกครูไปศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่ประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ		
- ไม่ประสบปัญหา	12	37.50
- ประสบปัญหา	20	62.50
ประสบปัญหาในเรื่องใด (n=20)		
- ขาดการสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	15	75.00
- ขาดการสำรวจสรรหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้การอบรมครู	15	75.00
- ขาดงบประมาณสนับสนุนการศึกษาดูงาน และการเข้าร่วมอบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ครูผู้สอน	4	20.00
- ขาดข้อมูลหรือเอกสารที่ใช้ในการชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอน	2	10.00

จากตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และไม่ประสบปัญหาจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ขาดการสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและขาดการสำรวจสรรหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้การอบรมครูมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือขาดงบประมาณสนับสนุนการศึกษาดูงาน และการเข้าร่วมอบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ครูผู้สอน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และขาดข้อมูลหรือเอกสารที่ใช้ในการชี้แจงข้อมูล

เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน		
- ไม่มี	1	2.63
- มี	37	97.37
ดำเนินการโดย (n=37)		
- เยี่ยมชั้นเรียน ปรีक्षा พุดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	31	83.78
- สังเกตการสอน ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนงานการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	23	62.16
- จัดประชุมชี้แจงให้ครูผู้สอนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	15	40.54
- สสำรวจปัญหา ความต้องการ การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน	14	37.84
- เชิญวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้แก่บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นิเทศการติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	6	16.22
- แต่งตั้งบุคลากรให้ดำเนินการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	5	13.51

จากตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 97.37 ไม่มี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63

ผู้บริหารมีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยเยี่ยมชั้นเรียน ปรีक्षा พุดคุย และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด จำนวน 31 คน คิด

เป็นร้อยละ 83.78 รองลงมา คือ สังเกตการสอน ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนงานการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 62.16 และ แต่งตั้งบุคลากรให้ดำเนินการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	22	59.46
- ประสบปัญหา	15	40.54
ประสบปัญหาในเรื่องใด		
	(n=15)	
- ขาดบุคลากรที่จะดำเนินการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	9	60.00
- การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ	8	53.33
- ขาดแหล่งความรู้ในการจัดทำเครื่องมือนิเทศการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	7	46.67
- วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีจำนวนไม่เพียงพอ	4	26.67
- ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	2	13.33

จากตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารไม่ประสบปัญหาการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46 และประสบปัญหา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.54

ปัญหาของผู้บริหารในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ขาดบุคลากรที่จะดำเนินการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา คือการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตร

ภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และขาดความร่วมมือจากคณะครูในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ตารางที่ 4.23 จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	6	15.79
- มี	32	84.21
ดำเนินการโดย		
	(n=32)	
- ให้อาจารย์สอนสรุปประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเมื่อสิ้นปีการศึกษา	26	81.25
- ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียน	21	65.63
- วางแผนให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยร่วมกับคณะกรรมการประเมิน	9	28.13
- มอบหมายให้มีคณะกรรมการประเมินเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	5	15.63

จากตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการประเมินการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 และไม่มี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

ผู้บริหารมีการประเมินการใช้หลักสูตรโดยให้อาจารย์สอนสรุปประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเมื่อสิ้นปีการศึกษามากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา คือ ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 65.63 และ มอบหมายให้มีคณะกรรมการประเมินเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตร
ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การจัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	8	25.00
- ประสบปัญหา	24	75.00
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=24)	
- การประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ	20	83.33
- ขาดแหล่งความรู้ในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	12	50.00
- บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	10	41.67
- ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	2	8.33

จากตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ปัญหาของผู้บริหารในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า การประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือขาดแหล่งความรู้ในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	0	0
- มี	38	100
มีแนวการปฏิบัติโดย		
- จัดตามความรู้ความสามารถของและประสบการณ์ของครูผู้สอน	31	81.58
- จัดตรงตามวุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอน	29	76.32
- จัดตามความจำเป็นของโรงเรียน	24	63.16
- จัดตามความถนัดและความสนใจของครูผู้สอน	21	55.26
- จัดตามความต้องการของครูผู้สอน	17	44.74

จากตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผู้บริหารมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยจัดตามความรู้ความสามารถของและประสบการณ์ของครูผู้สอนมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 81.58 รองลงมา คือ จัดตรงตามวุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 และ จัดตามความต้องการของครูผู้สอนพบน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.74

ตารางที่ 4.26 จำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดครูเข้าสอนสำหรับโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การจัดครูเข้าสอนสำหรับโปรแกรม		
ภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	11	28.95
- ประสบปัญหา	27	71.05
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=27)		
- ไม่สามารถจัดครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษา	22	81.48
- ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อย	19	70.37
- จำนวนครูผู้สอนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีไม่เพียงพอ	15	55.56
- ขาดแคลนครูผู้สอนที่สนใจสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	2	7.41

จากตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดครูเข้าสอนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 71.05 และ ไม่ประสบปัญหา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.95

ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับในการจัดครูเข้าสอนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ไม่สามารถจัดครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษามากที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.48 รองลงมาคือครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 70.37 และ ขาดแคลนครูผู้สอนที่สนใจสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยพบน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็น 7.41

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
แนวปฏิบัติการจัดตารางสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	6	15.79
- มี	32	84.21
ดำเนินการโดย (n=32)		
- จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลา	23	71.88
- จัดตามระเบียบว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2538	22	68.75
- คำนึงถึงความเหมาะสมกับเทศกาลและวันสำคัญทางวัฒนธรรม และประเพณีไทยและจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	22	68.75
- วิเคราะห์จากโครงสร้างหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	20	62.50
- พิจารณาตามความถนัด/ ความต้องการของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	12	37.50

จากตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนมีแนวปฏิบัติปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.88 และไม่มี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

แนวปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลามากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 71.88 รองลงมา คือ จัดตามระเบียบว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2538 และ คำนึงถึงความเหมาะสมกับเทศกาลและวันสำคัญทางวัฒนธรรม และประเพณีไทยและจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพจำนวน 22 คน คิดเป็น 68.75 เท่ากัน และพิจารณาตามความถนัด/ความต้องการของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยพบน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็น 37.50

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดตารางสอนในโปรแกรม ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การจัดตารางสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	19	59.38
- ประสบปัญหา	13	40.63
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=13)	
- คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา	10	76.92
- ไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนด	10	76.92
- บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดตารางสอน	2	15.38
- บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความชำนาญในการจัดตารางสอน	1	7.69

จากตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดตารางสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 และประสบปัญหา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 40.63

ปัญหาการจัดตารางสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาและไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 เท่ากัน รองลงมา คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดตารางสอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 และพบน้อยที่สุด คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความชำนาญในการจัดตารางสอน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	6	15.79
- มี	32	84.21
ดำเนินการโดย (n=32)		
- มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้	27	84.37
- กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	18	56.25
- จัดหาเอกสารคู่มือการวัดผลและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ครูศึกษา	13	40.625
- พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้มาตรฐาน	13	40.625
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย	12	37.50

จากตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 และไม่มี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ผู้บริหารดำเนินการโดยมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 84.37 รองลงมาคือ กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และพบน้อยที่สุด

คือ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	11	33.33
- ประสบปัญหา	22	66.67
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=22)		
- ครูผู้สอนไม่สามารถวัดผล และประเมินผลหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลาย	17	77.27
- ครูผู้สอนมีความสามารถในการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนไม่เพียงพอ	16	72.73
- ขาดการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ได้มาตรฐาน	9	40.91
- เอกสารคู่มือการวัดผลและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ครูศึกษามีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่ต้องการ	5	22.73
- ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินผลตาม สภาพจริง	4	18.18
- ไม่มีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	1	4.55

จากตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 และ ไม่ประสบปัญหา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัญหาของผู้บริหารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถวัดผล และประเมินผลหลักสูตรภาษาและ

วัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลายมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.27 รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีความสามารถในการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนไม่เพียงพอ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.23 และไม่มีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	3	7.89
- มี	35	92.11
ดำเนินการโดย (n=35)		
- สนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง	32	88.57
- สนับสนุนให้มีสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย	26	74.29
- สนับสนุนงบประมาณในการจัดระบบงานบริการให้มีสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	24	68.57
- ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ทรัพยากรหรือใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น	21	60.00
- สสำรวจหรือสอบถามประเภท จำนวนสื่อ ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน	20	57.14
- จัดระบบเก็บและบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะ	15	42.86

จากตารางที่ 4.31 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษา

และวัฒนธรรมไทย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 92.11 และไม่มี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.89

การจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า ดำเนินการโดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 รองลงมา คือ สนับสนุนงบประมาณในการจัดระบบงานบริการให้มีสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 74.29 และจัดระบบเก็บและบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะพบน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86

ตารางที่ 4.32 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	10	28.57
- ประสบปัญหา	25	71.43
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=25)		
- ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากมีภาระงานสอนมาก	18	72.00
- ครูผู้สอนขาดความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิด	13	52.00
- ไม่สามารถหาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติได้	12	48.00
- ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิด	8	32.00
- ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ จัดหา จัดผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	8	32.00
- ขาดการสำรวจหรือสอบถามประเภท จำนวนสื่อ ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน	6	24.00
- ไม่มีระบบเก็บบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาและ	5	20.00

วัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะ

จากตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ปัญหาปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากมีภาระงานสอนมาก มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ ครูผู้สอนขาดความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และ ไม่มีระบบเก็บบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะพบน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 4.33 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี		
- มี	38	100
มีการจัดกิจกรรมโดย		
- จัดกิจกรรมโดยเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมไทย ที่สำคัญในแต่ละปี	35	92.11
- จัดกิจกรรมให้เหมาะสมตามหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น	34	89.47
- สัมรวจความต้องการและความคิดเห็นจากครูผู้สอน	27	71.05
- สัมรวจความต้องการและความคิดเห็นจากนักเรียน	25	65.79
- สัมรวจความต้องการและความคิดเห็นจากผู้ปกครอง	13	34.21

จากตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า จัดกิจกรรมโดยเน้นให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย ที่สำคัญในแต่ละปีมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 92.11 รองลงมา คือ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมตามหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และพบน้อยที่สุดคือ สำรวจความต้องการและความคิดเห็นจากผู้ปกครอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.12

ตารางที่ 4.34 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=38)	ร้อยละ
ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	16	42.11
- ประสบปัญหา	22	57.89
ประสบปัญหาในเรื่อง		
- ไม่สามารถจัดเวลาที่สะดวกและเหมาะสมให้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมและสนใจในกิจกรรมต่างๆได้	16	72.73
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง	13	59.09
- ขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดกิจกรรม	7	31.82
- ขาดความร่วมมือจากครูผู้สอน	3	31.82
- ขาดอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาด้านจัดกิจกรรม	2	9.09
- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรม	0	0.00

จากตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11

ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า ไม่สามารถจัดเวลาดำเนินกับกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม มากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมา คือ ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 ปัญหาที่พบน้อยที่สุดขาดอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาด้านจัดกิจกรรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน

ตารางที่ 4.35 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการจ้างนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การจ้างนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ		
- ไม่มี	22	13.25
- มี	144	86.75
ดำเนินการโดย (n=144)		
- ประชุมชี้แจงแก่บุคลากรในโรงเรียน	110	76.39
- จัดประชุมพบปะผู้ปกครองในโอกาสเปิดภาคเรียน	75	52.08
- จัดทำป้ายนิเทศติดในบริเวณโรงเรียน	21	14.58
- จัดพิมพ์แผ่นพับ พิมพ์หนังสือคู่มือให้แก่บุคลากรและนักเรียนทุกคน	41	28.47

จากตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เกี่ยวกับการจ้างนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ พบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนมีการจ้างนโยบายให้แก่บุคลากรทราบ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 86.75 และไม่มี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.36 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนของโรงเรียนนานาชาติ

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	60	41.67
- ประสบปัญหา	84	58.33
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=84)		
- ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย	58	69.05
- ผู้บริหารชาวต่างชาติไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย	58	69.05
- ขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย	39	46.43
- ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เห็นความสำคัญ	32	38.10
- ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน	30	35.71
- นโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียน	16	19.05
- ไม่เข้าใจนโยบายที่โรงเรียนกำหนด	9	10.71
- ขาดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามปฏิทินการดำเนินงาน	4	4.76

จากตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหา จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67

ปัญหาการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการ

เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย และ ผู้บริหารต่างชาติของโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 58 คน รองลงมาคือ ขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 46.43 และขาดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามปฏิทินการดำเนินงาน พบน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 4.37 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการวางแผนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการเตรียมการเพื่อการวางแผน		
- ไม่มี	13	7.83
- มี	153	92.17
ดำเนินการเตรียมการโดย (n=153)		
- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนนานาชาติตามกฎ ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	121	79.08
- ศึกษาจากนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ	113	73.86
- ศึกษาจากนโยบายของสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย	85	73.86
- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	73	47.71

จากตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการวางแผนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการสนับสนุนให้ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการเตรียมการเพื่อการวางแผน จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 92.17 และไม่มี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.83

สภาพการดำเนินการสนับสนุนให้ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการเตรียมการเพื่อการวางแผน พบว่า ดำเนินการโดย ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียน

นานาชาติตามกฎหมาย ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ มากที่สุด จำนวน 121 คิดเป็นร้อยละ 79.08 รองลงมาคือ ศึกษาจากนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 73.86 และศึกษานโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พบน้อยที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 47.71

ตารางที่ 4.38 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงาน

นโยบายและการวางแผน	จำนวน (n=153)	ร้อยละ
ปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงานหรือไม่		
- ไม่ประสบปัญหา	47	28.31
- ประสบปัญหา	106	63.86
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=106)	
- ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ	40	73.91
- ไม่ได้ประเมินแผนงานตามระยะเวลาที่กำหนด	38	34.78
- ความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน	61	15.79
- การกำหนดงานไม่ครอบคลุมตามแผนที่กำหนดไว้	28	21.74

จากตารางที่ 4.38 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงาน พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 63.86 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 28.31

ปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงานของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ มากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมา คือ ไม่ได้ประเมินแผนงานตามระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และการกำหนดงานไม่ครอบคลุมตามแผนที่กำหนดไว้ พบน้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74

ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

บุคลากร	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
โรงเรียนมีการดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	17	10.24
- มี	149	89.76
ดำเนินการพัฒนาโดย (n=149)		
- ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานของบุคลากร	90	60.40
- สำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด	79	53.02
- จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร	77	51.68
- จัดประชุมให้คำปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่บุคลากรเกี่ยวผลการปฏิบัติงาน	61	40.94
พัฒนาในเรื่อง (n=149)		
- เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	118	79.19
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	106	71.14
- เรียนรู้การผลิตสื่อการสอนด้วยตัวเอง	64	42.95
- ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตามความถนัดและความสามารถพิเศษ	66	44.30
- การมีใจรักในวิชาชีพ หมั่นพัฒนาตนให้ทันความต้องการของยุคสมัยอยู่เสมอ	60	40.27
- จรรยาบรรณวิชาชีพครู	67	44.97
ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร (n=149)		
- จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียน	123	82.55
- ทัศนศึกษาดูงาน	90	60.40

ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย (ต่อ)

บุคลากร	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
- ติดตามให้ความช่วยเหลือแนะนำระหว่างการปฏิบัติงาน จากผู้บริหารหัวหน้างาน และครูในสายงานเดียวกัน	81	54.36
- ปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียนใหม่	29	19.46
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้ อย่างสม่ำเสมอ	12	33.33

จากตารางที่ 4.39 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 และไม่มี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24

การดำเนินการพัฒนา

การพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการโดยติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากรมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 53.02 รองลงมา คือ สสำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 51.68 และ จัดประชุมให้คำปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่บุคลากรเกี่ยวผลการปฏิบัติงานพบน้อยที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.94

เรื่องที่พัฒนา

ด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่องมีการพัฒนา พบว่า เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 79.19 รองลงมา คือ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 71.14 และจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบน้อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 44.97

ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร

ลักษณะของกิจกรรมพัฒนาบุคลากร พบว่า จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียน และร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียนมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 82.55 รองลงมา คือ ทัศนศึกษาดูงาน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอที่น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 4.40 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากร

บุคลากร	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากร		
- ไม่ประสบปัญหา	60	40.27
- ประสบปัญหา	89	59.73
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=89)		
- การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม	55	61.80
- หัวข้อกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการ	46	51.69
- ไม่มีระบบสอนแทนทำให้บ่อยครั้งไม่สามารถเข้ารับการอบรมได้	32	35.96
- กิจกรรมที่จัดให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง	27	30.34
- ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีหลากหลายทางเชื้อชาติ และวัฒนธรรมไทย จึงไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันได้	20	22.47

จากตารางที่ 4.40 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากร พบว่า ส่วนมากครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยประสบปัญหา จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 59.73 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.27

ปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากรของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คือ การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 61.80 รองลงมา คือ หัวข้อกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 51.69 และ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีหลากหลายทางเชื้อชาติ และ

วัฒนธรรมไทย จึงไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันได้น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22.47

ตารางที่ 4.41 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ		
- ไม่มี	13	7.80
- มี	153	92.20
ดำเนินการโดย	(n=153)	
- เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ	115	75.20
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	105	68.63
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดทำขึ้น	80	52.29
- ศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารการอบรมครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมจากโครงการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	86	56.21
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเอง	93	60.78

จากตารางที่ 4.41 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ส่วนมากครูมีการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 92.20 และไม่มี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80

การวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ดำเนินการโดยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 รองลงมา คือ ศึกษาวิเคราะห์ จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 68.63 และศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่ สถานศึกษาจัดทำขึ้นเองน้อยที่สุด จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 60.78

ตารางที่ 4.42 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ โรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
ปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	51	33.33
- ประสบปัญหา	102	66.67
ประสบปัญหาในเรื่อง		
- ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร	69	67.65
- ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	26	25.49
- ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	20	19.61
- เนื้อหาในเอกสารประกอบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยยากแก่การเข้าใจ	18	17.65
- ขาดความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	11	10.78

จากตารางที่ 4.42 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

ภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหา จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่สบปัญหา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 67.65 รองลงมา คือ ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.49 และขาดความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.78

ตารางที่ 4.43 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ (ต่อ)

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	10	6.02
- มี	156	93.98
จัดทำแผนการสอนโดย		
	(n=156)	
- ศึกษาและเลือกบทเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ	135	86.54
- จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และเหมาะสมผู้เรียน	117	75.00
- จัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมล่วงหน้าเป็นรายสัปดาห์/ รายเดือน	115	73.72
- วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน	109	69.87
- เตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	96	61.54

- จัดทำโครงการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าเป็นรายปี 69 44.23

จากตารางที่ 4.43 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากมีการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 93.98 และไม่มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.02

การดำเนินการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน พบว่า ศึกษาและเลือกบทเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในบริบทของโรงเรียนนานาชาติมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 86.54 รองลงมา คือ จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และเหมาะสมผู้เรียน จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และจัดทำโครงการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าเป็นรายปีน้อยที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 44.23

ตารางที่ 4.44 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
ปัญหาในการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	41	26.28
- ประสบปัญหา	115	73.72
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=115)		
- มีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรก ทำให้แผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่จัดทำไว้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด	81	70.43
- ขาดเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อศึกษาทำความเข้าใจ	52	45.22
- ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยปฏิบัติหน้าที่หลายด้าน ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนตามแผนที่วางไว้	41	35.65
- ขาดทักษะในการเลือกเนื้อหา กิจกรรม เทคนิคและวิธีการสอน	24	20.87

ภาษาและวัฒนธรรมไทย

- ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ไม่มีความรู้ด้านการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	8	6.96

จากตารางที่ 4.44 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหา จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 73.72

ปัญหาการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรก ทำให้แผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่จัดทำไว้ไม่เป็นไปตามที่กำหนดมากที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 70.43 รองลงมา คือ ขาดเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อศึกษาทำความเข้าใจ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 45.22 และไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ไม่มีความรู้ด้านการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.96

ตารางที่ 4.45 จำนวนและร้อยละของผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ(ต่อ)

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
แนวทางที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน		
- กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	135	81.33
- กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย	128	77.11
- กำหนดให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน	123	74.10
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลาย	122	73.49
- กำหนดให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	111	66.87
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ	111	66.87

ตารางที่ 4.45 จำนวนและร้อยละของผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ(ต่อ)

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
วิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน		
- การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และประเพณีไทย	149	89.76
- การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับหลักภาษาไทย	137	82.53
- การฝึกพูดภาษาไทยเป็นรายบุคคล	126	75.90
- การเล่นเกมที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร	126	75.90
- การท่องคำศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	116	69.88
- วิธีการสอนที่ใช้คือการดูวิดีโอ/ ฟังเทปบันทึกเสียงและพูดตามตัวอย่าง	111	66.87
- วิธีการสอนที่ใช้คือการร้องเพลงไทย	106	63.86
- วิธีการสอนที่ใช้คือการแสดงบทบาทสมมติ	102	61.45

จากตารางที่ 4.45 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนมีแนวทางที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมากที่สุด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 81.33 รองลงมา คือ กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 77.11 และกำหนดให้ตรงตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นแนวทางที่ใช้น้อยที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 66.87 เท่ากัน

วิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และ ประเพณีไทยเป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 89.76 รองลงมา คือ การทำแบบฝึกหัดหลักภาษาไทย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และ การสอนที่ใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีที่ใช้น้อยที่สุดจำนวน 102 คน คิดเป็น 61.45

ตารางที่ 4.46 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	43	25.90
- ประสบปัญหา	123	74.10
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=123)		
- นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	102	82.93
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ไม่หลากหลาย	51	41.46
- เนื้อหาวิชามากเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามแผนการสอน	38	30.89
- ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่หลายด้าน ทำให้เกิดปัญหาในการสอน	33	26.83
- ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	19	15.45
- ครูผู้สอนมีความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อย	14	11.38
- ขาดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ถ่ายทอดความรู้ไม่ชัดเจน	7	5.69
- ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ขาดเทคนิคและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	7	5.69

จากตารางที่ 4.46 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหา จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 74.10 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90

ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 74.10 รองลงมา คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ไม่หลากหลาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 41.46 และ ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ขาดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ถ่ายทอดความรู้ไม่ชัดเจน และ ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ขาดเทคนิคและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.69

ตารางที่ 4.47 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับสภาพเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้		
- วัดและประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบทดสอบ	152	91.57
- วัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง	136	81.93
- วัดและประเมินผลการเรียนจากการทดสอบปฏิบัติ	112	67.47
- วัดและประเมินผลการเรียนจากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย	108	65.06
- วัดและประเมินผลการเรียนด้วยแฟ้มสะสมงาน	97	58.43
- วัดและประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบประเมินผลงาน	85	51.20
เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ใช้แบบทดสอบแบบข้อเขียน	150	90.36
- ใช้แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน	134	80.72
- ใช้แบบทดสอบทักษะการเขียน	129	77.71
- ใช้แบบทดสอบทักษะการอ่าน	126	75.90
- ใช้แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยตามคำบอก	122	73.49
- ใช้แบบทดสอบปฏิบัติ	122	73.49
- ใช้แบบทดสอบทักษะการพูด	121	72.89
- ใช้แบบทดสอบทักษะการฟัง	113	68.07
- ใช้แบบทดสอบเติม/ เลือกคำศัพท์ภาษาไทย	112	67.47
- ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม	103	62.05
- ใช้แบบทดสอบเสียงอ่านภาษาไทย	89	53.61

- ใช้แบบสัมภาษณ์	67	40.36
ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล		
- ประเมินผลระหว่างเรียน	129	77.71
- ประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีการศึกษา	129	77.71
- ประเมินผลเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ใดการเรียนรู้หนึ่ง	121	72.89
- ประเมินผลก่อนเรียนด้านความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน	108	65.06
- ประเมินผลก่อนเรียนด้านความรู้ในเรื่องที่จะเรียน	68	40.96

จากตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับสภาพเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยพบว่า ครูผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบมากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 91.57 รองลงมา คือ วัดและประเมินผลตามสภาพจริง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 81.93 และ การวัดและประเมินผลโดยใช้แบบประเมินผลงานเป็นวิธีที่ใช้น้อยที่สุด จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยพบว่า ใช้แบบทดสอบข้อเขียนมากที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 90.36 รองลงมา คือ ใช้แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 80.72 และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้น้อยที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็น 40.36

ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

ช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากมีการประเมินผลระหว่างเรียนและ ประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีการศึกษา มากที่สุด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 77.71 เท่ากัน รองลงมา คือ ประเมินผลเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ใดการเรียนรู้หนึ่ง จำนวน 121

คน คิดเป็น 72.89 และ ประเมินผลกำกรเรียนด้านความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียน พบน้อยที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.96

ตารางที่ 4.48 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
ปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียน		
หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	53	31.93
- ประสบปัญหา	113	68.07
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=113)		
- ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นไปด้วยความลำบาก	92	81.42
- ไม่สามารถวัดผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้	47	41.59
- ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	43	38.05
- เอกสารและคู่มือเพื่อศึกษาค้นคว้าเพื่อวัดผลและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีไม่เพียงพอ	40	35.40
- ไม่สามารถออกข้อสอบเพื่อทดสอบทักษะความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ทุกทักษะ	31	27.43
- ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	28	24.78
- ขาดทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	20	17.70

จากตารางที่ 4.48 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า

ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหา จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 68.07 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93

ปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นไปด้วยความลำบากมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 81.42 รองลงมาคือ ไม่สามารถวัดผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 41.59 และขาดทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นปัญหาที่พบน้อยที่สุดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ(ต่อ)

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	1	0.60
- มี	165	99.40
ดำเนินการโดย (n=165)		
- จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าตามเนื้อหาบทเรียน	147	89.09
- ผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง	130	78.79
- ร่วมกับผู้เรียนจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยจากวัสดุที่หาได้ง่าย	78	47.27
- จัดเตรียมนักเรียนให้คุ้นเคยกับสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	73	44.24
ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการสอน		
- สื่อ-รูปภาพ	155	93.94
- สื่อ-ใบงาน/ ใบความรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	137	83.03
- สื่อ-บัตรคำศัพท์/ แถบประโยคภาษาไทย	133	80.61
- สื่อ-ป้ายแสดงสาระความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาไทย	109	66.06

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ(ต่อ)

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
- สื่อ-เพลงไทย	108	65.45
- สื่อ-เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย	98	59.39
- สื่อ-หุ่นนิ้ว/ หุ่นมือ	47	28.48
- สื่อ-โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)	38	23.03
ความถี่ในการใช้สื่อการสอน		
- ตามที่กำหนดในบทเรียน	101	61.21
- ทุกครั้ง	61	36.97
- ใช้น้อยมาก	3	36.97

ตารางที่ 4.49 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติพบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากมีการใช้สื่อการเรียนการสอนจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 99.40 และไม่มี จำนวน 1 คน คิดเป็น 0.60

การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการโดยจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าตามเนื้อหาบทเรียน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 89.09 รองลงมา คือ ผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 78.79 และ จัดเตรียมนักเรียนให้คุ้นเคยกับสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) พบน้อยที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 44.24

ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่นำมาใช้การสอน

ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยนำมาใช้มากที่สุด คือ สื่อ-รูปภาพ จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 93.94 รองลงมา คือ สื่อ-ใบงาน/ ใบความรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 137 คน คิดเป็น

ร้อยละ 83.03 และสื่อ-โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เป็นสื่อที่นำมาใช้น้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็น 23.03

ความถี่ในการใช้สื่อการสอน

ความถี่ในการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการใช้สื่อตามที่บทเรียนกำหนดมากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 61.21 รองลงมา คือ ใช้สื่อการสอนทุกครั้ง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.97 และ ใช้สื่อการสอนน้อยมาก พบน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็น 36.97

ตารางที่ 4.50 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อในการหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=165)	ร้อยละ
ปัญหาในการใช้สื่อการสอนในหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	46	27.88
- ประสบปัญหา	119	72.12
ประสบปัญหาในเรื่อง		
	(n=119)	
- สื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ	91	76.47
- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีอยู่ไม่ตรงตามความต้องการ	65	54.62
- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรฯไม่เพียงพอ	56	47.06
- ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	39	32.77
- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิดมีราคาสูง ทำให้ไม่ยกนำมาใช้	26	21.85
- ขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	10	8.40
- ขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	10	8.40

จากตารางที่ 4.50 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อในการหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการสื่อการสอน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 72.12 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.88

ปัญหาการใช้สื่อในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน พบว่า ปัญหาที่พบบ่อยที่สุด คือ สื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 รองมา คือ สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีอยู่ไม่ตรงตามความต้องการ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 54.62 ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40

ตารางที่ 4.51 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=166)	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่มี	14	8.43
- มี	152	91.57
ดำเนินการโดย	(n=152)	
- จัดกิจกรรมวันวิชาการ/วันสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ของไทย	127	83.55
- จัดกิจกรรมทัศนศึกษาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย	98	64.47
- การจัดนิทรรศการประกวดผลงาน เช่น การคัดลายมืออักษรไทย การเขียนเรียงความภาษาไทย	65	42.76
- จัดชุมนุมหรือชมรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	54	35.53
- จัดการแข่งขันความรู้ความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียน	33	21.71
- จัดส่งนักเรียนออกไปความรู้ความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย	32	21.05
- ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องส่งนักเรียนออกไปฝึกทักษะเพิ่มเติม	23	15.13

จากตารางที่ 4.51 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 152 คน คิดเป็น ร้อยละ 91.57 และ ไม่มี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.43

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน พบว่า มีการดำเนินการโดย จัดกิจกรรมวันวิชาการหรือวันสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ของไทยมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 83.55 รองลงมา คือ จัดกิจกรรมทัศนศึกษาเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมไทย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 64.47 และ ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องส่งนักเรียนออกไปฝึกทักษะเพิ่มเติมเป็นกิจกรรมที่พบน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็น 15.13

ตารางที่ 4.52 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรและการสอน	จำนวน (n=152)	ร้อยละ
ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย		
- ไม่ประสบปัญหา	28	18.42
- ประสบปัญหา	124	81.58
ประสบปัญหาในเรื่อง (n=124)		
- ระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีจำกัด	82	66.13
- มีภาระงานมาก ทำให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยทำได้ไม่เต็มที่	73	58.87
- ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย	66	53.23
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง	58	46.77
- ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร	55	44.35
- ขาดความร่วมมือจากนักเรียน	47	37.90
- ขาดความร่วมมือจากครูผู้สอน	43	34.68
- ขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ	26	20.97
- ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ	19	15.32

จากตารางที่ 4.52 แสดงจำนวนและร้อยละของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเกี่ยวกับปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนมากประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 81.58 และไม่ประสบปัญหา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42

ปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีจำกัด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 66.13 รองลงมา คือ มีภาระงานมาก ทำให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยทำได้ไม่เต็มที่ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 58.87 ปัญหาที่พบน้อยที่สุด คือ ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.32

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของ ซึ่งมีสาระสำคัญในการนำเสนอตามลำดับดังนี้ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 36- 40 ปี มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วง 1-5 ปี ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

2.1 นโยบายและการวางแผน

นโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

สภาพการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่าผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยใช้หลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้รับผิดชอบกำหนดนโยบายสนับสนุนภาษาและวัฒนธรรมไทย คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย การกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ โรงเรียนมีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคลากรแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบโดยประชุมชี้แจงแก่บุคลากร

ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนขาดขาดการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก และ ขาดการตรวจสอบและการประเมินระหว่างการทำงาน

สภาพการวางแผนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่าโรงเรียนมีการจัดวางแผนงานประจำปี ซึ่งมีการเตรียมการวางแผนโดยศึกษาจากนโยบายและเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน คือ ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคน มีขั้นตอนในการวางแผนโดยทบทวนนโยบายของโรงเรียนและวิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบัน ลักษณะของการดำเนินการปฏิบัติตามแผน พบว่า มีการประชุมชี้แจงให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทราบและโรงเรียนได้มีการประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ปัญหาที่พบในการวางแผน คือ การปฏิบัติต่างแผนงานโรงเรียนขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ

2.2 บุคลากร

การบริหารบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่ามีโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มีการดำเนินการดังนี้

การวางแผนบุคลากร

การวางแผนบุคลากร พบว่า โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีวางแผนบุคลากรโดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยพิจารณาจากกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน คุณวุฒิ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน

ปัญหาที่พบในการวางแผน คือ อัตรากำลังคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับกับจำนวนนักเรียน

การสรรหามบุคลากร

การสรรหามบุคลากร พบว่า มีเกณฑ์ในสรรหาโดยพิจารณาจากบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถตรงสายงาน

ปัญหาที่พบในการสรรหามบุคลากร คือ ไม่สามารถหามบุคลากรได้ตรงกับสายงานในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

การพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร พบว่า โรงเรียนมีการสำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่า ต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด โรงเรียนนานาชาติขนาดใหญ่มีการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่องเทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากรส่วนเป็นการจัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ซึ่งในรอบปีที่ผ่านมาโรงเรียนนานาชาติขนาดใหญ่ได้มีการส่งบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไปร่วมอบรมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก

ปัญหาที่พบในการพัฒนาบุคลากร คือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม

การธำรงรักษาบุคลากร

การธำรงรักษาบุคลากร โรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น

ปัญหาที่พบในการธำรงรักษาบุคลากร พบว่า โรงเรียนไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนในการทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ

2.3 หลักสูตรและการสอน

สภาพการบริหารหลักสูตรและการสอน ในภาพรวม มีดังนี้

หลักสูตร

ผู้บริหารมีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งดำเนินการโดยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ มีการส่งเสริมครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดย จัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆที่เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดย สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกการศึกษา ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

โดยเชื่อมโยงชั้นเรียน ปรีกษา พุดคย และเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มีการประเมินการใช้หลักสูตรโดยให้ครูผู้สอนสรุปประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเมื่อสิ้นปีการศึกษา

ปัญหาการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร ขาดผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ในการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย การเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ขาดการสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและขาดการสำรวจสรรหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้การอบรมครู และการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่า มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย ที่สำคัญในแต่ละปี

ปัญหาที่พบ คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า ไม่สามารถจัดเวลาดำเนินกับกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอน

การจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยจัดตามความรู้ความสามารถของและประสบการณ์ของครูผู้สอน มีแนวปฏิบัติการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลา

ปัญหาที่พบ คือ ในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารไม่สามารถจัดครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษา ส่วนในเรื่องการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาและไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนด

วัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้

ปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของของ ผู้บริหาร พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถวัดผลและประเมินผลหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลาย

สื่อการเรียนการสอน

การจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ รวม พบว่า โรงเรียนนานาชาติมีการจัดสื่อการเรียนการสอนโดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง

ปัญหาที่ในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้บริหาร พบว่า ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากมีภาระงานสอนมาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิสถุศาสตรระดับปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทยมากที่สุด มีประสบการณ์การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยอยู่ในช่วง 1-5 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

2.1 นโยบายและการวางแผน

นโยบาย

สภาพการบริหารนโยบายและการวางแผน โดยรวมพบว่า โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบโดยประชุมชี้แจงแก่บุคลากรในโรงเรียน

ปัญหาที่พบในการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คือ ผู้ปกครองและผู้บริหารต่างชาติไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย

การวางแผน

โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการเตรียมการเพื่อการวางแผนโดยศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนนานาชาติตามกฎหมาย ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

ปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงานของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยพบว่า ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ

2.2 บุคลากร

การบริหารบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ในภาพรวม พบว่า โรงเรียนส่วนมากมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ดำเนินการโดยติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากร เรื่องของการพัฒนาบุคลากร คือ เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย และลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร คือ จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียน

ปัญหาที่พบคือ การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม

2.3 หลักสูตรและการสอน

สภาพการบริหารหลักสูตรและการสอน มีดังนี้

หลักสูตร

การวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนมีการดำเนินการโดยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ปัญหาที่พบ คือ ในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน พบว่า มีการดำเนินการโดย จัดกิจกรรมวันวิชาการหรือวันสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ของไทย

ปัญหาที่พบ คือ ระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีจำกัด

การจัดการเรียนการสอน

มีการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยศึกษาและเลือกบทเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ

ปัญหาที่พบ คือ มีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรก ทำให้แผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่จัดทำไว้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนมีแนวทางที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีวิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และ ประเพณีไทย

ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ ส่วนมากมีการประเมินผลระหว่างเรียน และ ประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีการศึกษา

ปัญหาที่พบ คือ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นไปด้วยความลำบาก

สื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการโดยจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าตามเนื้อหาบทเรียน ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ คือ สื่อ-รูปภาพ และมีการใช้สื่อตามที่บทเรียนกำหนด

ปัญหาที่พบคือ สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอสรุปผลการวิจัยในภาพรวมที่ได้จากแบบสอบถามของผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยและครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 36- 40 ปี มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วง 1-5 ปี ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท

ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีวุฒิสูงสุดระดับปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทยมากที่สุด มีประสบการณ์การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยอยู่ในช่วง 1-5 ปี

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

2.1 นโยบายและการวางแผน

นโยบาย

สภาพการบริหารนโยบายโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่าผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยใช้หลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคลากรแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบโดยประชุมชี้แจงแก่บุคลากร

ปัญหาที่พบในการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ในภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองและผู้บริหารต่างชาติไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย การปฏิบัติต่างแผนงานโรงเรียนขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ

การวางแผน

สภาพการวางแผนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่าโรงเรียนมีการจัดวางแผนงานประจำปี ซึ่งมีการเตรียมการวางแผนโดยศึกษาจากนโยบายและเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน คือ ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคน มีขั้นตอนในการวางแผนโดยทบทวนนโยบายของโรงเรียนและวิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบัน ลักษณะของการดำเนินการปฏิบัติตามแผน พบว่า มีการประชุมชี้แจงให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและโรงเรียนได้มีการประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ปัญหาการวางแผน ในภาพรวมพบว่า การปฏิบัติต่างแผนงานโรงเรียนขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ

2.2 บุคลากร

ผลการวิจัยในภาพรวม พบว่า โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีวางแผนบุคลากรโดยมีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยพิจารณาจากกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน คุณวุฒิ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน มีเกณฑ์ในสรรหาโดยพิจารณาจากบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถตรงสายงาน โรงเรียนส่วนมากมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากร

ในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากร เรื่องของการพัฒนาบุคลากร คือ เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย และ ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากร คือ จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับ หน่วยงานนอกโรงเรียน และมีการส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้ อย่างราบรื่น

ปัญหาด้านบุคลากรในภาพรวมพบว่า อัตรากำลังคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับกับจำนวนนักเรียน ไม่สามารถหาบุคลากรได้ตรงกับสายงานในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย

2.3 หลักสูตรและการสอน

ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า ผู้บริหารมีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติซึ่งดำเนินการโดยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า มีการดำเนินการโดย จัดกิจกรรมวันวิชาการหรือวันสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ของไทย มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยจัดตามความรู้ความสามารถของและประสบการณ์ของครูผู้สอน มีแนวทางที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีวิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และ ประเพณีไทย ผู้บริหารส่วนใหญ่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้มีการจัดสื่อการเรียนการสอนโดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง

ปัญหาหลักสูตรและการสอน ผลการวิจัยในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตร ระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีจำกัดและ ไม่สามารถจัดเวลาดำเนินกับกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม ไม่สามารถจัดครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษา ส่วนในเรื่องการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาและไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนด นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่สามารถวัดผลและประเมินผลหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลาย

ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากมีภาระงานสอนมากและสื่อที่ใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

นโยบายและการวางแผน

สภาพนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยยึดหลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายคือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย การกำหนดนโยบายเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประชุม รอดประเสริฐ (2543:18-19) ที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนโยบายที่พึงประสงค์ไว้ว่า ควรให้มีความสอดคล้องกับปัจจัยภายนอกองค์การ คือ จะต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ของสังคมโดยส่วนรวมจึงนับว่านโยบายของโรงเรียนนานาชาตินี้เป็นนโยบายที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โรงเรียนมีการแจ้งนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบ ผู้วิจัยเห็นว่า การแจ้งนโยบายให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานนั้นประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Western Association of School and College(2003) ได้ให้ความสำคัญของ นโยบายต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนและเป็นส่วนที่ช่วยสนับสนุนให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ และผู้บริหารต้องเป็นผู้ดำเนินการชี้แจงนโยบายให้แก่บุคลากรซึ่งตรงกับผลวิจัยของ Peacock (2001) ที่พบว่าการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ครูในการสอนภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารจึงต้องทำเป็นนโยบายแสดงให้เห็นความสำคัญดังกล่าว

ปัญหาที่พบ คือ ขาดการตรวจสอบและการประเมินระหว่างการทำงาน ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากผู้บริหารมีการชี้แจงนโยบายเพื่อเพื่อบุคลากรปฏิบัติตามแล้ว การดำเนินการตามนโยบายจะมีประสิทธิภาพและเป็นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้บริหารควรมีความคุม ตรวจสอบ ระหว่างการทำงานเพื่อเป็นการแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ปฏิบัติงาน ดังที่ Western Association of

School and College(2003) กล่าวว่า เมื่อผู้บริหารเป็นผู้ที่ชี้แจงให้แก่บุคลากรทราบแล้ว ผู้บริหารต้องกำกับ และติดตามผลที่ได้ระหว่างการทำงาน นอกจากนี้ในการปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ผู้บริหารชาวต่างชาติและผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยตามที่กระทรวงกำหนดเท่านั้นโดยไม่ได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ควรอธิบาย และ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ชัดเจนแก่ผู้บริหารชาวต่างชาติได้เข้าใจ เพื่อจะได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารต่างชาติในการดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ดังที่ งานวิจัยของ บัทมา นาคสนธิ (2540:134) ได้กล่าวว่า ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับโรงเรียนต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านการศึกษาและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กันไปด้วย เพื่ออธิบายและทำงานร่วมกับผู้บริหารและคณะครูชาวต่างชาติในโรงเรียนได้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่าหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรของโรงเรียน และได้รับการสนับสนุนต่างๆจากผู้บริหารและบุคลากรอื่นๆในโรงเรียนต่อไป

สภาพการวางแผนงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า โรงเรียนมีการจัดวางแผนงานประจำปีสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ซึ่งสอดคล้องแนวคิดกับการกำหนดประเภทของแผนการปฏิบัติงานของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์(2549:109) ที่กล่าวถึงประเภทของแผนการศึกษาว่ามี 3 ประเภทคือ มีแผนระยะ 5 ปี แผนพัฒนาประจำปี (ระยะ 1 ปี) แผนปฏิบัติการประจำปี (ระยะ 1 ปี) อีกทั้งมีขั้นตอนในการวางแผนโดยมีการทบทวนนโยบายของโรงเรียนและวิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบัน ลักษณะของการดำเนินการปฏิบัติตามแผน พบว่า มีการประชุมชี้แจงให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทราบและโรงเรียนได้มีการประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังที่ ชญาพิมพ์ อูสาโห (2551) ที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนว่า กระบวนการวางแผนว่าต้อง มีการสร้างแผน ปฏิบัติตามแผนและมีการติดตามประเมินผล

ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย ควรกำหนดให้ มีการประชุมให้คำปรึกษา และสังเกตการปฏิบัติงานของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามแผนงานที่ไว้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับชญาพิมพ์ อูสาโห(2551) ได้กล่าวว่า การนำแผนที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติจริงต้องมีการนิเทศ ช่วยเหลือแนะนำการปฏิบัติงาน มีวิธีการติดตาม ควบคุมตรวจสอบงานตามโครงการ

บุคลากร

การวางแผนบุคลากร

สภาพการวางแผนบุคลากร จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนบุคลากรโดย ผู้อำนวยการโรงเรียน มีการพิจารณาจากกำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตามคุณวุฒิ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน สอดคล้องกับ ภารดี อินันต์นารี(2551:298) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการวางแผนกำลังคนว่า ต้องมีการวิเคราะห์ภารกิจ และประเมินสภาพ ความต้องการกำลังคน พิจารณาถึงภาระงาน จำนวนคน กับภารกิจของสถานศึกษา

ปัญหาที่พบในการวางแผนบุคลากร คือ อัตรากำลังคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องการเปรียบเทียบจำนวนบุคลากรที่ทำ การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ (สำนักงานบริหาร คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551) พบว่า บุคลากรที่ทำ การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียน

การสรรหามบุคลากร

สภาพการสรรหามบุคลากร จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนได้มีเกณฑ์การสรรหามบุคลากร โดยสรรหามบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ ความสามารถตรงสายงาน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถมานั้น โรงเรียนควรมีวิธีดำเนินการการสรรหามบุคลากรที่เหมาะสม น่าสนใจ เพื่อที่จะดึงดูดผู้ที่มีความสามารถสูงสนใจเข้ารับการสรรหา ดังที่ ยงยุทธ เกษสาคร (2546:33-34) กล่าวว่า วิธีดำเนินการที่จะให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะกับตำแหน่งงาน อาจจะใช้วิธีการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก หรือสอบแข่งขันก็ได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงาน ซึ่งการ สรรหาและคัดเลือกบุคลากร จัดเป็นกระบวนการจูงใจให้คนที่มีความรู้ความสามารถสูงสนใจที่จะ เข้ามาสู่องค์การ

ปัญหาที่พบในการสรรหามบุคลากร คือ ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่สามารถหาบุคลากรตรงตาม สายงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิดา ปกป้อง(2545:145) ที่กล่าว โรงเรียนนานาชาติ หลายโรง โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่มีการคัดเลือกครูภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยพิจารณาจาก ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความสามารถในด้านการสอนหรือ ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมไทยรองลงมา ผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเช่น มหาวิทยาลัย สถาบันฝึกหัดครู ควรมีการผลิตครูสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน นานาชาติโดยตรง หรือถ้าหากโรงเรียนนานาชาติไม่สามารถหาบุคลากรได้ตรงตามสายงาน ก็ควร จะนำบุคลากรเหล่านั้นมาเข้ารับการอบรมพัฒนา ดังที่ Castetter (2000:176) ได้ให้กล่าวถึง

วัตถุประสงค์ในการพัฒนา คือ เพื่อความสำเร็จในตำแหน่งหน้าที่ เพื่อเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ และเพื่อพัฒนาวิชาชีพ

การพัฒนาบุคลากร

สภาพการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยเน้นพัฒนาในเรื่องเทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย ลักษณะกิจกรรมพัฒนาบุคลากรส่วนเป็นการจัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ซึ่งในรอบปีที่ผ่านมาโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่ได้มีการส่งบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไปร่วมอบรมสัมมนากับหน่วยงานภายนอก สอดคล้องกับประยูรศักดิ์ มงคลประสิทธิ์ (2540: 65-66) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร 9 กิจกรรม ได้แก่ ภาปฐมนิเทศฝึกอบรม การนิเทศภายใน ประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการ การหมุนเวียนสับเปลี่ยน หน้าที่ ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ผู้วิจัยเห็นว่านอกการพัฒนาโรงเรียนโดยมีการจัดกิจกรรมต่างๆแล้วให้แก่บุคลากรแล้ว ผู้บริหารสามารถดำเนินการพัฒนาบุคลากรโดยจัดแหล่งเรียนรู้ที่ครูสามารถพัฒนาตนเองได้ตลอดเวลา เช่น จัดให้มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้บุคลากรสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ดังที่วิลาบ ดีเสมอ (2548:34) ที่มีการกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ว่าควรมีจัดแหล่งเรียนรู้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้โรงเรียนมีการดำเนินการพัฒนาบุคลากรโดยสำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พยอม วงศ์สารศรี (2544: 146) ได้ให้ความหมายของการพัฒนา ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือที่เรียกว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์(Human Resource Development) ไว้ว่า หมายถึง การดำเนินการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบให้มีคุณภาพ ประสพผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจแก่องค์การ

การธำรงรักษา

สภาพการธำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ได้มีการธำรงรักษาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2549:53) กล่าวว่า เมื่อบุคลากรเข้ามาทำงานแล้วเราจะทำอย่างไรให้เขาอยู่กับเราในโรงเรียนได้นานๆ ไม่หนึ่งงานและทำงานด้วยความเต็มใจตามกำลังความสามารถของเขา วิธีการจูงใจบุคลากรเป็นวิธีหนึ่งที่เป็นการธำรงรักษาของบุคลากร เนื่องจากบรรยากาศการทำงานของ

โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่มีบุคลากรจากต่างวัฒนธรรมเข้ามาทำงานร่วมกัน ดังนั้นการที่ผู้บริหารโรงเรียนมีส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่นจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและควรมีการดำเนินการต่อไปเพื่อให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน รับผิดชอบกับงานที่ปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่พบในการธำรงรักษา คือ โรงเรียนไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนในการทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารควรมีวิธีการจูงใจบุคลากรในลักษณะอื่นๆ แทน เช่น ให้ออกาสบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างกว้างขวาง ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551:24) กล่าวว่า การให้ออกาสบุคลากรมีโอกาสร่วมงานจะช่วยให้รู้สึกว่าคุณค่ามีความสำคัญต่อหน่วยงาน ทุกคนต้องการเกียรติ เมื่อผู้อื่นให้เกียรติเรา เราก็จะมีแรงมีกำลังใจในการทำงาน

การบริหารหลักสูตรและการสอน

หลักสูตร

สภาพการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารมีการวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยจัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆที่เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเห็นความสำคัญของหลักสูตร เมื่อผู้บริหารสามารถวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรที่โรงเรียนใช้ได้เป็นได้เป็นอย่างดีแล้ว ผู้บริหารจะสามารถแนะนำและช่วยเหลือครูให้จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ อุทัย บุญประเสริฐ (2540:38-40) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับสาระสำคัญของหลักสูตรอย่างแน่ชัด ในเรื่องของหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง มวลประสบการณ์ต่างๆ เพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือครูให้ได้ใช้และปฏิบัติตามหลักสูตรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ปัญหาที่พบในกาวิเคราะห์หลักสูตร เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารควรมีการจัดเวลาให้เหมาะสม เช่น มีการจัดประชุม ปรึกษาหารือกันร่วมกันเนื่องจากบางครั้งการวิเคราะห์หลักสูตรนั้นต้องอาศัยการทำงานร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และเพื่อช่วยทำให้การวิเคราะห์หลักสูตรนั้นประสบความสำเร็จ

มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์(2551:107) ที่กล่าวว่า ผู้บริหาร ต้องจัดสร้างระบบการทำงานเป็นทีมที่เน้นการมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือเมื่อประสบปัญหาในการดำเนินการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและมีการประเมินผลปรับเปลี่ยนตลอดเวลา มีการวิเคราะห์หลักสูตรและตรวจสอบทบทวนการทำหลักสูตร

สภาพการเตรียมบุคลากรเพื่อใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารมีการคัดเลือกครูเข้ารับการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากครูหรือผู้สอนนับได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะ ทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้นำเอาหลักสูตรไปใช้ใน ห้องเรียนกับผู้เรียนจริง ๆ ดังที่ธีระ รุญเจริญ (2550: 324-325) ได้ให้แนวคิดว่าการที่จะนำ หลักสูตรไปใช้ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูให้พร้อมทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในการใช้หลักสูตร เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อสร้าง ความเข้าใจ ในเรื่องนโยบาย จุดมุ่งหมายของการศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างรูปแบบ และ ข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตร

ปัญหาที่พบในการเตรียมบุคลากร คือ ขาดการสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยและขาดการสำรวจสรรหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้การอบรมครู ผู้วิจัยเห็นว่าคุณสมบัติของบุคลากรเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึง เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ของครูผู้สอนในงานวิจัยนี้ พบว่า ครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยส่วนใหญ่ไม่ได้มีวุฒิสาสา ตรงตามสายงาน ทำให้ความสามารถในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ได้ดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลวิจัยของปัทมา นาคสนธิ์(2540:134) พบว่า บุคลากรที่คัดเลือกมาไทยเป็นครู ภาษาไม่ได้มีความรู้ความสามารถในด้านการศึกษา ดังนั้นครูภาษาไทยจำนวนหนึ่งสอนเด็กไทย ในโรงเรียนนานาชาติโดยอาศัย ปรัชญา แนวคิด และแนวการสอนที่อิงหลักสูตรประถมศึกษา กระทรวงศึกษาศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ครูและผู้ปกครองคุ้นเคย โดยมีได้ตระหนักว่าหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่ครูใช้นั้นแตกต่างจากสิ่งที่เด็กได้รับจากหลักสูตรปกติโดยสิ้นเชิง การ เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยในลักษณะที่แตกต่างจากการเรียนวิชาอื่นนี้เป็นอย่างมาก ส่งผลให้ เด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติจำนวนมาก เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาและ วัฒนธรรมไทย ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอน เข้ารับอบรม สัมมนา เชิงปฏิบัติการ เพื่อมีความเข้าใจในหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยที่เหมาะสมกับโรงเรียนนานาชาติมากขึ้น

สภาพการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่า มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย ที่ สำคัญในแต่ละปี ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาที่ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม ประเพณีของไทยนั้น ไม่ใช่เกิดจาก

การเรียนรู้จากบทเรียนเท่านั้น แต่ผู้เรียนควรมีโอกาสได้สัมผัสประสบการณ์ด้วยตนเองเพื่อเป็นเรียนรู้ และเข้าถึงวัฒนธรรมไทยไดอน่างแท้จริง ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์(2549:56) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้จัดและทำเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำกิจกรรมนักเรียนที่ความสำคัญมากเพราะจะช่วยเสริมให้เด็กพัฒนาบุคลิกภาพและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการฝึกฝนตนเองในด้านต่างๆที่หลักสูตรการสอนธรรมดาอาจเกิดขึ้นได้

ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ ไม่สามารถจัดเวลาดำเนินกับกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสมและระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีจำกัด ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมใดๆก็ตาม ผู้บริหารและครูควรคำนึงเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้นได้ ดังที่ ผุสดี ตรงต่อการ (2546:86 อ้างถึงใน Middleton 1960:236-237) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของกิจกรรม เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียนและควรให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ

สภาพการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยเยี่ยมชั้นเรียน ปรีक्षा พุดคุย และเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย แสดงให้เห็นผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนิเทศ ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นสิ่งดีที่ผู้บริหาร ให้ความสำคัญกับการนิเทศ มีการเยี่ยมชั้นเรียน ให้คำปรึกษา เพราะว่าการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถไขหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ดังที่สุนีย์ ภูพันธ์(2546:227-238) ได้ให้ความสำคัญกับการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ว่าในระหว่างการใช้หลักสูตรจะต้องมีการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาว่าได้ดำเนินการถูกต้อง มีปัญหาใดเกิดขึ้นหรือไม่ หากมีปัญหาก็ได้หาทางแก้ไขและให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูผู้ใช้หลักสูตร เพื่อให้ครูดำเนินการใช้หลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการนิเทศการใช้หลักสูตรหรือการนิเทศการสอนต้องคำนึงถึงหลักสำคัญของการนิเทศว่า เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ

การจัดการเรียนการสอน

สภาพการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวมพบว่า ผู้บริหารมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติโดยจัดตามความรู้ความสามารถของและประสบการณ์ของครูผู้สอน ผู้วิจัยเห็นด้วยกับแนวปฏิบัติดังกล่าว เนื่องจากความรู้ความสามารถของครูผู้สอนนั้นมีความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน ดังที่ปรีษาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 156-157) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอน ควรพิจารณาตามความเหมาะสมและถูกต้อง ควรมีการสำรวจคุณสมบัติของครูอาจารย์ เช่นวุฒิ

ประสบการณ์ ความชำนาญในการสอนของแต่ละวิชา สำหรับแนวปฏิบัติการจัดตารางสอน หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 : 38-39) ได้ให้แนวทางกระบวนการในการปฏิบัติงานวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารต้องมีการไว้ตรวจสอบการจัดตารางสอนให้เหมาะสมกับเวลาและสอดคล้องกับอัตราเวลาเรียนในหลักสูตร ทุกกลุ่มสาระ ทุกชั้นเรียน และให้มีตารางสอนรวมของสถานศึกษาด้วย

ปัญหาที่พบ คือ ในเรื่องการจัดตารางสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ พบว่า คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลาและไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนดซึ่งแสดงให้เห็นว่านโยบายของโรงเรียนนานาชาติไม่เห็นความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเท่าที่ควร ไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการปลูกฝังความเป็นไทยแก่เด็กไทยที่จะเติบโตและยังคงใช้ชีวิตอยู่ในสังคมไทยต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนนานาชาติควรให้ความสำคัญในการสร้างประสบการณ์ต่างๆที่ปลูกฝังความเป็นไทยให้แก่เด็กไทย ดังที่ สมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย (2544) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2551) ได้เสนอบทบาทของโรงเรียนนานาชาติต่อนักเรียนไทยไว้ เช่น จัดให้มีการเรียนการสอนแก่เด็กไทย 5 คาบ ต่อ สัปดาห์ โดยกำหนด 1 คาบเรียน เท่ากับ 50 นาที หรือจัดการแสดงความสามารถต่างๆที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เด็กเข้าใจถึงวิถีชีวิตของไทยมากขึ้น

สภาพการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยศึกษาและเลือกบทเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ (2547: 53-56) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน ซึ่งรูปแบบโดยทั่วไปที่ใช้กันอยู่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน คือ จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ (เนื้อหาและกระบวนการ) กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล ผู้สอนสามารถกำหนดแบบอย่างใดก็ได้ ขอแต่เพียงให้มีสาระสำคัญที่จะทำให้รู้ว่าการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้รายวิชานั้นๆจะต้องเตรียมการอะไร และจะดำเนินการอย่างไรซึ่งถ้าการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดี จะช่วยให้การเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนมีแนวทางที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตร ภาษาและวัฒนธรรมไทย มีวิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และ ประเพณีไทย

ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอนใน โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของพิไลลักษณ์ หมั่นวงศ์ (2549) พบว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู เป็นไปด้วยความลำบาก จากปัญหาดังกล่าว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจต้อง แยกกลุ่มเมื่อมีการสอนเนื้อหาภาษา และรวมกันเมื่อเป็นเนื้อหาทางวัฒนธรรม(สุทธิดา ปกป้อง, 2545:141)

สื่อการเรียนการสอน

สภาพการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เชื่อมต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ รวม พบว่า โรงเรียนนานาชาติมีการจัดสื่อการเรียนการสอนโดย สนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เองทำให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับโรงเรียนนานาชาติ มีการดำเนินการโดยจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าตามเนื้อหาบทเรียน ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ คือ สื่อ-รูปภาพ และมีการใช้สื่อตามที่บทเรียนกำหนด

ปัญหาที่พบ คือ สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ ผลงานวิจัยสอดคล้องกับผลการประเมินของสำนักงานการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายนอก(ศรินทร วิหะศิรินันท์, 2552)กล่าวว่า โรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่ไม่สามารถ จัดหาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติได้ ซึ่งปัญหานี้ไม่ได้เกิดจากการขาดงบประมาณแต่เป็นเพราะสื่อการสอนที่ขายตามท้องตลาดไม่ได้เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เช่น นักเรียนในโรงเรียนนานาชาติถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้หนังสือแบบเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่เหมาะสมกับวัย ทำให้ไม่เป็นที่น่าสนใจ ดังนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการที่ผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาเองนั้นน่าจะเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติดังที่วินดา (นิมเสมอ) จึงประสิทธิ์ (2533: 24) ได้กล่าวไว้ถึงการจัดหาสื่อ ว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใช้เอง เพื่อเป็นการประหยัดเพราะ

สามารถใช้วัสดุท้องถิ่น วัสดุเหลือใช้ วัสดุราคาถูก มาผลิตเป็นสื่อการสอนได้ ทั้งยังสามารถผลิตได้ตรงตาม ความต้องการของผู้ใช้ได้มากที่สุด และสื่อการสอนบางชนิดไม่มีขายตามท้องตลาด

วัดและประเมินผล

สภาพการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ดำเนินการโดยมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ วิธีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบ ส่วนมากมีการประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีการศึกษา ดังที่ รุ่งชัชดาพร เวระชาติ(2550: 99-100) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารมีหน้าที่ส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนวัดผล และประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผล คือ การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลหลังเรียน

ปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย พบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถวัดผลและประเมินผลหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลาย และความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นไปด้วยความลำบาก ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ สุทธิดา ปกป้อง (2545:141) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติมีความยากลำบาก เนื่องจากนักเรียนคณะทั้งความสามารถและเชื้อชาติ ดังนั้นการประเมินผลอาจต้องทำโดยประเมินตามความรู้ความสามารถเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ ผู้วิจัยมีความเห็นว่ามีข้อมูลน่าสนใจซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ เพื่อให้การบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติมีคุณภาพสูงขึ้นซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารต่างชาติและผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบายให้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเร่งให้มีการสร้างความตระหนักในความสำคัญของโปรแกรมนี้แก่ผู้บริหารต่างชาติรวมทั้งผู้ปกครองด้วยเพื่อให้ ผู้บริหารต่างชาติจัดการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างมีประสิทธิภาพหรืออย่างน้อยก็ให้ความสำคัญทัดเทียมกับการสอนในรายวิชาอื่นๆ สำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพ ควรเข้ามามีบทบาทในการติดตามการดำเนินงานของโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติอย่างจริงจังโดยการกำหนดนโยบายให้โรงเรียนนานาชาติต้องเตรียมพร้อมในการรับการติดตามผลดังกล่าว

2. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติไม่จัดให้ค่าตอบแทนในการทำงานเท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ ผู้วิจัยจึงเสนอให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกำหนดเป็นนโยบายหรือแนวทางกว้างๆ ให้โรงเรียนนานาชาติคิดค่าตอบแทนให้ครูไทยใกล้เคียงหรือมีหลักการคิดที่ทำให้ลดความแตกต่างได้บ้าง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลกรวิจัยพบว่า ครูมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และไม่มีเวลาที่จะผลิตสื่อหรือเตรียมการเรียนการสอนได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้ ผู้บริหารควรมีการจัดเวลาให้ครูมีภาระวิเคราะห์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียน และควรจัดให้มีฝ่ายผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือให้ครูผู้สอนผลิตสื่อและได้สื่อการเรียนการสอนตามที่ต้องการ

2. จากผลวิจัยพบว่า โรงเรียนไม่สามารถสรรหาบุคลากรได้ตรงตามสายงาน ผู้วิจัยเสนอว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมให้ครูที่มีวุฒิไม่ตรงตามสาขาเข้ารับการอบรมกับหน่วยงานต่างที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติเพื่อให้ครูมีทักษะ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งนี้ยังมีข้อบกพร่องในการเก็บรวบรวมข้อมูลเนื่องจากโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่ยังคำนึงการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ดังนั้นควรมีการทำกรวิจัยที่เป็นแบบสอบถามเชิงลึก เช่น การบริหารงานบุคลากร เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงสำรวจความต้องการ/ ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิติมา ปรีดีดีลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: อักษรา
พัฒนา.
- กรมวิชาการ. (2543). แนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์พับลิเคชั่น.
- กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร
เมทีปส์.
- กมล ภูประเสริฐ. (2547). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ปกรณ์
ศิลป์. พรินติ้ง.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งและดำเนิน
กิจการ โรงเรียนนานาชาติ. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2540) แผนพัฒนาโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่
ใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ(พ.ศ. 2540-2544). ม.ป.ท.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. (2544). เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตร
ผู้บริหารสถานศึกษา คู่มือปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2548). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง
หลักเกณฑ์การจัดตั้งและดำเนินกิจการ โรงเรียนนานาชาติ. กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค.
- ใจทิพย์ เต็มรัตน์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ อลิอันเพรส.
- เจียมจิตร มะลิรส. (2547). การดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนที่คัดสรรในโครงการวิจัยและพัฒนา
ปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาคศึกษานโยบาย
การจัดการ และความเป็นผู้นำทาง การศึกษา สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนา
หลักสูตร. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชญาพิมพ์ อุสาโท.(2551). การวางแผนการศึกษา=Education planning : เอกสารประกอบการสอนวิชา 2706715 การวางแผนการศึกษา สาขาวิชาบริการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ . (2549). นิตยภัตบริหารการศึกษา. เชียงใหม่ : Orange Group Tactics Design.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2551). หลักการและทฤษฎี การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เทียมผ้า.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2541). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2543). นโยบายและการวางแผน หลักการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). การนิเทศการสอน. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปัทมา นาคะสนธิ์. (2540). การพัฒนาหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับอนุบาลสำหรับเด็กไทยในโรงเรียนนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูรศักดิ์ มงคลประเสริฐ. (2540). การศึกษาการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน ประถมศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผุสดี ตรงต่อกร.(2540). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนานาชาติใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ วัชรกิตตานนท์. (2551). การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียน นานาชาติที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่างประเทศในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). ประสบการณ์ในการบริหารบุคลากร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์.

- พยอม วงศ์สารศรี. (2544). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุภา.
- พิไลลักษณ์ หมั่นวงศ์. (2549). การศึกษาการการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). การประเมินผลการเรียน (Learning Evaluation). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2551). หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มนตรี.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิลาวรรณ ธิไพศาล.(2549). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิจิตรหัตถกรรม.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2542). การบริหาร หลักการ ทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อักษรพัฒนา.
- วิลาวัลย์ มาคุ้ม.(มปป).โรงเรียนนานาชาติ. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชาการ, กรม. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ,กรม. (2545). คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ,กรม. (2545 ก). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ,กรม. (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2538). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศศิพันธ์ ตรงยางกูร.(2546). การศึกษาศาภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เลขาธิการคุรุสภา,สำนักงาน. (2547). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546. พิมพ์ครั้งที่ 11 . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภาววรรณ โชติผล. (2547). การศึกษาการบริหารงานโรงเรียนในเครือภคินีคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. วารสารสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.16, 4 (เมษายน – พฤษภาคม 2542): 4-5.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2525). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (ศึกษา335). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นรสิงห์.
- สมนึก นนธิจันทร์. (2544). การเรียนการสอนการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของผู้เรียนโดยใช้ Portfolio. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบุญรณ์ ตันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2546). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ เอส ดี เพรส.
- อุทัย ธรรมเตโช. (2531). หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2532). การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำภา บุญช่วย.(2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไอเดียเนสต์โร้.

ภาษาอังกฤษ

- Bennett, Douglas Shields. (2007). Teacher efficacy in the implementation of new curriculumsupported by professional development. Thesis Ed.D (Educational Administration).Montana: University of Montana.
- Casatter William B. (2000). The Human Resource function in Educational Administration.Upper Saddle River, NJ: Merrill.

- Council of International Schools(2003).Guide to school Evaluation and Accreditation 7th edition.
- Cutler, Herky. (1995, August). The Acquisition and Utilization of Power : Critical Skills for the Educational Administrator, Dissertation Abstracts International. Dai- A33 (04: 1036).
- Hutchison, Kae R. (1997, October). Management Development in Higher Education :A Study of he Relationship of Managerial Skills Development Intentions, Strategies, and Institutiona Support to Community College Administrators. Job Performance And Job Satisfaction (Technical College). Dai – A 58(04):1162.
- Hoy.Wayne (2008). Educational Administration : Theory, research and practice. Boston:McGrow-Hill.
- Hanson, E Mark (2003). Education Administration and Organization Behavior. Boston: Allyn and Bacon.
- Kowalski, Theadore J (2008). Case studies on Education. Boston:Peason/Ally and Bacon
- Lunenburg, Fred C. (2004). Educational Administration: concept and practice. Belmont, Calif : Thomson.
- Msolla, Joyce. Jeremian. (1995, February). Assessing Administrative Skills and Knowledge of Teacher' College Principals in Tanzania. Dissertation Abstracts International – A. (CD-ROM). 33(01): 1993. Available: UMI; Dissertation Abstracts.
- Parsons, John Kracht. (1997, September).Perceptions of Aspiring and Experienced Principals of the Skills Used by Principals,Leadership Effective Schools. Dai – A. 58(30) : 680.
- Wes World-wide Education Service. (2007).Accreditation Manual for Thailand.
- Western Association of School and Colledge (2003) The Accreditaion Manual. Burlingame: CA.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์
  - อดีตหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร.อัปสร มีสิงห์
  - อดีตอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายไทย International School of Bangkok
  - Director of Graduate Program in Curriculum & Instruction
Faculty of Education (Master Degree)
  - อดีตอาจารย์ใหญ่ Charter International School
  - Director of English Program โรงเรียนสาธิตบางนา
3. ดร.คมศร วงษ์รักษา
  - รองผู้อำนวยการ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนระดับ อนุบาล ถึง ชั้นปีที่ 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับที่	รายชื่อโรงเรียนนานาชาติ
1	ร่วมฤดีวิเทศศึกษา (Ruamrudee International School)
2	บางกอกพัฒนา (Bangkok Patana School)
3	นานาชาติเซนต์จอห์น (St. John's International School)
4	นานาชาติเอกมัย (Ekamai International School)
5	นานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย (New International School of Thailand)
6	ประชาคมนานาชาติ (International Community School)
7	รัศมีนานาชาติ (Rasami International School)
8	นานาชาติเทร็ลล์ (Traill International School)
9	นานาชาติเซนต์สตีเฟ่นส์ (St. Stephen's International School)
10	นานาชาติคิช อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (KIS International School)
11	นานาชาติฮาร์โรว์ (Harrow International School)
12	ดิ อเมริกัน สคูล ออฟ แบงค็อก สุขุมวิท (The American School of Bangkok, Sukhumvit)
13	นานาชาติแอดเวนต์รามคำแหง(Ramkhamhaeng Advent International School)
14	นานาชาตินีวา (Niva International School)
15	นานาชาติเดออะวีเจ้นท์ - กรุงเทพฯ (The Regent's International School-Bangkok)
16	นานาชาติเซนต์ แอนดรูวส์ กรุงเทพฯ (St. Andrew's International School, Bangkok)
17	นานาชาติไชร์สเบอริ์ กรุงเทพฯ (Shrewsbury International School Bangkok)
18	ฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ (Lycee Francais International de Bangkok)
19	นานาชาติทรีนีตี้ (Trinity International School)

- 20 พระมหาไถ่วิทศศึกษา(Redeemer International School Thailand)
- 21 นานาชาติแอ๊ดเวนตีส์กรุงเทพ (Bangkok Adventist International School)
- 22 นานาชาติกีร์พัฒน์ (KEERA-PAT INTERNATIONAL SCHOOL)
- 23 นานาชาติบรอมส์โกรฟ (Bromsgrove International School Thailand)
- 24 นานาชาติสาทรใหม่ (New Sathorn International School)
- 25 นานาชาติเวลล์ส - อ่อนนุช (Well International School (On Nut Campus))
- 26 อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เกวลี (หทัยราษฎร์) (Kevallee International School)
- 27 นานาชาติเดอวีเจ้นท์ - พระราม 9 (The Regent's School - Rama 9)
- 28 สถานศึกษานานาชาติ (International School Bangkok)
- 29 นานาชาติเชียงใหม่ (Chiangmai International School)
- 30 ดิ อเมริกัน สคูล ออฟ แบงค็อก (The American School of Bangkok)
- 31 นานาชาติพัททยา (International School of Pattaya)
- 32 นานาชาติคิว.เอส.ไอ.ภูเก็ต(Q.S.I International School of Phuket)
- 33 นานาชาติภาคตะวันออก (International School Eastern Seaboard)
- 34 คริสเตียนเยอรมันเชียงใหม่ (Christian German Chiangmai School)
- 35 นานาชาติเดอวีเจ้นท์ (The Regent 's School)
- 36 นานาชาติสวนระยอง (Garden International School)
- 37 นานาชาติลานนา (Lanna International School)
- 38 นานาชาติไทย - จีน (Thai - Chinese International School)
- 39 นานาชาติเซนต์สตีเฟนส์ เขาใหญ่ (St. Stephen'S International School (Khao Yai))
- 40 นานาชาติบริติช ภูเก็ต (British International School, Phuket)
- 41 นานาชาตินครพายัพ (Nakornpayap International School)

- 42 นานาชาติอเมริกันแปซิฟิก(American Pacific International School)
- 43 นานาชาติเซนต์แอนดรูว์ส ระยอง(St.Andrew's International, Rayong)
- 44 นานาชาติเกรซ เชียงใหม่(Grace International School)
- 45 นานาชาติดิปรม ตินสุลันนท์ อินเตอร์เนชั่นแนลสคูล
(Prem Tinsulanonda International School)
- 46 นานาชาติสยาม (Siam International School)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศษ 0512.6(2771)/53-1168

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 เมษายน 2553

เรื่อง ขอบเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ บุญจิตราคุณีย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนันทพร เตชประเสริฐคง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาภาษาไทย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์สิน วิเศษศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ที่ ศบ 0512.6(2771)/53-1169

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อัฟสร มีสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนันทพร เกศประเสริฐคง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมกานาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา วัฒนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน
โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศษ 0512.6(2771)/53-1170

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

7 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กมลศร วงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนันทพร เกศประเสริฐคง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาภาษาไทย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

สำนักงานวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-82 ต่อ 612

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน
นานาชาติ
ฉบับที่ 1**

**สำหรับผู้บริหาร โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามนี้**

1. **ผู้บริหาร** หมายถึง ครูใหญ่ไทยหรือครูไทยที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
3. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ
  - ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ จำนวน 45 ข้อ
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในภาพรวมจึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลหรือโรงเรียนที่ท่านบริหารอยู่แต่อย่างใด
5. ขอความกรุณาท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ
ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอนตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติต่อไปและเพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย
ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

**นางสาวนันทพร เลิศประเสริฐคง
ผู้วิจัย**

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

น้อยกว่า 31 ปี 31 - 35 ปี
 36 - 40 ปี 41 - 45 ปี
 46 - 50 ปี มากกว่า 50 ปี

3. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหรือทำหน้าที่ปัจจุบัน

1 - 5 ปี 6 - 10 ปี
 11 - 15 ปี 16 - 20 ปี
 21 - 25 ปี มากกว่า 25 ปี

4. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน
นานาชาติ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ / หรือ
ข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่านตามความเป็นจริง

งานนโยบายและการวางแผน

1. โรงเรียนมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 7)   มี

ถ้ามี การกำหนดนโยบายสนับสนุนท่านยึดหลักในข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หลักความสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
- หลักความสอดคล้องกับหลักปรัชญาและจุดมุ่งหมายของโรงเรียน
- หลักความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง
- หลักความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ผู้รับผิดชอบกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน คือ
ใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- คณะผู้บริหารโรงเรียน
- ครูที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ครูผู้สอนทุกคนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ครูทุกคนในโรงเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. นโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยเน้นเรื่องใดอย่างเด่นชัด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- พัฒนาผู้เรียนให้เห็นคุณค่าและเข้าใจวัฒนธรรมของไทย
- พัฒนาผู้เรียนให้คงบุคลิกลักษณะของเชื้อชาติของตนเองไว้ได้โดยผสมผสานเข้ากับลักษณะนิสัยที่เป็นไทย
- พัฒนาผู้เรียนให้มีความซาบซึ้งและทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่ดีของท้องถิ่น

- พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
- พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. โรงเรียนมีการจ้างนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องทราบหรือไม่

- ไม่มี(ข้ามไปตอบข้อ5)   มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประชุมชี้แจงแก่บุคลากรในโรงเรียน
- จัดประชุมพบปะผู้ปกครองในโอกาสเปิดภาคเรียน
- จัดพิมพ์แผ่นพับ พิมพ์หนังสือคู่มือให้แก่บุคลากรและนักเรียนทุกคน
- จัดทำป้ายนิเทศติดในบริเวณโรงเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ในการกำหนดนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน ประสบปัญหาหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 6)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ไม่ชัดเจน
- ผู้กำหนดนโยบายขาดความรู้ ความสามารถ
- ขาดการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก
- ดำเนินการในระยะเวลาด้าน ทำให้ข้อมูลที่ใช้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
- ขาดการศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง
- การกำหนดนโยบายไม่ตรงตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. การปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนประสบปัญหาหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 7)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่ได้ปฏิบัติตามปฏิทินการดำเนินงาน
- ขาดการตรวจสอบและประเมินระหว่างการทำงาน
- ขาดความร่วมมือจากบุคลากร
- ขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. สำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านมีแผนปฏิบัติงานหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ14)   มี

ถ้ามี เป็นแผนประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แผนปฏิบัติงานระยะ 5 ปี
- แผนปฏิบัติงานประจำปี
- แผนปฏิบัติงานด้านโครงการต่าง ๆ
- แผนปฏิบัติงานเฉพาะกิจ
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

8. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านมีการเตรียมการเพื่อวางแผนหรือไม่

- ไม่มี(ข้ามไปทำข้อ 9)   มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนนานาชาติตามกฎหมาย ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ
- ศึกษาจากนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ
- ศึกษาจากนโยบายของสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย

- ศึกษาจากความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

9. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนงานโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่าน
คือใคร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กลุ่มผู้บริหาร
- คณะกรรมการวางแผน
- ครูหัวหน้างานในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ครูในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยทุกคน
- ผู้ปกครอง
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

10. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านมีขั้นตอนการวางแผนสำหรับภาษา
และวัฒนธรรมไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ทบทวนนโยบายและกฎระเบียบของกระทรวง
- ทบทวนภารกิจของโรงเรียน
- วิเคราะห์สภาพของโรงเรียนในปัจจุบัน
- กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย / ต้วชี้วัด
- กำหนดยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จ
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

11. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านดำเนินการอย่างไรในขั้นตอนการ
ปฏิบัติตามแผน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กำหนดผู้รับผิดชอบ
- ประชุมชี้แจงนโยบายและให้ครูผู้สอนได้ทราบ
- จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ
- ควบคุม กำกับ และติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผน
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

12. โรงเรียนมีการประเมินแผนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนหรือไม่

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 13) มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประเมินผลตามระยะเวลาที่กำหนดไว้
- ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
- จัดประชุม รายงานการประเมินผล
- วิเคราะห์เทียบวัตถุประสงค์ของแผนงานกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน
ของครู
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

13. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านประสบปัญหาในการปฏิบัติตาม
แผนงานหรือไม่

ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 14) ประสบปัญหา

ถ้ามี มีปัญหาในด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน
- การกำหนดงานไม่ครอบคลุมตามแผนที่กำหนดไว้
- ไม่ได้ประเมินแผนงานตามระยะเวลาที่กำหนด
- ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ
- วิธีการประเมินผลไม่ได้อธิบายให้ครูเข้าใจอย่างชัดเจนตามเป้าหมาย
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

งานบุคลากร

14. โรงเรียนมีการวางแผนบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 17) มี

ถ้ามี ผู้ดำเนินการคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้อำนวยการโรงเรียน
- ครูใหญ่

- ผู้ช่วยครูใหญ่
- คณะกรรมการแผนงานบุคลากรของโรงเรียน
- ครูหัวหน้าหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

15. ในการวางแผนงานบุคลากรสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีการพิจารณาในเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- พิจารณางานที่ทำในปัจจุบัน และงานที่จะทำในอนาคต
- พิจารณากำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบัน และพิจารณาคุณสมบัติ ความสามารถและความถนัดของบุคลากรแต่ละคน
- ระบุจำนวนคนตามภาระงาน
- คำนวณตามแนวโน้มจำนวนนักเรียนที่จะเข้าเรียน
- คำนวณโดยใช้จำนวนนักเรียนต่อครูเป็นเกณฑ์
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

16. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านประสบปัญหาการวางแผนบุคลากรหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 17)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาในข้อใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง
- อัตรากำลังคนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน
- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดแผนอัตรากำลังครูมีความรู้น้อย
- การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่เป็นระบบ
- อื่นๆโปรดระบุ.....

17. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านมีการสรรหาบุคลากรหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 19)   มี

ถ้ามี ท่านใช้เกณฑ์อะไรในการสรรหาบุคลากร(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บุคลากรภายในที่ได้รับการเตรียมตัวอย่างเหมาะสมสามารถรับงานใหม่ได้
- บุคลากรจากภายนอกมีจรรยาบรรณครูและมี “จิตวิญญาณครู” อย่างเด่นชัด
- บุคลากรจากภายนอกที่ยอมรับนโยบายของโรงเรียนได้
- บุคลากรจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถตรงกับสายงาน
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

18. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านประสบปัญหาในการสรรหาบุคลากรหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 19)   ประสบปัญหา

ถ้ามีประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาในเรื่องใด(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อสรรหาบุคลากร
- ขาดหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการสรรหาบุคลากร
- ผู้ที่มีหน้าที่สรรหาบุคลากรมีความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอในการดำเนินการสรรหา
- การกำหนดบทบาทหน้าที่ในตำแหน่งไม่มีความชัดเจน
- เกณฑ์การคัดเลือกไม่ดึงดูดใจผู้มาสมัคร
- ไม่สามารถหาบุคลากรตรงตามสายงาน
- ไม่สามารถหาบุคลากรได้ตามต้องการ
- อื่นๆโปรดระบุ.....

19. โรงเรียนมีการดำเนินการด้านพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 24)   มี

ถ้ามี ท่านดำเนินการพัฒนาบุคลากรอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด
- จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร

- ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากร
- จัดประชุมให้คำปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่บุคลากรเกี่ยวผลการปฏิบัติงาน
- ให้งบประมาณในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากร
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

20. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่องใดบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จรรยาบรรณวิชาชีพครู
- เทคนิคการสอนทั่วไปและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- การมีใจรักในวิชาชีพ หมั่นพัฒนาตนให้ทันความต้องการของยุคสมัยอยู่เสมอ
- ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตามความถนัดและความสามารถพิเศษ
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เรียนรู้การผลิตสื่อการสอนด้วยตัวเอง
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

21. โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียนใหม่
- จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียน
- ทักษะศึกษาดูงาน
- การติดตามให้ความช่วยเหลือแนะนำระหว่างการทำงานจากผู้บริหารหัวหน้างาน และครูในสายงานเดียวกัน
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

22. ในรอบปีที่ผ่านมาท่านส่งบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไปร่วมอบรม
สัมมนากับหน่วยงานภายนอกกี่ครั้ง

- มากกว่า 5 ครั้ง
- 1-5 ครั้ง
- ไม่มีการส่งบุคลากรไปร่วมงานภายนอก
- อื่นๆโปรดระบุ.....

23. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่านประสบปัญหาการพัฒนาบุคลากร
หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 24)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาในข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ครูไม่สนใจพัฒนาตนเอง
- การพัฒนาบุคลากรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้
- บุคลากรไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาอย่างทั่วถึงและเหมาะสม
- ไม่สามารถจัดหาวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญตรงตามความต้องการในการพัฒนา
บุคลากร
- ขาดงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ไม่สามารถกิจกรรมพัฒนาบุคลากรให้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- อื่นๆโปรดระบุ.....

24. โรงเรียนมีวิธีการจูงใจบุคลากรเพื่อการดำรงรักษานักบุคลากรให้ทำงานอยู่กับโรงเรียนไป
นานๆหรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 26)   มี

ถ้ามี ท่านดำเนินการในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในงานทุกชนิดอย่างกว้างขวาง
- ส่งเสริมให้บุคลากรจากต่างวัฒนธรรมสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น
- ให้โบนัสเมื่อสิ้นปีการศึกษาเป็นรางวัลจากการพยายามปฏิบัติหน้าที่อย่าง
รับผิดชอบสม่ำเสมอ

- สนับสนุนการเลื่อนขั้นบุคลากรเมื่อมีผลการปฏิบัติงานดี
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

25. โรงเรียนประสบปัญหาด้านอำรรักษาบุคลากรหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 26)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ประสบปัญหาในเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บุคลากรในโรงเรียน มีหลายเชื้อชาติ หลายวัฒนธรรม ยากต่อการที่จะทำให้บุคลากรไทยจะเข้าใจและสื่อสารกับครูต่างชาติในโรงเรียนได้
- โรงเรียนไม่สามารถให้สิ่งตอบแทนในการทำงานได้เท่าเทียมกันระหว่างครูไทยกับครูต่างชาติ
- งบประมาณของโรงเรียนไม่สามารถจัดสวัสดิการบางอย่างให้แก่ครูไทยได้
- สถานที่การทำงานไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน เช่นไม่มีห้องเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

หลักสูตรและการสอน

26. ท่านได้ศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ(ข้ามไปทำข้อ 28)   ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเอง
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดทำขึ้น
- ศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารการอบรมครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมจากโครงการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

- เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

27. ท่านประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 28) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- เนื้อหาในเอกสารประกอบหลักสูตรภาษาไทยยากแก่การเข้าใจ
- ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

28. ท่านได้จัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ หรือไม่

- ไม่ได้จัด (ข้ามไปตอบข้อ 30) มีการจัด

ถ้ามีการจัด ท่านจัดการส่งเสริมอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดประชุม อบรม สัมมนาให้ครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ
- อธิบาย/ ให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ
- จัดหาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

อื่น ๆ (โปรด

ระบุ) .....

29. ท่านประสบปัญหาในการจัดการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทย และเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ หรือไม่

ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 30)

ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ขาดเอกสารที่จะให้แก่ครูผู้สอนไปศึกษาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ขาดผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้

อื่น ๆ (โปรด

ระบุ) .....

30. ท่านได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

ไม่ได้รับมอบหมาย (ข้ามไปตอบข้อ 32)

ได้รับ

มอบหมาย

ถ้าได้รับมอบหมาย ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา ความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยว่าตรงตามหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติหรือไม่

คัดเลือกครูเข้ารับการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

- คัดเลือกครูไปศึกษาดูงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติที่ประสบความสำเร็จ
- จัดให้ครูใหม่เรียนรู้งานจากครูหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยจากครูที่มีประสบการณ์และสอนได้ดี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

31. ท่านประสบปัญหาในการดำเนินการเตรียมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 32) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดการสำรวจความพร้อมของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- ขาดข้อมูลหรือเอกสารที่ใช้ในการชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้แก่ครูผู้สอน
- ขาดงบประมาณสนับสนุนการศึกษาดูงาน และการเข้าร่วมอบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่ครูผู้สอน
- ขาดการสำรวจสรรหาผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้การอบรมครู
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

32. ท่านได้สังเกตเห็นติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน หรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 34) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สำรวจปัญหา ความต้องการ การสังเกตเห็นติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน
- จัดประชุมชี้แจงให้ครูผู้สอนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการสังเกตเห็นติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- แต่งตั้งบุคลากรให้ดำเนินการนิเทศภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

- วิทยุวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้แก่บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นิเทศการติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- เยี่ยมชั้นเรียน ปรีกษา พุดคุษ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- สังเกตการสอน ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนงานการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

33. ท่านประสบปัญหาในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 34) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดบุคลากรที่จะดำเนินการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมีจำนวนไม่เพียงพอ
- การนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ
- ขาดแหล่งความรู้ในการจัดทำเครื่องมือนิเทศการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

34. ท่านได้จัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 36) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วางแผนให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยร่วมกับคณะกรรมการประเมิน
- มอบหมายให้คณะกรรมการประเมินเพื่อประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

- ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียน
- ให้ครูผู้สอนสรุปประเด็นปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเมื่อสิ้นปีการศึกษา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

35. ท่านประสบปัญหาในการจัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 36) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- การประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ต่อเนื่องและไม่สม่ำเสมอ
- ขาดแหล่งความรู้ในการจัดทำเครื่องมือประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ขาดความร่วมมือจากคณะครูในการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

36. ท่านได้กำหนดแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 38) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านยึดแนวปฏิบัติใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดตรงตามวุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอน
- จัดตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครูผู้สอน
- จัดตามความถนัดและความสนใจของครูผู้สอน
- จัดตามความต้องการของครูผู้สอน
- จัดตามความจำเป็นของโรงเรียน

- อื่น ๆ (โปรด
ระบุ) .....

37. ท่านประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 38) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จำนวนครูผู้สอนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมีไม่เพียงพอ
 ขาดแคลนครูผู้สอนที่สนใจสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
 ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อย
 ไม่สามารถจัดครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษา
 อื่น ๆ (โปรด
ระบุ) .....

38. ท่านมีแนวปฏิบัติในการจัดตารางสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 40) มี

ถ้าท่านมีแนวปฏิบัติ ท่านยึดแนวปฏิบัติใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดตามระเบียบว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของกระทรวง
ศึกษาธิการพ.ศ. 2538
 วิเคราะห์จากโครงสร้างหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
 พิจารณาตามความถนัด/ ความต้องการของครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและ
วัฒนธรรมไทย
 จัดตารางสอนให้เหมาะสมกับช่วงเวลา
 คำนึงถึงความเหมาะสมกับเทศกาลและวันสำคัญทางวัฒนธรรม และประเพณี
ไทยและจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

39. ท่านประสบปัญหาในการจัดตารางสอนในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 40) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัด
ตารางสอน

- บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดตารางสอนขาดความชำนาญในการจัดตารางสอน
- คาบเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับช่วงเวลา
- ไม่สามารถจัดคาบเรียนได้ครบตามที่กระทรวงศึกษาที่กำหนด
- อื่น ๆ (โปรด
ระบุ) .....

40. ท่านมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 42) ปฏิบัติ

ถ้าท่านมีแนวปฏิบัติ ท่านยึดหลักปฏิบัติใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- จัดหาเอกสารคู่มือการวัดผลและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ครูศึกษา
- พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้มาตรฐาน
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสร้างเครื่องมือประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

41. ท่านประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 42) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่มีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

- เอกสารคู่มือการวัดผลและประเมินผลการเรียนสำหรับโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ครูศึกษามีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่ต้องการ
- ขาดการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้ได้มาตรฐาน
- ครูผู้สอนไม่สามารถวัดผล และประเมินผลหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างหลากหลาย
- ครูผู้สอนมีความสามารถในการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนไม่เพียงพอ
- ครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่ให้ความสำคัญกับการประเมินผลตาม สภาพจริง
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

42. ท่านจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 44) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สนับสนุนให้มีสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย
- จัดระบบเก็บและบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยโดยเฉพาะ
- สนับสนุนให้ครูผู้สอนผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง
- ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้ทรัพยากรหรือใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น
- สำรวจหรือสอบถามประเภท จำนวนสื่อ ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน
- สนับสนุนงบประมาณในการจัดระบบงานบริการให้มีสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

43. ท่านประสบปัญหาในการจัดระบบงานบริการสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 44) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ จัดหา จัดผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ขาดการสำรวจหรือสอบถามประเภท จำนวนสื่อ ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยของครูผู้สอน
- ไม่มีระบบเก็บบำรุงรักษาสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะ
- ครูผู้สอนขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิด
- ครูผู้สอนขาดความรู้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยบางชนิด
- ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเนื่องจากมีภาระงานสอนมาก
- ไม่สามารถหาสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

44. ท่านมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ(จบการตอบแบบสอบถาม) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สำรวจความต้องการและความคิดเห็นจากครูผู้สอน
- สำรวจความต้องการและความคิดเห็นจากนักเรียน
- สำรวจความต้องการและความคิดเห็นจากผู้ปกครอง
- จัดกิจกรรมให้เหมาะสมตามหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น
- จัดกิจกรรมโดยเน้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย ที่สำคัญในแต่ละปี เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันครู
- อื่นๆโปรดระบุ.....

45. ท่านประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

ไม่ประสบปัญหา(จบการตอบแบบสอบถาม) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดความร่วมมือจากครูผู้สอน
- นักเรียนไม่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรม
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- ขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดกิจกรรม
- ไม่สามารถจัดเวลาที่สะดวกและเหมาะสมให้แก่ผู้ที่มีส่วนร่วมและสนใจในกิจกรรมต่างๆได้
- ขาดอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาด้านจัดกิจกรรม
- อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

ฉบับที่ 2

สำหรับครูผู้สอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ
2. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับครูผู้สอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
  - ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย จำนวน 20 ข้อ
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในภาพรวมจึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลหรือโรงเรียนที่ท่านบริหารอยู่แต่อย่างใด
4. ขอความกรุณาท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ทุกข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอนตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยต่อไปและเพื่อความสมบูรณ์ของการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวนันทพร เลิศประเสริฐคง
ผู้วิจัย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 31 ปี

31 - 35 ปี

36 - 40 ปี

41 - 45 ปี

46 - 50 ปี

มากกว่า 50 ปี

3. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี วิชาเอก..... วิชาโท .....

ปริญญาโท สาขา .....

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

4. ประสบการณ์ในการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

1 - 5 ปี

6 - 10 ปี

11 - 15 ปี

16 - 20 ปี

21 - 25 ปี

มากกว่า 25 ปี

5. จำนวนคาบที่สอนภาษาและวัฒนธรรมไทย.....คาบ/
สัปดาห์

6. ภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากงานสอน

งานวิชาการ

งานการเงิน

งานกิจการนักเรียน

งานธุรการ

งานอาคารสถานที่

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน
นานาชาติ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ / หรือ
ข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพของท่านตามความเป็นจริง

งานนโยบายและการวางแผน

1. โรงเรียนมีการจ้างนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ท่านและ
ผู้เกี่ยวข้องทราบหรือไม่

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ3) มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประชุมชี้แจงแก่บุคลากรในโรงเรียน
 จัดประชุมพบปะผู้ปกครองในโอกาสเปิดภาคเรียน
 จัดพิมพ์แผ่นพับ พิมพ์หนังสือคู่มือให้แก่บุคลากรและนักเรียนทุกคน
 จัดทำป้ายนิเทศติดในบริเวณโรงเรียน
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. การปฏิบัติตามนโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนท่าน
ประสบปัญหาหรือไม่

ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ3) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาในเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่เข้าใจนโยบายที่โรงเรียนกำหนด
 ผู้บริหารชาวต่างชาติไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนของการเรียนภาษาและ
วัฒนธรรมไทย

 ขาดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามปฏิทินการดำเนินงาน
 นโยบายสนับสนุนโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของโรงเรียน

- ขาดความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน
- ขาดงบประมาณในการปฏิบัติตามนโยบาย
- ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญและไม่สนับสนุนของการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ผู้บริหารโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เห็นความสำคัญ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ท่านมีการเตรียมการเพื่อวางแผนหรือไม่

- ไม่มี(ข้ามไปทำข้อ 5) มี

ถ้ามี ดำเนินการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
- ศึกษานโยบายการจัดการศึกษาสำหรับโรงเรียนนานาชาติตามกฎหมาย ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ
- ศึกษาจากนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับโรงเรียนนานาชาติ
- ศึกษาจากนโยบายของสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

4. ท่านประสบปัญหาในการปฏิบัติตามแผนงานหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปทำข้อ 5) ประสบปัญหา

ถ้ามี มีประสบปัญหา ทำประสบปัญหาในเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน
- การกำหนดงานไม่ครอบคลุม
- ไม่ได้ประเมินแผนงานตามระยะเวลาที่กำหนด
- ขาดการนิเทศอย่างเป็นระบบ
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

ด้านบุคลากร

5. โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ท่านเข้ารับการพัฒนาศักยภาพในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 9) มี

ถ้ามี ดำเนินการพัฒนาศักยภาพอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สำรวจปัญหา ความต้องการของบุคลากรว่าต้องการที่จะพัฒนาตนเองในเรื่องใด
- จัดประชุมชี้แจงให้บุคลากรเข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพ
- ติดตามและประเมินผลแผนการปฏิบัติงานบุคลากร
- จัดประชุมให้คำปรึกษาเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่บุคลากรเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

6. โรงเรียนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จรรยาบรรณวิชาชีพครู
- เทคนิคการสอนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- การมีใจรักในวิชาชีพ หมั่นพัฒนาตนให้ทันความต้องการของยุคสมัยอยู่เสมอ
- ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในการพัฒนาตามความถนัดและความสามารถพิเศษ
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงานและการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เรียนรู้การผลิตสื่อการสอนด้วยตนเอง
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

7. โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพในโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ปฐมนิเทศ
- จัดประชุมสัมมนาฝึกอบรมทั้งภายในโรงเรียนและร่วมกับหน่วยงานนอกโรงเรียน
- ทักษะศึกษาดูงาน

- การติดตามให้ความช่วยเหลือแนะนำระหว่างการทำงานจากผู้บริหารหัวหน้างาน และครูในสายงานเดียวกัน
- เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8. ท่านประสบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลากรหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 9) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาในเรื่องใด

- การจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- หัวข้อกิจกรรมพัฒนาบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการ
- กิจกรรมที่จัดให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีหลากหลายทางเชื้อชาติ และวัฒนธรรมไทย จึงไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันได้
- ไม่มีระบบสอนแทนทำให้บ่อยครั้งไม่สามารถเข้ารับการอบรมได้
- อื่นๆโปรดระบุ.....

ด้านหลักสูตรและการสอน

9. ท่านได้ศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ(ข้ามไปทำข้อ 11) ปฏิบัติ

ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเอง
- ศึกษาวิเคราะห์จากหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตรที่สำนักงานบริหารคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดทำขึ้น
- ศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารการอบรมครูผู้สอนที่เข้ารับการอบรมจากโครงการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติ

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

10. ท่านประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนนานาชาติหรือไม่

ไม่ประสบปัญหา(ข้ามไปตอบข้อ 11) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขาดเอกสารในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

ขาดความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย

เนื้อหาในเอกสารประกอบหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยยากแก่การเข้าใจ

ภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

11. ท่านได้จัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 13) ปฏิบัติ

ถ้าท่านปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน

ศึกษาและเลือกบทเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ

จัดทำโครงการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าเป็นรายปี

จัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมล่วงหน้าเป็นรายสัปดาห์/ รายเดือน

จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และเหมาะสมผู้เรียน

เตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

12. ท่านประสบปัญหาในการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 13) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ขาดทักษะในการเลือกเนื้อหา กิจกรรม เทคนิคและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย

ขาดเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเพื่อศึกษาทำความเข้าใจ

มีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรก ทำให้แผนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยที่จัดทำไว้ไม่เป็นไปตามที่กำหนด

ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ไม่มีความรู้ด้านการจัดทำแผนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยปฏิบัติหน้าที่หลายด้าน ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนตามแผนที่วางไว้

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

13. สภาพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

13.1 แนวทางที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการสอนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

กำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย

กำหนดให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

กำหนดให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน

กำหนดให้ตรงกับความสามารถและความถนัดของครูผู้สอน

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลาย

อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

13.2 วิธีการสอนที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การสะกดคำอ่านตัวหนังสือไทย
- การท่องคำศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
- การฝึกพูดภาษาไทยเป็นรายบุคคล
- การดูวิดีโอทัศน์/ ฟังเทปบันทึกเสียงและพูดตามตัวอย่าง
- การทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับหลักภาษาไทย
- การเล่นเกมที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร
- การร้องเพลงไทย
- การเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ และประเพณีไทย
- การแสดงบทบาทสมมติ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

14. ท่านประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 15)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไทยแตกต่างกันมาก ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ไม่หลากหลาย
- ขาดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ถ่ายทอดความรู้ไม่ชัดเจน
- ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางวิชาชีพครู จึงทำให้ขาดเทคนิคและวิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เนื้อหาวิชามากเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามแผนการสอน
- ครูผู้สอนมีความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยน้อย
- ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่หลายด้าน ทำให้เกิดปัญหาในการสอน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

15. สภาพเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

15.1 ท่านมีวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- วัดและประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบทดสอบ
- วัดและประเมินผลการเรียนจากการทดสอบปฏิบัติ
- วัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง
- วัดและประเมินผลการเรียนด้วยแฟ้มสะสมงาน
- วัดและประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบประเมินผลงาน
- วัดและประเมินผลการเรียนจากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

15.2 ท่านใช้เครื่องมือใดบ้างในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรม
ไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- แบบทดสอบแบบข้อเขียน
- แบบทดสอบปฏิบัติ
- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน
- แบบทดสอบการเขียนภาษาไทยตามคำบอก
- แบบทดสอบเติม/ เลือกคำศัพท์ภาษาไทย
- แบบสัมภาษณ์
- แบบทดสอบเสียงอ่านภาษาไทย
- แบบทดสอบทักษะการฟัง
- แบบทดสอบทักษะการพูด
- แบบทดสอบทักษะการอ่าน
- แบบทดสอบทักษะการเขียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

15.3 ท่านมีช่วงเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรม
ไทยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ประเมินผลก่อนเรียนด้านความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน
- ประเมินผลก่อนเรียนด้านความรอบรู้ในเรื่องที่จะเรียน
- ประเมินผลระหว่างเรียน

- ประเมินผลเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ใดการเรียนรู้หนึ่ง
- ประเมินผลปลายภาคเรียนและปลายปีการศึกษา
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

16. ท่านประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 16) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ขาดทักษะในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ไม่สามารถออกข้อสอบเพื่อทดสอบทักษะความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้ทุกทักษะ
- ไม่สามารถวัดผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยได้ครบทุกหน่วยการเรียนรู้
- ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เอกสารและคู่มือเพื่อศึกษาค้นคว้าเพื่อวัดผลและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยมีไม่เพียงพอ
- ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นไปด้วยความลำบาก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

17. ท่านได้มีการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยหรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (ข้ามไปตอบข้อ 18) ปฏิบัติ

a. ถ้าปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยล่วงหน้าตามเนื้อหาบทเรียน
- ผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยขึ้นใช้เอง
- จัดเตรียมนักเรียนให้คุ้นเคยกับสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

- ร่วมกับผู้เรียนจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยจากวัสดุที่หาได้ง่าย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

b. สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยใดบ้างที่ท่านนำมาใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- รูปภาพ
- บัตรคำศัพท์/ แถบประโยคภาษาไทย
- เพลงไทย
- หุ่นนิ้ว/ หุ่นมือ
- ป้ายแสดงสาระความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาไทย
- ใบงาน/ ใบความรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)
- วิดีทัศน์เพื่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

c. ความถี่ในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

- ใช้ทุกครั้งที่สอน
- ใช้ในเนื้อหาบทเรียนตามที่กำหนด
- ใช้สื่อน้อยมาก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

18. ท่านประสบปัญหาในการใช้สื่อการสอนในหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (ข้ามไปตอบข้อ 19)   ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เพียงพอ
- สื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยไม่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนนานาชาติ
- ขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ขาดทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย

- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยบางชนิดมีราคาสูง ทำให้ไม่
อยากนำมาใช้
- สื่อการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยที่มีอยู่ไม่ตรงตามความ
ต้องการ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

19. ท่านได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ปฏิบัติ (จบการตอบแบบสอบถาม) ปฏิบัติ

ถ้าท่านปฏิบัติ ท่านปฏิบัติอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- จัดชุมนุมหรือชมรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- จัดการแข่งขันความรู้ความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียน
- จัดส่งนักเรียนออกไปความรู้ความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย
- จัดกิจกรรมวันวิชาการหรือวันสำคัญเกี่ยวกับเทศกาลต่าง ๆ ของไทย
- การจัดนิทรรศการประกวดผลงาน เช่น การคัดลายมืออักษรไทย การเขียน
เรียงความภาษาไทย
- จัดกิจกรรมทัศนศึกษาเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรมไทย
- ร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องส่งนักเรียนออกไปฝึกทักษะเพิ่มเติม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

20. ท่านประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย หรือไม่

- ไม่ประสบปัญหา (จบการตอบแบบสอบถาม) ประสบปัญหา

ถ้าประสบปัญหา ท่านประสบปัญหาอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- ขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
- มีภาระงานมาก ทำให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยทำ
ได้ไม่เต็มที่
- ระยะเวลาในการการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมีจำกัด

- ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย
- ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครอง
- ขาดความร่วมมือจากนักเรียน
- ขาดความร่วมมือจากครูผู้สอน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนันท์พร เลิศประเสริฐคง เกิดวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต สาขาธุรกิจฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ปีการศึกษา 2545 และศึกษาต่อในระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย